

ప చిత్ర వా ర ప త్రిక

Founder : K. NAGESWARA RAO

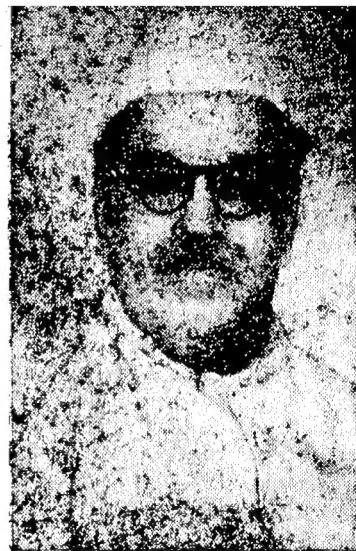
నందన బ్రాహ్మ కుల పక్షాధి బుద్ధవారము

151

பாஷ்யம், விஶ்ணு :

కృష్ణా విద్యా సమితి

డా. గి. ల. శా. పం. లు

వచ్చిన ఆరువందలలో కొంత భాగం
 ఆహారకాణము రోగులకు ఉపయోగపడు
 చారు. ఆరువందలలో కొంత భాగం
 వ్యయంగాను యిచ్చబడుచున్నది. కానీ
 స్త్రీలకు వహించబడిన అభివృద్ధి
 బంతో మన ఆహారసదుపకరణ మోతాదు
 గణనీయమైనది. సంధించింది. 1961-62
 కే మనదేశం ఆహారధాన్యాల విడుదల
 వ్యయం పోషకం కేవలం ప్రభావ
 కేవలం ఎంత తరుచు వున్నాడో
 మచ్చినా 1952లో మనం 90 లక్షల
 ఆహారధాన్యాల దిగుమతి చేసుకోవలసి
 వుంది. ఇంత భారీ మొత్తాన్ని
 గారం ఎన్నడూ దిగుమతి చేసుకో

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1

శవారం ముఖ్యనితయాల

အမှတ် : ၁၀၀၀-၁၀၀၀-၁၀၀၀

சென்னை 19.12.2019

தமிழக அரசு - கல்வித் துறை

ಇಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು

అదృష్టవశాత్తూ

NEW YORK

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

சுருதிபதி

[illegible][illegible]

వీరులు వాగులు, నదులు పొంగాయి. పై విదాదిపంట బాగానే వుంటుందనుకోవచ్చు. ఇక కొద్దివారాలలో చాలా ప్రాంతాలలో రెండోకారు వంట చేతికి అందుతుంది. నైనా మనదేశానికి ఒకలక్షలన్నుల బియ్యం ఎగుమతి చేయటానికి అంగీకరించింది. కేంద్రప్రభుత్వం లోగడ విదేశాలనుంచి అందగల బియ్యం దక్షిణాదికి యాయగల నని వాగ్దానం చేసివున్నది ఈ అన్ని కారణాలచేత యిప్పుట్లో—అంటే రాబోయే 10, 12 నెలలలోగా, బియ్యం అయిపోతాయన్న దిగులు వుండటానికి అవకాశం లేదు. మన రాష్ట్రంలో యీ రోజు రేషనింగ్ అమలులో వున్నది 70 ప్రదేశాల్లో మాత్రమే. అంటే రాష్ట్రజనాభాలో 10 వంతు మందికిసమే రేషనింగ్ అమలు జరుగుతున్నదన్నమాట రేషనింగ్ అమలులోవున్న ప్రాంతంలోనైనా కేవ

ఆంధ్ర విశ్వవిద్యాలయ నాటకపరిషత్ 1951-52 నాటక పోటీలలో బహుమతి పొందిన నటుడు శ్రీ నందూరి పాండు రంగవిఠల్ (విజయవాడ కళాశాల విద్యార్థి)

(1) వేషంలో

(2) మామూలుగా

లమా రేషనింగ్ జలతోనే సరిపుచ్చుకొనే వారు యిం చు మిం చు ఎవరూ లేరు. అందరూ బ్లాక్ మార్కెటు బియ్యం కొనుక్కొంటూనే వున్నారు. రేషనింగ్ ఎత్తివేయటమే జరిగితే బ్లాక్ మార్కెటు ధరలు తగ్గుతాయని చెప్పవచ్చు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వారు కూడా రేషనింగును ఎత్తివేయటం వైపుకే ఎక్కువగా మొగుచువుతున్నారు. మద్రాసు ఆహార శాఖ మంత్రి గారు యీ వాదంలో ఒక చోట ప్రసంగిస్తూ కంట్రోలు వుండటం అసాధారణ పరిస్థితుల్లో మాత్రమే సమర్థనీయమనీ, సాధారణ పరిస్థితులలో అవి వుండనక్కరలేదనీ అన్నారు. పదేళ్ళనాడు అమలులోకి వచ్చిన రేషనింగ్ పదేళ్ళ పాడుగునా అసాధారణ పరిస్థితులు వున్నందువల్లనే అమలులో వున్నట్లయితే అట్టి అసాధారణ పరిస్థితులు యిప్పుటికి చాలామటుకు సద్దుబాటు అయినవని ప్రభుత్వం భావిస్తున్నది. కనుక యిక కంట్రోలు రేషనింగ్ వుండవలసిన అవసరంలేదు. ఈ విషయంలో అంతిమ నిర్ణయం పై వారంలో జరుగబోతున్నది.

చక్కెర రేషనింగ్ రద్దు

తక్షణమే రాష్ట్రమంతటా చక్కెర రేషనింగ్ ఎత్తివేస్తూ మద్రాసు ప్రభుత్వం మే 30 న ప్రతిబిరువు జారీచేసింది.

అన్ని రేషన్ షాపులలోనూ కంట్రోలు బెలకు ప్రజలకు ఎంత మొత్తం చక్కెర కావాలంటే అంత మొత్తం యిమ్మని ప్రభుత్వం వురచాయించింది. ప్రభుత్వం ఈవిధమైన నిర్ణయం చేసుకోవటానికి కారణం దేశవసరాలకు మించి మన దేశంలో యీ రోజున 4½ లక్షల టన్నుల చక్కెర నిలువవుండటమే. చక్కెర నిలువలు యితరగా పెరగటానికి కారణం మిల్లులలో చక్కెర అధికంగా వుత్పత్తి కావడం ఒకటి. రెండో కారణం - మొన్న మొన్నటివరకు వీరే రు 1-11-0 వరకూ అమ్మిన బెల్లం యిప్పుడు 9 అణాలకు దొరుకుతున్నది. చక్కెర లేకపోయినా బెల్లంతో సరిపెట్టుకొనే వాళ్ళంతా బెల్లమే వాడుకొంటున్నారు. చక్కెర వాడకం తగ్గటంతో రేషన్ షాపుల్లోకాక యితరత్రా అమ్మేచక్కెర బెల్ల పడిపోయింది. కంట్రోలు బెల్ల వీరే రు 1-7-0 వుంటే, బయట మార్కెట్టులో రు. 1-4-0 కూడా దొరుకుతున్నది. అంతవరకూ దొరకడం లేదనుకొంటున్న చక్కెర లేలికగా దొరుకుతుండేసరికి చక్కెరతో అవసరం చాలామందికి తీరిపోయింది. ఈ

అన్ని కారణాలచేత దేశ అవసరా మించి 4½ లక్షల టన్నుల చక్కెర, వున్నది. ఈ మొత్తాన్ని వినియోగించేయటం ఒక స్థితికి వచ్చేసరికి సమస్య కూడా తయారకాగలదేమో! ఎగులకు వుపయోగించాలన్నా, విదేశాల వుత్పత్తి అయ్యే చక్కెర మనచక్కెరంటే చాలా చౌక.

రాయలసీమలో పశువుల సప్తం

5 ఏళ్ళుగా అనావృష్టిలో అలమటింతున్న రాయలసీమలో అతివృష్టి సంభవించింది. అతివృష్టిమూలంగా ట్యాంపీడి, వున్న రాయలసీమ రైతులు వేలాది పలసు నష్టపోయారు. ఎన్నో వందల కుంబాలు నిరాశ్రయమైనాయి. మునుపు వాకురవక వ్యవసాయపు పనులు కుదరకడం యిప్పుడు వానలు కురిసి కూడా పశు, లేక వ్యవసాయం పనులు కొనసాగని స్థితి ఏర్పడింది. ప్రభుత్వం వీలైనంతమట్టాక్షర్లు వుపయోగించి యీ అదన సేద్యం పనులు కొనసాగేట్లు చూడటం సరం.

పార్లమెంటు విశేషాలు

పార్లమెంటులోని సోషలిస్టు పార్టీ సాన్ మజూర్ ప్రజాపార్టీ వారు క్రొపొత్తు కలుపుకొన్నారు. కాంగ్రెసే కమ్యూనిస్టులతో పట్టాలు ఏకం కావాలే ఆశయంతో ముందుగా యీ రెండు పార్టీలూ కలిశారు. ఇలా కలిసినా! సంఖ్యాబలం 32 మాత్రమే ఎన్ని పా ఎన్ని రకాలుగా కలిసినా పార్లమెంటు ప్రతిపక్షంగా ప్రకటించబడటానికి లసిన కనీస సంఖ్యాబలం (50) సమరటం లేదు.

వెనుకటి పార్లమెంటులో డి. పూర్ణి కరుగా వనిచేసివున్న మాడ భూ అసంతోషయనం అయ్యంగారు పోటీలేకుం ఎన్నికైనారు. వీరి పూర్వానుభవం యిప్పుటి పార్లమెంటు సభ్యులకు వుపయోగపడవోతున్నందుకు హర్షించవలసి వున్నది.

సవరణ

ఈ సంచిక 26 వ శేషలో ఉన్న రెడ్ ఫోర్ట్ ట్రేడింగ్ కంపెనీ (Redfort Trading Co) వారి సం. పోటీ ప్రకటనలో చదరం సంఖ్య ఎటుకూడినను “మొత్తం 4” అయ్యున్నది, “మొత్తం 46” (4 కు బదులు 46) అని చదువుకొనవలెను.

ఆంధ్రరాష్ట్ర సమస్య

15 మంది పార్లమెంటు సభ్యులు మే 24 న ప్రధాని నెహ్రూవద్దకు బి. ఎస్. దత్తగారి నాయకత్వం వహించిన రాయబారం వెళ్ళి ఐక్యకర్తాటక రాష్ట్రస్థాపన కౌన్సిలంటూ కోరాడు. వారికి నెహ్రూ యిచ్చిన సమాధానంతో ఆంధ్రరాష్ట్ర స్థాపనకోసం యిష్టేక్షగా ఆంధోళన చేస్తున్నవారు ఒకింత దిగ్భ్రమ చెందారు. ఐక్యకర్తాటక రాష్ట్రసరిహద్దులు, రాష్ట్రస్థాపనాంశాలను గూర్చి సమగ్ర నివేదిక సమర్పించమని నెహ్రూ రాయబారం వచ్చినవారికి సమాధానం యిచ్చారు. ఈలాటి నివేదికలు ఇది వరకు ఆంధ్రులు ఎన్నోసార్లు సమర్పించారు. అయినా రాష్ట్రం రాలేదు. కి విల్ల వరకు కేంద్రప్రభుత్వం భాషారాష్ట్రాల విభజన విషయం తలపెట్టలేదని విప్పవ్వంగా చెనుక చెప్పివున్న నెహ్రూగారు ఇప్పుడు కర్తాటకులను సమగ్ర నివేదిక సమర్పించుకోమనటం సమర్థనీయంగాలేదు. కర్తాటకులు తయారుచేసే నివేదికమూలంగా యిరుగు పొరుగు రాష్ట్రాలవారితో వారికి కొన్ని అభిప్రాయభేదాలు తలతెత్తటం తప్పించి యీ నివేదికవల్ల వారికి రాష్ట్రం మాత్రం రాదోదు.

ఢిల్లీలోని ఆంధ్రులు తమకు చేసిన సన్మానం సందర్భంలో భారతి వుపాధ్యక్షుడు డా॥ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణగారు ప్రసంగిస్తూ ఆంధ్రాభిమానం, ఆంధ్ర

హంద్రానదిలో వచ్చిన వరదలు మూలంగా కర్నూలు పరిసరాలన్నీ జలమయమైనాయి.

రాష్ట్ర వాంఛవున్నంతమాత్రాన భారతి దేశ ఐక్యతకు ఎటువంటి అంతరాయమూ రాదని చెప్పివేశారు.

రైల్వేలో అదనపు సౌకర్యాలు

ప్రయాణీకుల రద్దీ ఎక్కువగా వుండే చోట్ల డీసెల్ రైళ్లు నడపాలనే వుజ్జేశం వున్నదని కేంద్రరైల్వే శాఖమంత్రి కాన్సిల్ ఆఫ్ స్టేట్స్ లో ప్రకటించారు. దూరప్రయా

ణాలు చేసేవారి సౌకర్యార్థం పెయిలు, ఎక్స్ ప్రెస్ వంటి రైళ్లను యిప్పటి మాదిరిగా గంటకు 25 మైళ్ళు చొప్పున కాక 40 మైళ్ళ వేగంతో నడిపించే ఆలోచన వున్నదని కూడా మంత్రిగారు చెప్పారు. మూడవ తరగతి రైల్వే ప్రయాణీకుల అసౌకర్యాలను గురించి, వాటిని తొలగించేందుకు కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆలోచనలు చేస్తున్నందుకు వారిని అభినందించవలసివున్నది. ★

డా॥ రాధాకృష్ణన్ గారు వుపన్యసిస్తున్నప్పుడు తీసిన చిత్రం.

ఇంతకీ నేనులేదా వాడు బాకా

మావారికి ఈ పూరు 'ట్రాన్స్ ఫర్' అయి వెలరోజులే అయింది. నాకు ఎవరూ ఇంకా స్నేహితులం కాలేదు. నలుగురి ఇళ్ళకూ వెళ్లి నలుగురినీ పరిచయం చేసుకుందామన్న తాపత్రయం కూడా నా కంతగాలేదు. అందరిలాగా ఎక్కువగా మాటాడం గొప్పలకొట్టి వాళ్ళ పుట్టు పూర్వోత్తరాలన్నీ ఎక్కడియడం నాకు మొదట నుండీ అలవాటూలేదు. ఇప్పుడూ లేదు. ఏదో ఇంటికి వచ్చినవారికి మర్యాద చేసి పంపుతానే కాని, వారితో పకపకలా, చొకచొకలా, హాస్యాలు నాకు చిరాకు. ఏదో 'లోకో భిన్నురుచి' అంటారు ఎవరి వెళ్లి వారి కానందము ఆలాగ లేకపోతే ఈ ప్రపంచయాత్ర నడవటం కష్టంగాదా!

మా పెళ్ళయి ఏడేనిమిదేళ్ళయినా దేముని దయవలన 'ప్రోగ్రెస్' మాత్రం అధికంగా లేదు. మాకు చిట్టి ఒక్కటే సంతానం దానికి మూడేళ్లు నిండాయి. దాని ఆట పాటలతో నాకు ఎంతపొద్దూ చాలదు. ఆ ఈడు పిల్లలు ఆ విధంగా ఆటలాడడం నే నెక్కడా చూడలేదు.

"నేను సర్కిటుకు వెళ్లితే నీ కల్యాణం పొదు పోతుంది? నలుగురి ఇళ్ళకు వెళ్లి ఎవరినీ స్నేహితులం చేసుకోవుగా?" అని వారు ఎప్పుడూ అంటారు.

"వాళ్ళ భావ నాకు రాదు. నా భావ వారికి రాదు. ఎక్కడకు వెళ్ళడం?" అని నేను జబాబు చెప్పటం తొంటాను. ఇంతకీ మూలం పొద్దుపోదన్న చింత నాకు లేదుగా మరి? ప్రాద్దున్నే లేవడం కాల్యాదులు తీర్చుకోవడం స్నానం చేసి మా వా రు లేచేసరికి వారికి వస్త్ర మైన దేదో ఇంత కాఫీ టిఫన్ తయారు చేసిచ్చి, ఆయన ఆఫీసుకు దయచేయగానే ఇల్లు నాలుగు మూలలూ సవరిస్తాను. అటువైచ ప్రాసీవాడి చేత దగ్గరుండి బల్లలు కుర్చీలు తుడిపించి 'ఫ్లవర్' వాసులో పూవులు సర్దిపెట్టడం మామూలు. ఆ తరువాత చిట్టికి స్నానం చేయించి ఆవిడగారు ఎంచి ఎంచి ఇచ్చిన బట్టలు తొడిగి, జడవేళి, ఆభరణాలంకారం పూర్తిచేసి ఆడుకోమని ఆవిడగొమ్మల గది లోకి దానిని పంపి వంటచేయడం ఆరంభిస్తాను. రొట్టెలతో సహా ఆపని పూర్తి చేసుకుని మావారికి కేరియరు నింపి ఆఫీసుకు పంపి మాచిట్టి పెట్టిన పేచీలన్నింటికీ

సమాధానం చెప్పి దానికి అన్నం తినిపించే సరికి టంగున ఒంటిగంట కొట్టుతారు. తరువాత నేను భోజనం చేసుకుని చక్క పెట్టుకు వచ్చేసరికి పేపరు వస్తుంది. అది ఒకమారు తిరగేళి చిట్టిన పక్కలో పెట్టుకుని ఒక్కమడుకు తీసిలేచేవరకు మూడు గంటలూ కొట్టుతారు. స్టా వెలిగించి ఏదో వక ఫలహారం టీ చేసే వరకు మావారి

శ్రీమతి గెర్మనా రత్నమ్మ

జోడుచప్పుడు వినబడుతుంది. టీ ఫలహారాలు ముగించుకుని ఆయన క్లబ్బుకు అటూ వెళ్లగానే దొడ్లో పూసిన పూవులు చ ప్రాసీ తెచ్చిస్తే అవన్నీ దండలుకట్టి చిట్టికి కొన్ని పెట్టి మిగతావి నేను పెట్టుకుని చిట్టిన ఆలాగ బెటకుతీసుకెళ్ళమని చెప్పి పికారుకు పంపుతాను. అప్పుడు ఒక గంట సేపు తీరుబడిగావుంటుంది. ఆ టైములో ఏదో ఒక కుట్టుపనివుంటుంది. మావారి

కర్చీపులో, లేకపోతే వద్దులకు గుండీలు కుట్టుడమే ఏదోవక పనిచేస్తుంటాను. ఇంతలో పొద్దు మాటువాలుతుంది. మళ్ళీ రాత్రి వంటలో పడతాను. ఈ మాయ జే కంలో బియ్యం మంచివి దొరకవు. అందునించి రెండుపూటలా తప్పని సరిగా రొట్టెలు చేయవలసినదే. పోనీ చెప్రాసీలకు బోధ పరచి చెప్పదామంటే మరాఠీగాని, ఉర్దూగాని నాకు రాదు. వాళ్ళకు తెనుగు రాదు. ఈ మరాఠీదేశానికి మావార్ని ట్రాన్స్ ఫరుచేశారు. నానా అవస్థగాను వున్నది సాంజ్జలతో ఎన్నాళ్లు పనులు జరిపించుకోవడమో తెలియకుండావుంది.

ఇందునించి ఒకరింటికి వెళ్లితే నేగాని పొద్దుపోదన్న బాధ నాకు లేదు.

ఒకనాడు ఇదే విధంగా పనులన్నీ ముగించుకుని మావారిరాకకోసరం నీరీ షీస్తూ వాక్లో వేళిన కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

ఆనాడు పార్లమెంటు అవడంచేత వెన్నెల పిండారపోశినట్లుంది. నాతలలో పెట్టుకున్న మల్లెపూలు వాసనలు వెదజిమ్ముతూ

న్నాయి ఆ పుచ్చపూవులా వున్న వెన్నె
ట్లో కూర్చుంటే మనసులో ఏ వేదో తియ్యని
ఆలోచనలు పుట్టుతూన్నాయి చిన్నతనం
లో చేసిన కొంటేపనులు, చిలిపిచేష్టలు,
అటుపైని పెండ్లయినకొత్తలో గడిపిన
మధురాలిమధురమైన రాత్రులు అన్నీ
మధురస్వప్నాలుమాదిరిగా, చిరుమబ్బు
తెరులుగా మనసులో తిరుగుతూన్నాయి
ఇంతలో చప్రాసీ వచ్చి "అమ్మాజీ! నాభో"

సినిమా గయ్ మకాన్ మే బోలోబోలా,"
అని చెప్పాడు.

‘సరే ఇంకేముంది ఈయనకు పని’ అని
కొంచెం విసుగ్గా లోపలికి లేచివెళ్లి చిట్టికి
అన్నం తినిపించి “అదుకో అమ్మా” అని
దానిముందు ఇన్ని బొమ్మలుపెట్టి చప్రాసీని
చూస్తూండమని చెప్పాను, వాచీకేసి చూస్తే
ఎనిమిదిగంటలయింది

‘సరే ఆయన రావడానికి ఎంతలేదన్నా

రెండుగంటలు టైముందికదా; ఎంతోమంది
నాబోటివారు పత్రికలకు కథలు వ్రాస్తారు.
నేనుమాత్రం ఎందుకు వ్రాయకూడదూ
ఏదైనా చిన్న కథానిక వ్రాసి పంపుదాము’
అని అనుకుని సాహిత్యసేవకు మొదలు
పెట్టాను ముందుగా వర్త్యం లేదుగదా
అని కేలేండరు చూచివచ్చాను. రాహు
కాలంగాని, వర్త్యంగాని ఏమీలేదు. పావు
తావునైనాన కొగితం ఫర్లమని చింపి
మావారి కోటుజేటులో వున్న ఫౌంటను
పెన్ను తీసుకువచ్చాను ముందుగా కథకు
పేరుపెట్టడమా? లేక కథ వ్రాసినతరువాత
కథ ననుసరించి పేరు పెట్టడమా? నిర్ధారణ
కాలేదు ‘సరే’ మొదట కథ మొదలు
పెట్టితే తర్వాత పేరుమాట చూడొచ్చని
వ్రాయడానికి మొదలెట్టా. మావారు ఆ
పెన్నుతో ఏలాగు వ్రాస్తారో
కాని నేను వ్రాయబోయేసరికి అది నా
కెదురుతిరిగింది అంతటితో దాన్ని యధా
స్థానంలో పెట్టి కలం సిరాబుడ్డి తెచ్చు
కున్నా. తీరా సిరాబుడ్డి మూత తీసి
చూద్దునుగదా దానినిండా ఇసుక పోసి
వుంది ఇది చిట్టిప నే అయివుంటుందనుకుని
అది పెట్టేసి పెన్నిలుకోసరం చెదికా.
చెదిగ్గా చెదిగ్గా అది దొరికింది చూస్తే
దానికి ముల్లులేదు. మా చిట్టి మధ్యాహ్నం
ఆ పెన్నిలుతో అమ్మ, నాన్న బొమ్మలు
చేసింది జ్ఞాపకంవచ్చి పెన్నిలోవున్న
పాత లేకుతో పెన్నిలు చెక్కుకుని నా
కథ నిర్విఘ్నంగా పూర్తికావాలనీ
పత్రికాసంపాదకులు నా కథానికను
ప్రీత్యైకుండా తప్పక ప్రచురించాలనీ
మనస్సులో విఘ్నేశ్వరుని ధ్యానించి నను
స్కారం చేసి తూర్పుదిక్కుగా కూర్చుని
కథ వ్రాయడం ప్రారంభించా. ముఖ్యంగా
మాడు పంక్తులు వ్రాశానో లేదో ఇంతలో
కొంపమనిగేటట్టు ఏడుస్తూ “అమ్మా బజ్జం
దాము దావే” అంటూ పరుగెట్టు కొచ్చింది
చిట్టి దానితో “నీవు వెళ్లి తడుకో
రాదా?” అని, చప్రాసీతో “మీ రెప్పదూ
ఇంతే, నే నేడయినా పనిచేసుకుంటూంటే
పిల్లను వదిలిపెట్టవద్దని లక్షసార్లు చెప్పాను.
మీకు ఎన్నిసార్లు చెప్పినా ఇంతే” అని
వచ్చిరాని ఉర్ధ్వలో కసురుకున్నాను.

‘మెక్కా కరుం అమ్మాజీ మై
బోలేతో చేరీతే నైసువలీ’ అన్నాడు తురక
చప్రాసీ సరేలే నా మొహంలాగే వుంది
నాకథ అని విసుక్కుని ఇంకేలాగూ చిట్టి
పూరుకోదుగదా అని ఎత్తుకోబోయా!

(48-వ పేజీ చూడండి)

4-6-52

ఆంధ్రదేశమంతటా అన్నిముఖ్యకేంద్రములలోను

త్వరలో విడుదల

లలిత
పద్మిని
K.R. రామస్వామి
దొరైరాజు
రుష్కంద్రమణి
రామశర్మ
దొరైస్వామి
కుమారి
నటించినది

పద్మినిరాజువారి

కాంచన

తెలుగు
డైరెక్షన్
S.M. శ్రీరాములు నాయుడు

నీట గెలిసిన వ్యంగ్యం

అర్ధరాత్రి ఇలాగ అల్లరిచేస్తూంటే మరేం చేస్తారు? ఇంకా నయం. ఆసక్తి అన్నయ్య ఉంటే చంపేసేవాడు ... అదేంబావా, అలా చూస్తావా?!”

“ఏమిటేమిటే ప్రభా... కాని, వాడి గానంలో ఎక్స్‌ట్రీమ్ మాధుర్యం కనిపించలేదు?”

“మాధుర్యంలాగే ఉంది. రబ సొప్పి చస్తూంటే, అనిలు వాడెవడో తెలుస్తా?”
“ఏవరూ?”

...లులో నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్న ఒకే ఒక జీవి. వెంకట్రావు, సెకండ్ నిశ్శబ్దాలలో కూచిస్తూ నిశ్శబ్దాన్ని భంగ పరచుతూ గడియారం.

కాలం గడుస్తోంది. వెంకట్రావు సాయం సమయ సాభాగాన్ని కాక, జేనిస్ టిటి లోంచి చూస్తున్నాడు. టిటిలోంచి దూరాన భంగులు మారుస్తూన్న కొండలూ, నెట్లు ఆటనికీ దర్శనంచూడరానే ఏదో పాతాళాని శబ్దమిస్తున్నాయి...

చాలాసేపు అలాగ గడిచాక వెంకట్రావు కళ్ళింది కొంచెం అగ్రుతులు క్రిందికి చూడాయి...

...మీకు సంకల్పరాళ్ళ క్రితం...

* * *
రాత్రి పన్నెండుగంటలలో, ఎక్స్‌ట్రీమ్ నిశ్శబ్దం. వెన్నెల విరిసిన మల్లెలల్లే సత్వంతూ కాస్తున్నది. వెంకట్రావుకి ఆనాడు జరిగిన వివిధ విషమాలూ నిద్రని దూరంచేశాయి. మేడమీద కుర్చీలో కూర్చుని ఆలోచించుకుంటున్నాడు.

వాటాత్తుగా, ఆ నిశ్శబ్ద ప్రకృతి నిర్మలత్వంలో ఆటని శబ్ద మురళిగానం విస పడింది. పనేటికీ తావిలాగ, ఆ వెన్నెలకి సౌరభాలలాగ, ఆ గానమాధుర్యం ఆ ప్రకృతి నిర్మలత్వానికి అంచాల్ దిద్ది, ఆటని మృదయనీకీ గిరిగింతలు పెట్టింది.

ఆ గానం వింటూ ఎంతసేపు గడి పాడో...

“ఇంకా నిద్రపోలేదా బావా? అంటూ ప్రధ వచ్చింది ఈ యధార్థ ప్రకృతిలోకి రావడానికి కొంచెం బాధపడ్డాక, ‘మురళి వింటున్నాను! అన్నాడు వెంకట్రావు. ఆ సరికి గానం ఆగిపోయింది. ప్రధ కొంచెం కోపంగా, ‘మళ్ళీ నిద్ర చెడ గొట్టాడా వాడు?’ అన్నది.

వెంకట్రావు వారితో, “నిద్ర చెడగొట్టలేదులే ..ఎంత చక్కగా వాయిచాడంటావా? అనలు, ఎవరది ప్రభా?”

“వాడా? నాగరాజుని, కాకీ హోటల్ వర్కరు. తల్లిదండ్రీ లేకపోగా వాళ్ళ మేన మామ చేరదీశాడు. ఇంట్లో అబ్బి ఇబ్బి కొట్టేస్తూంటాడట. తరుచు చేబ్బులు

శ్రీ జిచ్చాపురపు జగన్నాథరావు

తింటూనే ఉంటాడు. చూశావుగా? అర్ధరాత్రి కర్రపుచ్చుకుని ఇలాగ నిద్రపట్ట నియ్యకుండా మోగిస్తూంటాడు ఎంతమంది తిట్టిస్తూ కొట్టిస్తా...”

“కొట్టారా? ఎందుకని?”

“నాన్న ఒకసారి తగలనిచ్చాడులే...”

“వాడితండ్రి, నాన్నని ఒక హాజాలో ఇరికించి, ఫార్మర్ నేరం బనాయించి, జైల్లో ప్రోయిం చాలని చూశాడుట .. నాన్న అలా దొడమతాడా? అదైం చంటి ఇవ్వడు పిడికని...దొంగబెధవ.

మంచరన్న కృతజ్ఞతలేకుండా ఇంట్లోనే దొంగతనాలు

“పోనీలే ప్రభా. పుణ్యమా పాపమా భగవంతుడి కేరక, పోయి చదుకుంటాను నాకు”

ప్రభ వెలిపోయాక వెంకటరావు ఆలోచనలో పడ్డాడు. ప్రభ వెప్పినదానిలో చాలా తక్కువ నిజంఉందాని ఉల్లేఖ చాలామంది ప్రభ మటుకబానికే, నాగరాజుకుటుంబానికిగల వైరుధ్యానికి కారణం అనేకాలుగా చెప్పకుంటూంటారు. నాగరాజు తల్లిని యెవ్వ సంలో ప్రభ తండ్రి నానకిరాముయ్య వలలో చేసుకోవాడాడనీ, ఆమె ఆ పని నాగనియ్యక భర్తతో చెప్పి అతన్ని తన్నించినదనీ ఒక

కథనం విడి విడిగా, ప్రభ మటుంచాని కంతటికీ, తన మటుంబంలో చివరికి మిగిలిన నాగరాజుమీద చాలా కోపం ఉందన్న సంకల్పముతో నిర్ధారణ అయింది.

ఉదయంలేచి ముఖం కడుక్కుంటూంటే గోడ అవతల, నాగరాజుంటానని విదో స్త్రీకంఠం తిడుతూ వినిపించింది వెంకటరావు ఆ వైపుకి చూశాడు. నాగరాజుని వార్ల అత్త తిడుతోంది.

“సిగ్గులేని పెద్దవా... ఆ రూపాయి నువ్వు కాక ఇంకెవరు తీస్తారు? వాడికి బాటు కొందామని ఇంచాక ఒక రూపాయి ఉంచాను. అప్పుడే నీకు పడ్డాయా? ఎక్కడ వాపురించావురా?”

నాగరాజు దీనంగా: “నేను తియ్యలే వత్త నా కందుకు? నిజంగా నే నెరగను” అన్నాడు.

ఆ మాటలు తూర్తి అయ్యేసరికి వాడి లెంప మీద ఆమె ప్రేమ దీగమన్నాయి వెంకటరావు గుండెలు జపుసున్నాయి ఇంక చూడలేక కష్టంగా వెనుదిరిగాడు ప్రభ కాఫీకవ్లో సిద్ధం అయింది అతను ముఖం లోందరగా కడుక్కోవడం ముగించి కాఫీ తీసుకున్నాడు.

“నేనే నర్తన... నువ్వెందుకు తెచ్చావు ప్రభా?”

“ఏం, లేకుండా?”

“ఎందుకు పడ్డదు? కాని, అనవసరంగా ప్రేమ ఇవ్వడం ఎందుకని - తరచూ ఎలానూ తప్పదుగా?”

ప్రభ లోందరగా కష్టం తీసుకుని క్రిందికి పరిగెట్టింది ప్రయత్నించి నానెంకటరావు చేతులకి దొరకకుండా.

వానమరదులు వెంకటరావు, శ్రీపతి చోటలోకి పోయారు కాఫీ తాగుదామని. ఒక మూల మార్పున్నాక శ్రీపతి, చివరగా నర్స చెయ్యడానికి రాకపోవడం చూసి, “ఒకే నాగరాజు!” అని పిలిచాడు.

నాగరాజు ఆయి ఉంటాడు. వచ్చాను. పద్మాలుగోళ్లుంటాయి. చక్కనిముఖవర్చును బిడరికొన్ని నూచించినా మురిస్సాన్ని నూచించనిబట్టలు. వెంకటరావుకి చాలా కష్టం అనిపించింది వాడి పరిస్థితికి. ఉదయం ఇంటిదగ్గరజరిగిన కథకి వాడిగ్ల సాక్ష్యం చెప్పున్నాయి.

“ఇట్టి తీసుకునివచ్చి రెండు పెసరట్లు చెప్పరా” అన్నాడు శ్రీపతి. అధికార యుక్తంగా ఆ మాట లభినంటూంటే వెంకటరావు కళ్లలో కనిపించిన అనభ్యున్న నాగరాజుమాత్రం చూశాడు.

శ్రీపతి ‘అర్ధం’ తీసుకుని, నాగరాజు నిశ్చయించాడు. ఇంకా వెంకటరావు అలాగే వర్తమానంలో ఉండడం చూసి, శ్రీపతి “ఏమిటి బావా, ఆలోచిస్తున్నావు?” అన్నాడు.

వెంకటరావు లోంచే తేడమని, “ఈ నోట్లలో పరిశుభ్రత అంటే ఏమిటో తెలుసు అని ఆలోచిస్తున్నాను... అలాటి నోట్ల బియ్యంబర్గా ఉండడం ఇంకా ఎంత అనభ్యుత్తరమా అని?” అన్నాడు.

శ్రీపతి నవ్వి, “మనకిక్కడ అంతా న్యూనతలే... వెంటబడి మాతా ఒక సిద్ధాంతమేకాదా? విడిబాటు చాలా ముప్పు అందరిదగ్గరా కొట్టే తాగే విడివి లోకంమీద వదిలేశాడు. అదంతా ఒక కథలే”

వెంటర్ నాగరాజు ఇట్టి తెచ్చాడు. ఇద్దరూ తింటున్నారు. వెంకటరావు మాత్రం చాలా అలోచనలతో బాధపడు తున్నాడు. నాగరాజుని ప్రత్యక్షంగా చూశాక గతరాత్రి వాడు వినిపించిన సుందరమరణీనాద తరంగాలు మళ్ళా జ్వలితమవుతున్నాయి. మాణిక్యం బొగ్గుల్లో పడిఉండేలాగ, నాగరాజు పరిస్థితి అతనిని బాధిస్తూన్నది.

పెసరట్లు వచ్చాయి. సరిగా కాల్చలేదని వెంటర్ ని తిట్టాడు శ్రీపతి. నాగరాజు మాటలాడలేదు; వెంకటరావుకి మాత్రం శ్రీపతిమీద కోపం అంచులకి ఎగబాకు తోంది.

కాని, కాఫీ వచ్చాక; కప్పులో చిన్న చీమ కనిపించేసరికి శ్రీపతికి కోపం ఆగ లేదు. కోపంగా "వెంటర్" అని పిలచాడు.

"బాబూ!"

"ఇదేమిటా?"

"పంచదారలోనిది కాబోలు... ఇంకొకటి తెస్తాను"

"స్టూప్డ్... కళ్ళు కనపడలేదు?"

"నేనేంచేసేదండీ? కాఫీ కలిపేవారి నడకాలి"

"వెధవ, సమాధానం ఇస్తావ్! మ్యానేజర్!"

గట్టిగా కేక వేశాడు... మేనేజరు వచ్చాడు.

"ఏమండీ ఈ కాఫీ చూశారా? ఏమిటని అడిగితే కాఫీ కలిపినవాడి నడకమంటాడు. వెంటర్ కే ఇంత గర్వమా?"

నాగరాజు వణుకుతున్నాడు.

"ఏమిరా? ఏమిదిరా యిది?"

"నేను చూడలేదు సార్."

"ఏమిరా? కళ్ళు లేవా? పైగా, సమాధానం నెత్తువా? ఇదియట్"

నాగరాజు కళ్ళలో నీరు తిరిగింది. మేనేజరు వాడి చొక్కా కాలరు పట్టుకున్నాడు.

బలంగా గింజుకుంటూ నాగరాజు "వడలండి" అన్నాడు. అందరూ తెల్లబోయారు.

కాని, మేనేజర్ అధికారమా, శ్రీపతి స్వేచ్ఛారా దెబ్బతిన్నాయి.

"ఏమిరా?" అన్నాడు కోపంగా మ్యానేజరు.

"నాకు ఉద్యోగం ఆక్కరలేదు" అన్నాడు నాగరాజు, బిల్లుపుస్తకమూ పెన్సిలూ చేతిలోమీద వణేస్తూ.

మేనేజర్ కోపంతో వణికిపోతున్నాడు. "నీ మామకి ఒకసెల జీతం అడ్వాన్సు ఇచ్చి ఉండావా?" ఏమి చెప్తావు? దెబ్బలు తినేదానికి" అన్నాడు.

నాగరాజు తెల్లబోయాడు... మేనేజర్ అనువు చూసి ఒకటి అంటించాడు.

అప్పటిదాకా మార్పుని ఇదంతా సంబంధం లేనట్లు మామన్న వెంకటరావుకి ఒక్కసారి కోపంవచ్చింది.

"అగు... మళ్ళా వాడి వంటిమీద చెయ్యి పడితే జాగ్రత్త" అని కేక వేసి, వెల్లె నాగరాజుని విడిపించి వాడికి మ్యానేజరుకి మధ్యన నిలబడ్డాడు. ఉన్నతమైన అతని ఆకృతిచూసి, మేనేజరు కొంచెం తగ్గాడు.

ఇంతలో శ్రీపతి కలుగజేసుకుని, "వది లేయోబావా... వాడి పొగరుకి తగలాల్సిందే. మనకెందుకు?" అన్నాడు.

"అజేమిటోయ్? వెంటర్ రైలే మాత్రం అంత నీచంగా చెయ్యి చేసుకుంటాడా? అసలు కాఫీలో ఈ గుండె పూచీ ఎవరిది?"

శ్రీపతి చిన్నబుచ్చుకున్నాడు. తనమీద బావ అంత నిండనీ వేశాడు. అతనికి చాలాకోపం వచ్చింది.

"నీడి మామ నాకు నీడిని ఒప్పగించేడు సార్... నీడి కన్నడుసార్ తిండిపెట్టేడి? ఎక్కడికిరా నువ్వుపోయేడి?"

నాగరాజు తలదించుకున్నాడు. మేను-వాడెక్కడికి పోతాడు?

"ఎక్కడికి పోనుసార్" అన్నాడు.

"వెధవ" అన్నాడు శ్రీపతి తాను

తిన్న దెబ్బతీవలసి నూచిస్తూ.

"నీడి మామ కంట ఇచ్చావు అడ్వాన్సు?" అన్నాడు వెంకటరావు మ్యానేజర్ వెళ్ళు తిరిగి.

"ఒక సెల. జీతం సార్... వదిపేస్తూ బాయలు."

వెంకటరావు పర్చుతీసి నోట్లు తీస్తూంటే తెల్లబోయి శ్రీపతి, "ఏమిటది బావా? అన్నాడు.

"చూస్తావుగా?" అని, పదిపేను రూపాయిలు మేనేజర్ చేతిలోపెట్టి, నాగరాజుకేసి తిరిగి, "పద" అన్నాడు.

"ఎక్కడికి సార్?" అన్నాడు నాగరాజు.

"నా ఇంటికే..."

"మా మామ తంతాడు సార్."

"నేనున్నాగా... భయంలేదులే..."

ఆ మాటలు అమృతంగా పనిచేశాయి... నాగరాజు కళ్ళు తుడుచుకుని బయలుదేరాడు.

గుమ్మం, దాటాక, శ్రీపతి "ఎక్కడికి తీసికెళ్ళావ్?" అన్నాడు మహేశ్వరస్వంతో. "ఇంటికే."

"నీడు గుమ్మం ఎక్కితే నాన్న వప్పు కోరు."

"నాకు తెలుసు."

వెంకటరావు ఇంటికి వెళ్ళుకుండా, రైలు స్టేషన్ కి దారిలోకాడు... శ్రీపతి మాటలు నిష్ఫలమయ్యాయి.

"నువ్వు చేస్తున్న పని ఎంత ప్రమాదిస్తుందో తెలుసా?" అన్నాడు చివరకి శ్రీపతి.

"ఇందులో తప్పేమీ ఉన్నదని నా

పైబ్రా
గర్భాశయ రాగనవారిణి

సర్వ గర్భాశయ వ్యాధులను పూర్తిగా పోగొట్టి, సత్సంతానమును కలుగజేయుటలో మామైబో మిక్కిలి ఘనతవహించినది. అన్ని సాఫల్యాల దొరకును.

రు 2-8-0

KL

కృష్ణా రేబరేటరీ
★ బెజవాడ ★

32 సంవత్సరముల అనుభవముగల
రెడ్డి అండ్ కో., వారి
(బి.వి.పు.)
కుష్టు, బొబ్బి, సుబి రోగోచి చికిత్సలకు నేడే సంప్రదించండి.

నకలు మందులు చూసి మోస పోకుడు. అన్ని బాషలలో కేట్లాగు ఉచితము.

హైదరాబాద్ **రెడ్డి అండ్ కో.,**
గోపాలపురం.
(చూపు గొవలరి)

బ్రాంబిలు, నెల్లూరు, బెజవాడ, రెజిముడ్డి, సీకింద్రాబాద్, చిశాపుట్ల, బరహంపురం, మొదలగు పట్టణములలో.

ఉద్దేశం కాదు. నా దృష్టికి ముఖ్యమైనవి వాడికి వచ్చిన సరిగ్గతమూ, వాడు పొందు తూన్న కష్టాలూను. ఏదో తినడానికి భగవంతు డిచ్చాడు. పాద్యమైనంతవరకూ వీడిని పండితుడిని చెయ్యడానికి నా కళ్ళి వినియోగిస్తాను...మీ కందరికీ వాడిమీద కోపం కావచ్చు. కాని నా అంతరంగాన్ని చూపి నేను వాడికి ద్రోహం చేయలేను."

"కాని—ప్రభ ఏమంటుంది? ఆలోచించావా? నాన్నకి నీ విధేయంలో ఉన్న ఉద్దేశం మారవచ్చు కూడా."

"నీ ఉద్దేశం నాకు తెల్సు... ప్రభ విశాలభావాలనీ, అవసరమైన జాతినీ, దయార్థరాలనీ పరిత్యజించవలచుకొంటే నన్ను పరిత్యజిస్తుంది. చదువుకుంది—తన భావాల తన కున్నాయి—ఏమైనా, నేను విషయమంతా రాస్తానే ఆమెకి...తైమైంది...వస్తాను. బట్టలకి, నూట్ కేస్ కి మనిషిని పంపుతా."

ఈ మాటలు అనేసి, వెంకటరావు నాగరాజు భుజంమీద చెయ్యివేసి రైలుస్టేషన్ దగ్గరికి దారితీశాడు. రైలు అప్పటికే ప్లాట్ ఫారమమీద ఉంది. తొందరగా రెండు టిక్కెట్లుతీసి వెంకటరావు రైలెక్కాడు—తన కొత్త బరువుతో సహా.

గుమ్మండగర నిలబడి నాగరాజు ఊరు కేసి చూస్తున్నాడు...వెంకటరావు వాడిని వెనుకనుంచి పరిశీలిస్తున్నాడు. రైలుస్టేషన్ దాటి, ఊరుని దృక్పథం దాటించాక నాగరాజు వెనుదిరిగి, వెంకటరావు ప్రక్కన కూర్చున్నాడు.

కొంచెంసేపు ఎవరూ మాటలాడలేదు. బహుశా ఆనాటి అనుకోని సంఘటనలని గురించి ఇద్దరూ ఇంకా ఆశ్చర్యంతో ఆలోచిస్తున్నారు.

ఇంతట్లో నాగరాజు ఒక్కసారి వెంకటరావు వైపుదిరిగి, "నా మూలంగా మీరు వారిలో చెబ్బలాడారా—ఏదో నా బ్రతుకు ప్రతీక లేనది తొందరపడి" అన్నాడు.

వాడి సంభాషణలో నాగరికతనిమానీ వెంకటరావు మొదట కొంచెం ఆశ్చర్యపడ్డాడు... "లేదులే. అసలు సంగతేమిటంటే, నిన్నరాత్రి నీ మురళివాద్యం విన్నాక నువ్వంటే నాకు చాలా అభిమానం ఏర్పడింది—నీ పరిస్థితులలో నువ్వు చాలాఅభివృద్ధి పొందడం అసంభవం; కనక నామానవత్వం నన్ను ప్రేరేపించి, నిన్ను నాతో తీసుకుపోతున్నాను. నాకు తమ్ములైనరూ లేరులే" అన్నాడు.

ఆ చివరిమాటలు నాగరాజు మనస్సులో వారిద్దరికీ ఉన్న దూరాన్ని చాలా తగ్గించి

వాయి. నాగరాజు ఒక్కసారి అతనివైపు చూశాడు.

వాళ్ళు తమ గమ్యస్థానం చేరేసరికి, తాము వివిధకుటుంబీకులమనే విషయాన్ని మఱచిపోయారు.

* * *

అక్కడినించీ నాగరాజంటే వెంకటరావుకి అభిమానం దినదినమూ అభివృద్ధిపొందుతోంది. మొదట ఊళ్లో ఉన్న సంగీత విద్వాంసుడిచేత కాస్త్రసంగీతం చెప్పించాడు. స్వరజితులై, "క్రి గణనాధ - సిందూరావర్త" అని నాగరాజు మురళిమీద

"లక్ష్మీ టాయలెట్ సబ్బు
నాచర్యమును అందముగా నుంచుచున్నది"
అని ఎ.ఆర్. శకుంతల చెప్పుచున్నది

మనోహరమైన మహా
ససతోగూడిన ఈ తెల్లటి
శుద్ధ సబ్బుతో మీ చర్మ
మును మనోహరముగా
నుంచుకొనండి!

సినీమా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు

LTS. 332-X30 TL

పాడుతోంటే అతను తనని తాను మరచి
అనందించాడు. ఆ చిన్ని పాట అలాగే
అతని మురిచి వెంకట్రావుకి ఏదో అపూర్వ
సంగీతాన్ని అందించేది.

ఒకరోజు సాయంత్రం... అడే హాలులో
జూర్పుని నాగరాజు ఏదో గీతం ముస్తరు
చెప్పినది సాధకం చేస్తున్నాడు. అప్పటికి
వాడు హాట్ వదిలి పెట్టి రెండుమాసా
లవలేదు పూర్తిగా.

అప్పుడే పోస్టుమాన్ ఉత్తరాలు తెచ్చి
వడచేశాడు... ఒక దస్తూరి అతను త్వరగా
గుర్తుపట్టాడు ప్రభదని. చించి చదివాడు.

“బావా!

ఈ రెండు నెలలూ నువ్వు ఉత్తరం
రాస్తావని నమ్ముకుని జూర్పున్నాను. కాని,
అంతటి అదృష్టం కలగలేదు. అందుకని,

భారత ప్రశస్తి

శ్రీల అరంగ్ భాగ్యానికి

లోద్ర

కనరీకుటీరం విమిలెడ్, మద్రాస్

నేనే ఈ సాధు నీకు రాస్తున్నాను.

అన్నయ్య అంతా చెప్పాడు. వాడు
తొందరపడి ఏదో అంటే మాత్రం, అంత
మాత్రానికే ఒక్కసారిక న పడకుండా
ఇంటికి వెలిపోవాలా? నాన్న ఎంత బాధ
పడారంటావు? నాకేమీపు వచ్చిందిభావా
నిర్ణయంతో నువ్వు చేసినవనికీ.

నువ్వంత తొందరపడతావని నే
నెన్నడూ అనుకోలేదు. నాగరాజంటే
నీకు అవ్యాజంగా అభిమానం కలిగిఉండ
వచ్చు. కాని, నాకన్నా నీకు వాడెక్కువా?
ఒక సత్యాన్ని నీముందు చెలిపుచ్చు
తున్నాను. వాడి పాట అంటే నా కంటి
ఇష్టమో, వాడి పరిస్థితులంటే అంత బారీ...
కాని, నాన్న కా విషయం తెలిస్తే బ్రతక
నిస్తారా? అందుకని, ఎక్కడా నేను నిజం
అయట పెట్టలేదు— చివరకి, నేటివాకా
నీదగ్గర కూడా...

నిన్న ఎవరితోనో నా పెళ్ళిగురించి
మాటలాడుతున్నావు నాన్న గారు. వాడిలి
పోయాను. నిన్ను ప్రాణంగా చూసు
కున్నాను కాదు బావా? ఇలాగ నాగరికి
నన్ను వదిలి, వాడినిపట్టుకుంటావా?

దయఁచించి, వాడివారిన వాడిని పోనీ...
నువ్వు లాయరువి కాబట్టి కాని, వాడి
మామ నిన్ను కోర్టు కెక్కి దామసుకున్నాడు.
పరిస్థితులన్నీ నా మీకంటూ బిగుసుకుం
టున్నాయి. ఏం చేసినా నువ్వే బావా.

నీ

(ప్రభ)

రెండుసార్లు, నాలుగుసార్లు చదివాడు
వెంకట్రావు ఉత్తరాన్ని. ఏం
చెయ్యడం?

సాయంసమయపు నిక్కబై పరిసరా
లలో వాడి పాట వినిపిస్తూంది. ఏమిటి
చెయ్యడం? వాడిని అధోగతికి వదలడమా?
ఎలాగో బ్రతుకుతూన్న వాడిని ఏమో ఉప
కారం చేస్తానని తీసుకొచ్చి వాడి
జీవితాన్ని ఇంకా అధమం చెయ్యడమా?

కాని, ప్రభ? ఈ పరిస్థితుల్లో తను ఇరు
వురి వివాహమూ అసాధ్యమే అయింది.
పరిస్థితిని గమనించి ప్రభ తనకి రాస్తుందని
అతనికి తెలుసును. అందుకే అత సన్న
కుగా తనుముందు ప్రభకి ఉత్తరం వ్రాయ
లేక పోయాడు.

ప్రభ అంటే వెంకట్రావు ప్రాణం
ఈయడానికి సిద్ధంగా ఉండేవాడు—
ప్రభకూడా అంతే. ప్రభ చదువుకున్న
పిల్ల... స్వతంత్రభావాలు కలది. ఈ ఉత్త
రంలో ఆమె ఎన్నడూ లేనంత క్రిందికి
దిగింది— దానినిబట్టి తెలుస్తోంది. వాస్త

వంగా ఆమెకునన్ను ఏ పరిస్థితుల్లో
ఉండో.

అటూ ఇటూ ఊగులాడి అడి చివరకి ఏ
నిర్ణయానికి రాలేకపోయాడు వెంకట్రావు.
అప్పటికి సాధకం ముగించాడు నాగరాజు;
సంధ్యాదీవి తన భాయలని అలనుకేస్తోంది.

తేచి వసారాలోంచి హాలులోనికి
వస్తూ, “ఎందుకండీ అలాగ ఉన్నార?”
అన్నాడు నాగరాజు.

ఈ “అండీ” కట్టించడానికి వెంకట్రావు
భాలా వ్రయత్నించాడు. ఈ పరిస్థితిలో
అతని కా విషయం మల్లీ శెప్పడానికి మన
స్కరించలేదు.

“ఏమీలేదులే - నీసాధకం వింటు
న్నాను. ఏదో అలోచనలో వడ్డాను.
ఇండా కటి ని చీ నువ్వు పాడినగీతం -
మీరాగం”

“అదా? ఖరమార వ్రయ అండీ...
చాలా చక్కటి గేయం కాదా? చూడండి-
రాగం ఆలాపిస్తాను”

మరలిస్సనం పరిసరాలని నింపి వేసేంది.
చంద్రుడు దుదయించాడు. ఇంట్లో దీపం
పెట్టారు... వాల్లిద్దరూ గానంలో తనవయస్సు
తాతూనే ఉన్నారు. ఇంతటిలో సంగీతం
ముస్తరు వచ్చినసంగతి తెలుసుకుని ఇద్దరూ
బాహ్యప్రపంచంలో పడ్డారు.

“ఎంతసేమైందండీ వచ్చి?” అన్నాడు
వెంకట్రావు - ఆయనని కొంతసేపు నిలువ
చెట్టినందుకు చింతిస్తూ.

“ఒక పావుగంట ఆయి దిలెండి...
అయితే నేం? ఆ రాగాలాపన వింటూంటే
గంటలు నిలువ బడొచ్చు నుకదండీ?—
లోనికి వెలి పనిచూడు నాగరాజూ...”

నవంసకత్తెలం

అంగ నరములు బలహీనతచేంది
చిన్నదైన, తిరి యధాప్రకారమై పూర్తి
సౌఖ్య మనుభవించుటకు 4ర యేండ్ల
ప్రభ్యాతి చేందినది.

1 సీసాయ. 10/కల్కర్ వి.సి.యా 1-0-0.

అర్థయతో రు 1/- చంపవలెను.

డా॥ రత్నం నన్న మెడికల్ హాల్

మలక పేట బిల్డింగ్ గోస్,

హైదరాబాద్, డక్కా.

కాత్మేర్
అన్నిదగులకు ఆమెమైనది
గిరిజా & కో. రాజమండ్రి

నాగరాజు లోపలికి వెళ్ళాడు. "అతనిముందు చెప్పాల్సిన విషయం కాదిది... ఇతనికి సరస్వతీ ప్రసన్నత తూర్తిగా ఉంది బాబూ... ఆ రాగాలాపన చూస్తుంటే మహావిద్యాంసులని జుట్టికి తెస్తున్నాడనుకొండి - ఇంతా చేస్తే ఏమిటి చెప్పాను కనుక? గీతం చెప్పాను. ఆగో చాణం, అవరోహణక్రమాలూ, అక్షరాలూ... అంతే."

వెంకట్రావు తనకన్నములై వింటున్నాడు. మాస్టరు చెప్పకుపోతున్నాడు.

"నా విద్యలంతా ఇంక మూడునెలలు... వద్దాలూ కృతులూ నాకు వచ్చినవన్నీ చెప్పేస్తాను... నా మాటలని, మా గురువు గారిదగ్గరికి వంపండి—వారి పెనకాల తిరిగితే అద్భుతమైన పాండిత్యం సంపాదిస్తాడు. మీ జీవితమూ ధన్యం విహితమిది... సరస్వతీస్వరూపాన్ని తెలిసేసేరండీ."

తరువాత తన పనిచూసుకుని ఆయన వెలిపోయాడు. వెంకట్రావు ఒక నిశ్చయాలికి రాగలిగేడు - ఏది ఎలాగపోయినా, నాగరాజులోని విద్యాపటిమని చూసి తీరాలని.

ఆ మర్నాడు తన ప్రభుకి ఉత్తరం వ్రాశాడు: ప్రభూ!

నీ ఉత్తరం అందింది... ఈ నాటకంలో నీ పాత్రని సరిగా అర్థం చేసుకోలేక పోయాను. ఆ ఉత్తరం అందాక నాఅజ్ఞానం ఇంకా ఎక్కువే అయింది.

అయితే, ఒకటి బాగా తెలుసు మన ఇద్దరికీ—నాగరాజు నా రక్షణలో ఉండగా మన వివాహానికి మీ నాన్నగారి అంగీకృతి ఉండదని. మీ అన్నకి కూడా ఆ దృష్టే ఉంది.

కాని, నాగరాజుని ఈ పరిస్థితిలో త్యజించడం నా వల్లకాని పని ప్రభూ... వాడిలో అమృతం ఉంది. వాడిని మథించి ఆ అమృతాన్ని పరిచిన బాధ్యత నామీద వేళాడు భగవంతుడు. వాడిని సమ్యంగి ప్రోహం చేసే పాపం నన్ను వడిగట్టుకోమంటావా?

నీకూ స్వతంత్రభావాలన్నయ్. భదువు కొన్నదానివి. నా హృదయం ఇచ్చి నిన్ను ప్రేమించాననే సంగతి నీకు తెలుసు. కాని, విధి బలియం అయినప్పుడు తల ఒగ్గకుండా వుండుతుందా?

ఇలాగ రాజానని నన్ను పార్థం చేసుకోకు ప్రభూ. మన కలితమైన విపరీతకర్తలకి మనం లొంగిపోవలసి వచ్చింది.

కాని, మనకి సాధ్యమైనంత వరకూ ఆ పరి

స్థితిని ఎదిరిద్దాం...

నీ మనస్సుకి నొప్పి కలిగిం చా ను. ప్రభూ, తమిళం. కాని కర్తవ్యం అటు లాగుతోంది.

నీ,

వెంకట్రావు.

తరువాత గెండునెలలదాకా ప్రభు మీ ఉత్తరం రాయలేదు.

నాగరాజు తన జీవితంలో కలిగిన అద్భుతమైన ఈమార్పుకి కొంచెం కొంచెంగా అలవాటుపడ్డాక, క్రమక్రమంగా సంగీత శిక్షణలో నిమగ్నుడవసాగాడు. ఎవరికైనా అనురక్తి ఉన్న విద్యని నేర్చుకోవడంచాలా గుళువు; అదే జీవితపరమావధిగా ఉంచుకున్న వాళ్ళ మాట చెప్పనే అక్కరలేదు.

నాగరాజు సాధకం చూస్తూంటే అతని జీవిత పరమావధి నులభంగా అర్థం అయి పోయేది. రాగలక్షణాలు చెప్పేసరికి అతను ఆలాపనలో అద్భుతమైన తన సహజపాండిత్యాన్ని చూపగలిగేవాడు. సామాన్యంగా సంగీతం నేర్చుకునే వాళ్ళు చుట్టు ప్రక్కల వాళ్ళకి బాధాకరంగా ఉంటారు. కాని నాగరాజుగానం ఆ ప్రారంభపరిస్థితుల్లో కూడా మనోరంజకంగానే ఉండేది. వెంకట్రావుకి అది ప్రాణంగానే ఉండేది.

స్వతస్సిద్ధంగా కర్ణాటక సంగీతం అంటే వెంకట్రావుకి ప్రాణం. త్యాగరాజు, దీక్షితరూ అతనికి అపరదైవాల. పద్నాలు శేళ్ళ ఈ బాలుడు త్యాగరాజ శిష్యులని మురళిమీద వాయిస్తోంటే అతనికి కళ్ళముందు దేవతలూ నాట్యంచేసినట్లనిపించేది. ఒడలు పులకరించేది.

ఒక సంవత్సరం గడిచేసరికి ఆ వూరిలో నాగరాజు నేర్చుకునే విద్యవంతటి నేర్పుకున్నాడు. ఇంక ఏమిటి చెయ్యడమా అని ఆలోచనలో పడ్డాడు వెంకట్రావు. సంతోషంగా నాగరాజుని చేరతీసి విద్యనేర్చే వాళ్ళు చాలామంది పెద్దవాళ్ళు ఉన్నారు. నాగరాజు తిండికి, జుట్టుకి ఇచ్చే తాహు తనకీ ఉంది. కాని, నాగరాజుని వదలి ఉండడమే, ఒక సమస్య అయింది వెంకట్రావుకి. ఏదో భూర్వ బంధాలు వెంకట్రావుని నాగరాజుకి దగ్గరగా చేర్చాయి. చెప్పలేని బలం గల అనురాగం వాల్లిదరిమధ్యా ఉండేది.

ఒక నాడు రాత్రి... ఒంటిగంట అయింది... వెంకట్రావుకి మెలకువ వచ్చింది... కారణం అతనికి ప్రభు కలలోకి వచ్చి ఏడుస్తూ ఏదో అంటూన్నట్లు - తుల్యిపడి లేచాడు.

వెన్నెల నిండుగా కాస్తోంది. అతను లేచి చుట్టుకొండ వర్షంలో కూర్చున్నాడు. అతనితోనే తన దుఃఖాన్ని ప్రభు చెప్పమనేలాగ అతను బాధపడుతున్నాడు.

ఈ సంవత్సర కాలంలో ప్రభు రాసిన ఉత్తరాలు ఒక్కసారి జుట్టికి వచ్చాయితనికీ. అన్నిటిలోనూ మూడుగా ఒకటే విషయం - ఏలాగైనా నాగరాజుని వదలి పెట్టి రమ్మని...

వెన్నెల చాలా బాధాకరంగా ఉంది. అతని మనస్సు వివిధ భావనలకి ఆలం అవుతుంది. నాగరాజు తన జీవితంలో ఎందుకు రావాలి? ప్రభు తండ్రికి వీడికి అంతటి వైరం ఎందుకు ఉండాలి? ప్రభు తండ్రి గెండుకు ఎదిరించడు?

కొక్కొక్క ము

24 చిత్రపటములతో 180 పేజీలుగల పెద్ద పుస్తకము ధర రు. 1-8-0. పోస్టుఖర్చు అ. రు. 1-14-0 మనియార్డరు చేయవలెను. వి. పి. లేదు. టైపింగ్ బుక్ డి. పో, అరుణాచల మొదలినీ, 26 బీటు ముద్రాగు.

బహుమతి రు. 500 (గవర్నమెంటు రిజిస్టర్)

తెల్ల వెండ్రుకలను పోగొట్టును రంగులనుచూచి మోసపోవద్దు. అది తాత్కాలికము. మా సువాసనగం "మోసపోని హేర్ ఆయిల్" అనేక వనమాలికలతో అయ్యర్వేద వద్దలితో తయారై 80 సం॥ వయస్సువరకు వెండ్రుకలను నల్లగావుండును ఇదిగాక మెదడుకు వలవనిచ్చును. "ఉన్నాడము, తలనొప్పి" వగైరా జబ్బులొనియును. "జావక క్రి"ని కంటి చూపును వృద్ధిచేయును. కొద్దిగా నెరిసివుంటే ఒక నీసా రూ 2-8-0 కి నీసాలు రూ 9-0-0 వగము నెరిసివుంటే, ఒక నీసా రూ 5-0-0 కి నీసాలు రూ 12/- వూర్తిగ నెరిసివుంటే ఒక నీసా రూ 7/- కి నీసాలు రూ. 18/- ఇది పది చేయదని నిరూపించిన రూ. 500/-

INDRA LABORATORIES, P. O. Raj Dhanwar (H. Bhag)

కు పు ★ బొ లి

వగైరా మేహమచ్చలు, నెగ, సవాయి వ్యాధులకు, గ్యాగంటి చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి. వి. రెడ్డి అండ్ కో., (రిజిస్టర్) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం, తూ. గోదావరి.

అకస్మాత్తుగా అతనికి ఒక ఆలోచన కలిగింది... నాగరాజుని మళ్ళా వాడి ఇంటికి పంపేసి, ప్రభుని వివాహం చేసుకుని, నిర్విచారంగా జీవితం గడిపితే?

ప్రభ! పాపం, తనకోసం ఎంత బాధ వదుతోంది! ఆమె కోరినదంతా స్వార్థం కానేకాదు. తీయటి కలలు కనికని, ఈనాడు తన తొందరపాటువల్ల ఆమె బాధపడుతుంది!

"నిన్ను వివాహం చేసుకుంటాను ప్రభా! అందుకే వచ్చాను" అని తాను చెప్పి గలిగితే, పాపం ఆమె ఎంతగా సంతోషిస్తుంది!

నాగరాజుని తానొక మార్గంలో పెట్టాడు. ఇంక వాడెలాగో జీవితపథంలో తన బాధ తాను పడాల్సికొని, తనెంత దాకా సహాయం చెయ్యగలడు? అసహాయం కూడా తనకోసం ప్రభని బాధపెట్టి!...

ఈ ఆలోచనతో, ఆ మాటలు చెప్పడానికి వెంకట్రావు నాగరాజుగది దాకా నాగాన. ఆ గదిలోనూ కిటికీలోంచి వెన్నెల

వదుతూ, నాగరాజును ఖాన్ని ప్రకాశ వంతం చేస్తుంది.

వెంకట్రావు గుమ్మం దాకా వెళ్లి అక్కడ నిలబడ్డాడు.

ఒక్కసారి అతని నరాలు ఎవళ్ళో లాగి నలైంది. తనని నమ్ముకుని వాడెంత నిర్విచారంగా నిద్రిస్తున్నాడు! ఒక్కసారిగా లేపి, "మనస్సే హం ఇంక సరి నాగరాజు, తెల్లవారేసరికి మీవూరు వెళ్లిపో" అంటే వాడెంతగా ఆశ్చర్యపడి బాధపడతాడు? "నేనేం చేశానండీ?" అంటే తానే మిటి జవాబు జెప్తాడు? - పాపం నాగరాజు!

వెంకట్రావు చాలా సిగ్గుపడ్డాడు... తొందరగా వెనుదిరిగాడు.

మిగిలినరాత్రి అతను జాగరం చేశాడు.

* * * మర్నాడు వెంకట్రావు బేంక్ లో ఉన్న నూరురూపాయలూ తీసుకున్నాడు. బట్టల కొట్టుకి వెళ్లి నాగరాజుకి మంచి బట్టలు తీయించాడు. కొత్తది నూట్ కేనూ, బెడ్డా కొన్నాడు.

త్రవారింటికి పంపినంత మాత్రాన చేసి, నాగరాజుని ముద్రాను ప్రయాణానికి సిద్ధపరిచాడు. అక్కడే వాడి కొత్త గురువు గారు ఉన్నారు.

ప్రత్యేకం ప్రయాణము మూర్తం పెట్టించి, సంగీతం మాస్టరునీ నాగరాజునీ మెయిల్ ఎక్కించి బరువు సరి డెలతో తిరిగి వచ్చాడు వెంకట్రావు. అవును - అవతల వాళ్ళ మంచికోసం కూడా మన అభిమానాలని మరవాల్సి ఉంటుంటుంది కొన్ని సమయాలలో.

* * * ఒక సంవత్సరం గడచిపోయింది - ఆ తరువాత.

ఆ సంతకర్తను నాగరాజులో చాలా మార్పులని తీసుకువచ్చింది. మొట్టమొదటి సారి నాగరాజు కచేరీలో తన విద్యా ప్రదర్శనం చేసి, గురువు గారితో సహా అందరి మెప్పునీ అందుకున్నాడు. అవార్త దినపత్రికలలో కూడా ప్రచురింపబడింది. తన జీవితంలో ఒక ఘనకార్యం సాధించి నట్లు గర్వపడ్డాడు వెంకటరాజునాడు. నాలుగురోజులు పోయాక నాగరాజు వెంకట్రావుకి ఉత్తరం రాశాడు.

"శ్రీ అన్నగారికి:

మీదయితో నేను సాధించిన విజయాన్ని గురించి మీరు తెలుసుకునే ఉంటారు. ఈ సమయంలో నా కృతజ్ఞతని తెలుపుకుంటున్నాను. ఇప్పుడు నాకు

చాలా ఆహ్వానాలు వస్తున్నాయి - ముఖ్యంగా రెండు న్నడియోలనించి నా కచేరీలకోసం ఆహ్వానాలు వచ్చాయి. త్వరలో విరూపాక్షుచేయించడానికి ఆంగ్ల కరించాను. ఈ ఆహ్వానాలని నా అద్దం వద్దగా పరిగణిస్తున్నాను.

క్షేమంగా ఉన్నాను. విశేషాలు లేవు. చిత్రగింజనలను, నాగరాజు.

న్నడియోలకి నాగరాజు వెళ్ళాన్న సంగతి వెంకటరావుకి చాలాకష్టమని కలుగజేసింది. కేవలం వ్యాపారదృష్టితో పనిచేసే చోటులలో శాస్త్రీయసంగీతానికి స్థానం లేదని అతని విశ్వాసం.

నాగరాజు న్నడియోలపట్ల ఎక్కువ ఆత్మీయమావడం వెంకట్రావుకి కన్ను కలుగజేసింది. అతను నాగరాజు ద్వారా సంగీతానికి సేవ చేద్దామనుకున్నాడు. కాని ఆ సంగీతం చవకసంగీతం కాదు. విశాస్త్రం నేర్చుకోవడానికీ, బాధన చెయ్యడానికీ చాలాకష్టమే, అలాంటి కర్తావక సంగీతమే అతనికి ఆరాధ్యం. నాగరాజు ఉద్దేశాల తనికీ వన్నీటిని బూడిదలో పోసే ప్రయత్నాలలాగ కనిపించాయి.

తన ఉద్దేశాలను నాగరాజుకి రాద్ధామనుకున్నాడు. కాని, నాగరాజు బాధపడతాడనే ఉద్దేశం అతనిచేత వెనక్కి లాగించింది. కాని, నాగరాజు తప్పదారిని పడిపోతున్నాడనే బాధ ఎక్కువై, నాలుగురోజులు పోయాక అతనికి వెంకట్రావిలాగ వ్రాశాడు:

చిరంజీవి, నాగరాజుకి: ఆశీర్వాదాలు.

నీ గానమాధుర్యంతో చాలామందిని సంతసింపజేస్తున్నావని తెలుసుకుని చాలా సంతోషించాను. నీ అభ్యుదయం కాంక్షించేవారిలో ప్రథముడినని నీకు రాయన క్కరలేదనుకుంటాను.

అందుచేతనే, ఈ సమయంలో నీకు కొంచెం చెప్పదలచుకున్నాను.

భగవంతుడిచ్చిన పాండిత్యంతో నువ్వు స్వయంకృషిచేసి, చాలా విద్యని అర్జించావు. కర్తావక సంగీతంలో నిధివనే విరుదు పొందబోతున్నావు.

కాని, కేవలం వ్యాపారంకోసం నువ్వు ఈ విద్య సభ్యసించలేదని మరిచిపోకు. ఈ సంగీతాస్త్రాన్ని నిష్కల్మషంగా నేర్చుకుని, వ్యాపింపచెయ్యవలసిన బాధ్యత నీమీద ఉందని మరిచిపోకు.

నీనూవాళ్ళు నిన్ను ఆహ్వానించారంటే ఎందుకో తెలుసుకుంటాను. నీ విద్యని వికృతిరూపాలతో ప్రజల కందించి డబ్బు

REDUCED PRICES

ALL SWISS WATCHES.
Guaranteed **5 YEARS**

ALARM-TIME PIECE (ENGLISH) 16/-
DO - SUPERIOR QUALITY.....19/-
RAILWAY POCKETWATCH (A)...10/-
DO-SUPERIOR RADUM.....12/-

4 15 JEWELS R/GOLD 22/SUPERIOR 45/-

5 CHROME 18/- ROLLED GOLD 20/-
15 JEWELS WATERPROOF (C) SECOND 52/-

6 4 JEWELS R/GOLD 22/SUPERIOR 25/-
15 JEWELS R/GOLD 40/SUPERIOR 43/-
POSTAGE FREE ON ORDER FOR 2.

H. DAVID & CO.
Post Box No. 11424, Calcutta-6

చేసుకోవడానికి నిన్ను వాళ్లు కొనుక్కుంటారు. అప్పుడు నువ్వు త్యాగరాజునిగాని, దీక్షితార్నికాని, ముత్తుస్వామినికాని, నీ గురువుగార్నికాని, జ్ఞాపకం ఉంచుకోవడమే కష్టం ఆవుతుంది - ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే శాస్త్రీయ సంగీతానికే అపచారం చేయవలసివస్తుంది.

స్టూడియోలకి వెళ్ళి కచేరీ లిచ్చేమందు నువ్వీ మాటలు మనస్సులో ఉంచుకుంటే ఈ ప్రమాదం ఉండదని ఆలోచించి ఈ మాటలు నీకు రాస్తున్నాను. గ్రహించు.

వెంకటరావు.

ఈ ఉత్తరం తరవాత పదిరోజులకి గాని జవాబులేదు. అప్పుడు వాగరాజు జవాబు ఇలాగ ఉంది :

శ్రీ అన్నగారికి :

ఈ పదిరోజులూ పని తొందరలో మీరు జవాబువ్రాయలేకపోయాను. మీ ఉత్తరం చేతకాక జీవితంలో నేను ఆకింఛని రెండు గొప్ప అదృష్టాలు కలిగాయి. ఆరెండు స్టూడియోలవారూ నన్ను సంగీత కాఖలో ఉంచుకుంటామని కోరారు. ఇప్పుడు నెలకి ఆయిదువందలు ఇస్తానన్న ఒక స్టూడియోలో చేరాను.

మీరు సినీమాసంగీతాన్ని గురించి పెల్లడించిన ఉద్దేశాలు ఇప్పుడు పరిశ్రమకి అనువర్తించవు. నావిద్యకి వాళ్ళు వన్నెలు దిద్దుతారు. దేశం అంతటా పేరు తెప్పించడానికే ప్రయత్నిస్తారు.

ఈరోజునే అధ్యాస్థువుచుకున్నాను. మీరింకోకలాగ భావించరని నాకు తెలుస్తు.

మీరింక డబ్బుపంపకండి.

చిత్తగించవలెను,
వాగరాజు.

* * *

హాలులో నిక్కబట్టగా కూర్చున్న ఒక ఒకటి—వెంకట్రావు గడియారం చేసే కల్తాన్ని గమనించకుండా ఒక్కసారిగా ఈ రెండుసంవత్సరాల పరిశ్రమి నెమరు చేసుకున్నాడు.

ఎదురుగా వాగరాజు రాసిన ఈ చిట్ట చివరి ఉత్తరం బలమీద పేపర్ ఫైట్ క్రిందనుంచి తొంగిచూస్తూంది.

వెంకట్రావుకి ఈ ఉత్తరం చాలా బాధని కలిగించింది. వాగరాజు తొందరపడతాడని అతని గెన్నాడూ అనుకోలేదు. అభయం తన అనుమతిపైనే అడుగుతాడనుకున్నాడు.

ఈ సంపత్తరమూ తా సంత త్యాగం చేశాడు! చేబరి కొనక రెడియో అలాగే పడుకుంది. గుమాస్తాని మనిపించాడు.

కొత్తగా బట్టలుకూడా కుట్టించుకోకుండా ధనం మిగిల్చి వాగరాజుకి పంపాడు. - చిన్నపూరులో ప్రాక్టీసువీధి ఏమాత్రం వస్తుంది కనక? మిగిలినదానిలో అతను కష్టంగా పదుకుని కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు.

ప్రభ - పాపం, ఈ సంవత్సరంనీచీ అస్సఫుత్తోనే ఉంది. కారణం గుబిడితమేను. ఎలాగనా ఒక్కసారి వచ్చిచూసి వెళ్ళమంది—అదే తన హృదయానికి కాంతిని ఇస్తుందని...కాని—

కాలం గడిచిపోతోంది.

ఇంతలో ఎవరో వచ్చారు. “బాబూ!” అని పిల్చారు.

ఎవరో పార్టీలు—మరునాడు వీధి కేసు విశాఖపట్నం వాయిదా పడిందని జ్ఞాపకం చెయ్యడానికి వచ్చాడు. ఉదయం బయలుదేరుతానని చెప్పి పంపాడతన్ని వెంకటరావు.

తెల్లవారింది. కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని, బట్టలు చేసుకుని ప్రయాణానికి సిద్ధం అయ్యాడు.

“శేపు వెళ్తున్నా నమ్మా—విశాఖపట్నం. శేపు తిరిగివస్తాను.”

“ప్రభని మానివస్తావా?”

కొంచెం ఆగాడు వెంకటరావు.

“అదేమిటిరా అలా చూస్తావు? పాపం ఎలాగ ఉందో...ఈ ఉత్తరం కూడా రాసిందంటున్నావు రమ్మని...అంత ఉదాసీనత ఏమిటి? వెళ్ళిచూసిరా నాయనా. ఏమైనా దూరంది కనకనా?”

“అలాగేనమ్మా.”

నెమ్మదిగా స్టేషన్ కి బయలుదేరాడు.

దారిలో దినపత్రిక ఒకటి కొనుక్కున్నాడు ఒకటోపేజీలో రంగురంగుల ప్రకటనలో పెద్ద అక్షరాలలో రాసిఉన్నది.

“సినీ సంగీతానికి కొత్త కళ అరంభం...”

మా నూతన చిత్రానికి సంగీత దర్శకులు శ్రీవాగరాజు భాగవతార్. ఇంకా ఏమో...”

వెంకట్రావు పత్రికని మడిచి తొందరగా నడిచాడు.

ఆరోజుతా అతను చాలా అన్యాయమేమిటగా ఉన్నాడు. జీవితం అంటే ఏదో డుఖపూరితమైన యాత్రలాగున కనిపిస్తూదరినది. కృత్రిమతారామిత్యమూ, వ్యాపారమూ మాత్రమే దానిలోని ముఖ్యవిషయాలలాగ అనిపిస్తూందరినది.

వాగరాజుని చేరదీసినందుకు మొట్టమొదటిసారిగా అతను ఈరోజు విచారిస్తున్నాడు.

రైలుదిగేసరికి చాలా వ్యవధిలేదు. హోటల్లో భోజనంచేసి కొద్దికి వెళ్ళాడు. నాలుగయేసరికి హోటల్లో గదికి తిరిగివచ్చాడు.

ప్రభ అతని జుత్తులని బాధిస్తూంది.పాపం, చాలా నీరసించిఉంటుంది. ఆమెని తొందరగా చూడాలని ఒక్కసారతనికి బలమైనవాంఛ కలిగింది. ఏనాడో కాళిద్రుమధ్యా గడిచిన మధుర తులాలన్నీ మరీ అతనికి జ్ఞప్తివచ్చి అతనిని, ప్రియాసందర్శనకోసం తొందరపెడుతున్నాయి.

(వికే-వ పేజీ చూడండి)

మీకు సైకిళ్ళు

వాయిదా అమీద, టోకు ధరలను క్రొత్త సైకిళ్ళు కొనండి. శరీరక్రొత్త వరుకు.

ఈ అపూర్వవకాన్ని వినియోగించుకోండి, ఈ దగ్గర అవకాశం తొరచిపెట్టవద్దు. మొదటి బిల్లు 25% మిగిలినది కేవలం నడి వాయిదానో.

హింద్ సైకిల్ కు. 155-0-0. ఇంగ్లీషు సైకిల్ కు 185-0-0.

సిరిక్కు కు 230-0-0. హైక్లస్ కు 240-0-0.

వియమ్. ఎ. కు 255-0-0. రాగ్ (గ్లాస్) కు 265-0-0.

ఈ వలతులవకారం వెంటనే తెలిపరీ తీసుకోవండి. మీ పూర్తి అధైర్యము మీ నమీనపు రైల్వే స్టేషనుకు వెళ్ళండి. క్రొత్త వరుకులు. కనెక్ట్ రైల్వే, మ్యాజంట్ అనెక్ట్ క్రొత్త బాగములు గ్యారంటీ ఇవ్వబడినవి. వెంటనే అర్హత వంద

MIDLAND TRADING CO., LTD.
P. BOX 16605. CALCUTTA - 4

అనందములు

రాత్రి ప్రాథమాయోదాకా రావు మందిరంలో పేకాడి, పోయినంత పోగొట్టుకుని ఇంటికి చేరాడు పట్టాభి రామయ్య. అప్పటికే అన్న వెంకట్రామయ్య భోంచేసి వసుకు తీస్తున్నాడు. వదిలేగారి జాడకనపడలేదు. తన భార్య రత్నం మాత్రం దొడ్లో మంచమీద నిల్చుకొని పండుకునివుంది.

పట్టాభి ఒక్కక్షణం నిర్భయంగావుండి, చిన్నపాడిదగ్గరగాడు. రత్నం చూసింది. తాను బట్టలు మార్చుకునేందుకు గదిలో వెళ్ళాడు. రత్నం చచ్చి వంటయింట్లో ప్రవేశించింది. పట్టాభి బట్టలు మార్చుకుని, కాళ్ళూ చేతులూ కడుక్కుని తుడుచుకుంటూ వంటగదిలో ప్రవేశించి, వడ్డన చేసివున్న కంచానికెగబడాడు. రత్నం మళ్ళీ బయటికొచ్చి నిలబడింది.

పట్టాభి కిందగా కొత్తగానూ, ఏనాడూ లేని నిక్కబ్బం ఆనాడు అలుముకున్నట్లు కన్పించింది. తన భార్య కూడా ఆ రోజు తనపట్ల అలా ప్రవర్తించటం, అతని కేవల సంతోషాన్ని కలగజేసింది... మాట్లాడకండా మారు కొవర్సినా అడక్కుండానే భోజనం ముగించాడు. అసలీ మార్చుకు కారణం

ఏమిటో తెలుసుకోవాలన్న కోరిక అతన్ని ఎంతో తొందరపెట్టింది.

పట్టాభి భోంచేసి తర్వాత, తనూ రెండు మెతుకులు తిని, వంటిల్లు సర్కి, భర్త గదిలో వెళ్ళి మూలను చూప పరచుకు పడుకోబోయింది రత్నం. భార్యకోసం ఆత్మతతో ఎదురుమానున్న పట్టాభి ఆత్మ ర్యపడ్డాడు. తన భార్య కోపగించినప్పు

శ్రీ తలశెట్టి సభాపతిరావు

డల్లా అవలంబించే పద్ధతే ఇది. గప్పనలేచి వచ్చి "రత్నం!" అంటూ అమాంతంగా పట్టుకున్నాడు.

"వదలండి." ఆ మే విదరించుకోబోయింది. పట్టాభి నీరయ్యాడు.

"రత్నం! ఇలా చూడు. ఎందుకూ ఈ కోపం" అంటూ బుజ్జగించబోయాడు.

"నా కోపతాపాలు ఎవర్నెం చేస్తయ్. బానిస బ్రతుకు తూన్న నే నెవరి మీద కోపగించగలను"

కొస్త అర్థమైంది పట్టాభికి. తప్పకండా తన భార్యకి, వదిలేగారికి ఏదో జగడమేం దనుకున్నాడు. అయినా ఇద్దరూ సామాన్య

విషయాలమీద కీచులాడుకోవడం అప్పుడప్పుడు వున్నదే. కాని రత్నం ఇంత మొండిగా ఎప్పుడూ ప్రవర్తించలేదు.

"రత్నం అసలు సంగ తేవిటో చెప్పకుండా బాధపెడుతున్నావ్... చెప్పవే"

"అ!—అయినా నే నెన్నిసార్లు చెప్పలేదు. మీ రెన్నిసార్లు తీర్చలేదు. మీకే పొరువం ఉన్నవాడైయితే పరిస్థితు లెందుకీలా వుంటయ్."

"....."

"ఎప్పుడూ నా మాటంటేనే గిట్టదు కదా. అవిడవలే ఈ సంతారం బాగుపడ్డట్లు అవిడే యజమానురాలన్నట్లు మాట్లాడుతుంది. తెలారి లేచింది మొదలు, 'వేక' అడుతూనో, 'రిజాలగా తిరుగుతూనో' మీరుంటారట; ఇంట్లో వుండే పాస మెత్తు పనైనా చెయ్యకండా, సీతాకోకచిలుకలా అలంకరించుకునే మార్పుంటానట. సంపాదన లేకపోగా వున్నదాన్ని పొదుపుచేసుకోడంకూడా తెలిదట, మరి మీవల్లా నావల్లా ఏం ఆస్తులు పోయినయ్యో, ఎన్ని అగచాట్లు వచ్చినయ్యో ఇంతకీ కట్టకున్నవాడు పొరువం లేనివాడైతే తర్వాత ఎవరైనా పడక తప్పకుండా?"

"....."

"ఆఖరి కీనాడు అనుకున్నంత మాటా అన్నదావిడ. దిక్కుమొక్కు లేకండా, మాటికి గుడ్డకి ఈ పంచచేసెట్టు మాట్లాడింది... అంత ఇష్టం లేకపోతే వేక వుండమంది" అంటూ ఒక వర్షాన్ని కురిపించింది రత్నం. అంతవరకూ బిగబట్టుకు వస్తూన్న దుఃఖం ఒక్కసారి చైకుబికింది.

పట్టాభి చాలసార్లు విన్నా డిదంతా. తనకు తెలుసు వదిలే తన భార్యను మందలించడం. అయినా ఇంటి పెద్ద అన్నగా గుండగా తన కండుకన్నట్లు పూరుకున్నాడు. బహుశా వదిలే ఈవిషయం గుర్తించక లోకువచేసిందేమో... అదీకాక అవిడ ఎన్నడూ ఇంత కఠినంగా మాట్లాడలేదే. ఈనాటికి ఈ మాటలు ఎటో అందో. పోనీ అన్నగారైనా తనతో ఎన్నడూ అనేదే. బహుశా అన్నయ్య వదిలతో అనిపించాజేమో!

రత్నం మళ్ళీ మొదలెట్టింది. "ఏం? అవిడమాత్రం ఈ యింటి కోడలుకాదా?"

అనందములు

15 రోజులకు

8 టా|| సీసా. 1 కి

రు. 3/- మాత్రమే

అనందములు

శ్రీ వాడేకృష్ణమూర్తిశాస్త్రి అండ్ సన్స్

రాజమండ్రి.

నం. 10, గణపతి మొదలవీధి, రాయవేట, వి.వి.లక్ష్మీపురి.

అమె కంత చుక్కందో, ఈ ఇంట్లో నాకూ అంతే వుంది. అయితే ఆ ముద్దు ఆయన చెల్లిస్తున్నాడు. మా ఆయన చేత కాని వాడయ్యాడు. అంతే!”

పట్టాభికి బుర్ర వేడెక్కింది. ముఖం తీవ్రరూపం దాల్చింది. మనసులో అనుకున్నాడు. “నిజమే! తన భార్య, వదిలే ఇద్దరూ ఆయింటి కోడళ్లే. ఇద్దరూ సమాన చుక్కలవాళ్ళే... పెద్దదైనంత మాత్రాన వదిన, తన్ను తన భార్యని గౌరవించక పోవడం బిరుసుతనం కాదూ...ఎన్నా లిలా తగవులాడుకోడం. తనకు రావాల్సిందేదో తేల్చేసుకునే వేరే వుండటం ఉత్తమం” అనుకున్నాడు. తెల్లనార్నా ఈ సంగతే తీవ్రంగా ఆలోచించాడు. మధ్య మధ్య భార్య చెప్పిన మాటలు మంత్రాల్లా పనిచేసి, పట్టాభి నిశ్చయాన్ని మరింత బలపరిచినయ్యే.

మరుడటిదినం. వీధిలోకి వెళ్ళబోతూన్న వెంకట్రామయ్యని, పట్టాభిరా మయ్యని సోలో మాట్లాడాలంటూ ఆహ్వానించారు. మెట్లు దిగుతున్న వాడల్లా ఆగి, ఆశ్చర్యంగా చూశాడు తమ్ముడివంక... ఇద్దరూ చావిడి లో కొచ్చారు.

“నిన్న జరిగిన విషయం తెలుసుగా” అన్నాడు పట్టాభి.

“అ!... ఆ విషయంలో మనం మాట్లాడే దేముంది?”

“అదే! ఆవిడన్నమాట—మీ కంత కష్టంగా వుంటే నే నేరే కాపురం వుంటాను. అన్నాడు తడుముకోకుండా.

వెంకట్రామయ్య నిర్భాంత పోయాడు. ఒక్కసారి చిరుచెముటలు పట్టినయ్యే. తనలో మాట్లాడుతూన్నది తన తమ్ముడేనా అని, తాను వింటూన్నది అత నన్నమాట లేనా అని తికమకపడ్డాడు—ఇంతలో ఏదో పనిమీద అలా వచ్చిన వెంకట్రామయ్య భార్య, ఘట్టాన్ని చూసి అలాగే గడపలో వుండిపోయింది. వెంకట్రామయ్య కొంచెం తమాషించుకుని ఇలా అన్నాడు.

“పట్టాభి! నువ్వే మంటున్నావో నీకు తెలుసా?”

ఒక్కసారి తీవ్రంగా చూశాడు అన్నయ్యవంక—వదిన్ని చూడగానే, అతనిలో అప్పటికే తీవ్రరూపం దాల్చి వున్న కోపం, ద్విగుణీకృతమయింది. మళ్ళీ అన్నాడు “నే నేరే వుంటాను అని అన్నా”

ఈమాట విన్న వెంకట్రామయ్య భార్య కూడా గతుక్కు మంది. వెంకట్రామయ్య అదోలా చూశాడు తమ్ముడివంక.

పట్టాభిరామయ్య మళ్ళీ అందుకున్నాడు. “ఇద్దరికీ సమాన చుక్కలున్న ఈ ఇంట్లో నాకు గౌరవం లేదని. నయస్సుకు పిన్నవాడినైనంత మాత్రాన గౌరవ హీనుడినా?” వెంకట్రామయ్య చిన్నగా నవ్వాడు. “ఓన్! ఇదా సంగతి. ఈమాత్రానికే వేరేవెళ్ళిపోవాలా? ఈక్షణం నుంచీ నువ్వు నీభార్య పెత్తనం వహించండి.

మేము కోరేదీ అదే. బాధ్యతవహించమనే మీ వదినకూడా అంది. ఏదో పూర్వీకులు, తినో తినకో ఇంత అస్థిపాస్తుల్ని సంపాదించారు. వాటిని పొదుపు చేసుకోవడం మనవిధి. మంచి! చెబితే అపార్థం చేసుకుని అలా తొందరపడతావే?” అన్నాడు. ఈపరిణామానికి కారణం తన

ప్రతిదిన శక్తికై

అతని అహారము ఎల్లప్పుడు డాల్డాతో వండబడును

డాల్డా సరియైన అహారములో

మీకు కావలసిన శక్తినిచ్చు

క్రొవ్వుపదార్థమును ఇచ్చును

HVM. 167-50 TL

మరదలేనన్న సంకతి గ్రహించక పోలేడు వెంకట్రామయ్య.

“నేనుమాత్రం ఏం చెడ్డ అన్నాను. అ ప్రమాదం పేకాటలో కూర్చుంటే ఎట్లా; కాస్త అవసరం కూడా చేస్తువుండాలి. మీ అన్నయ్య ఒక్కరు ఎంతని తంటాలు పడతారు అన్నా. ఆమాత్రానికే వేరే వుండాలా నాయనా! అయినా యజమానులైన అన్నదమ్ముల్ని విడిపామున దానికి నే నెవరిని” అంటూ సమర్థించుకుంది వెంకట్రామయ్య భార్య కాంతమ్మ.

“నువ్వుగోరే!” అంటూ, తమ్ముడి వంక తిరిగి “సరే లేవోయ్ ఆలోచిద్దాం” అంటూ లేచాడు వెంకట్రామయ్య.

“ఆలోచన చేసుంది. ఒకటి రెండు రోజుల్లో అంతా జరిగి తీరాల్సిందే” అంటూ విసురుగా తనగదిలోకి వెళ్లి పోయాడు పట్టాభిరామయ్య. బరువుగా నిట్టూరుస్తూ, మెట్లుదిగాడు వెంకట్రామయ్య.

ఈసంఘటన జరిగి పూర్తిగా రోజైనా కాలేదు పూర్వం అట్టుడికి నట్టుడికింది. అంతా విసుబోయారు. వెంకట్రామయ్య కుటుంబ గౌరవాన్ని, తామకునీ ఎన్నో నుంచో ఎరిగిన వారంతా, కారణం ఏమిటంటూ ప్రశ్నించారు. పాపం!

వెంకట్రామయ్య ఏమని చెప్పాడు? తనూ, పట్టాభి ఏక గర్భజనితులు. ఎంతో కట్టుబాట్లతో పెరిగి గుట్టుగానంసారాన్ని సాగిస్తున్నారు. ఈనాడు ఇద్దరూ వేరవుతున్నారంటే ఏం కారణం చెప్పడం?

వెంకట్రామయ్యకు తెలుసు తన తమ్ముడివద్ద నిలకడ లేదని. తనకు తెలిపిందా ఎంతదబ్బుతగలెయ్యలేదు. పేకాట మాన్పించేందుకు తనంత ప్రయత్నించలేదు. ఓర్పుతో నేర్పుగా తన తమ్ముడిని తిప్ప

జూతాడు. లాభం లేకపోయింది. బ్రతిమలాడాడు. చేతులుపట్టుకుని వంశగౌరవం కోసం, తనకొక్కటే ప్రతిష్టకోసం, ఈపట్టుదల వదలమన్నాడు - చివరికి భార్యమాటనిన, పచ్చని సంసారాన్నీ, పాడిపంటలతో వరిల్లుతోన్న ఇంటిని విభాగం చెయ్యడం అసర్వముని వాదించాడు. గత్యంతరం లేకపోయింది. చివరికి పూర్ణపున్న నలుగురి పెదల్లో చెప్పించి చూశాడు. పట్టినపట్టు మరింత బిగిసిందే కాని, ఏ మాత్రం సడలేదు. తుదకు కన్నీళ్లతో వెంకట్రామయ్య, పొరుగువారితో పట్టాభిరామయ్య వేరయ్యారు. అశ్విపానుల్ని ఇద్దరూ సరిసమానంగా పంచుకున్నారు. పట్టాభిరామయ్య అనంతలిపిధిలో తన భాగానికి వచ్చిన ఇంట్లోకి, భార్య సమేతంగా వెళ్లిపోయాడు. పున్న ఇంట్లోనే వెంకట్రామయ్య, అతని భార్య కాంతమ్మ విచారభారంతో కుంగిపోయారు. బొడ్డున తాళాలు పెట్టుకుని అధికారం చలాయించాలనుకున్న రత్నంకోరిక తీరింది.

ఆనాటినుండి అన్నదమ్ములిద్దరూ కలుసుకోలేదు. పట్టాభిరామయ్య కీ సంకతి గుర్తేలేదు. ఈ అన్నా, తమ్ముడూ ఒకే రక్తాన్ని పంచుకుని జన్మించినా, ఇద్దరి మనస్తత్వానికి చాలా భేదంవుంది. వెంకట్రామయ్యది కాంత స్వభావం, నెమ్మదిగల మనిషి. పట్టాభి దూరాలోచన లేనివాడు. దురుసు వాడు. పాతికళ్ళకు పైగావున్నా అతనికి క్రెడ అనేదేలేదు. ఏదో వేళ కింటికొస్తూ వుండడం, వడ్డించింది తింటూ పోతూ వుండడం, పేకాటతో కాలం వెళ్ళబుచ్చడం అలవాటైంది. తమలో ఎన్నడూ, ఎవరికీ అలవాటుకానిది పట్టాభికి అలవడం వెంకట్రామయ్యకు ఎంతో దుఃఖకారణమైంది. స్వతంత్రుడుగా లేనంతవరకూ ఎలాగో గడిచింది. ఇక ఇప్పుడు తమ్ముడిలో ఎలాంటి ఘర్షణ వస్తుందోనని భయ

పడ్డాడు. లోకం తన్నాడిపోస్తుండేమానని బాధపడేవాడు.

రోజులూ, నెలలూ, సంవత్సరాలూ గడిచినయ్. అదిలో తాను భయపడట్టుగానే రానురాను పట్టాభినిగురించి తాను వింటున్న వార్తలు భయకంపితుడ్ని చేసినయ్. అల్లిరిచిల్లగా తిరుగుకున్నాడనీ, పున్నదంతా జూదంలో తరుగుతోందనీ వాళ్ళుపట్టా చెప్తుంటే విని విచారించేవాడు. కాంతమ్మకూడా ఇరుగుపొరుగు చెప్పిన మాటలువిని బాధపడేది. పోయినసారి కరణం గారింట్లో శుభకార్యం రోజున తనతోడికోడల్ని చూసి ఆశ్చర్యపడింది. ఆమెలో అనుకోని మార్పు వచ్చింది. అందంగా, బొడ్డుగా ఎప్పుడూ శిశువోక చిలుకలా అలంకరించుకునివుండే రత్నం, లోతుకుపోయిన కళ్ళతో చిక్కి సగమైంది. ఆనాటి డాబూ, దర్పనూ మాయమైనయ్. సామాన్యంగా తయారైరావడం కాంతమ్మ కేంతో తలకొట్టినట్లయింది. కారణం తనే వూహించుకోలేకపోయింది.

ఇంటికొచ్చి భర్తతో చెప్పింది. వెంకట్రామయ్య నిట్టూర్పు విడుస్తూ అన్నాడు. “అదీ మనలాగే బాధపడుతోంది. వాడికి అవార్నికలూ జూదంలోనే సరిపోతుంది. ఇల్లా, సంసారమూ, పెళ్ళామూ అని వాడికేమన్నా దండమో నేనా. పున్న ఆస్తంతా తగలేస్తున్నాడు. చివరికి ఆ మిగిలిన నాలుగకరాలు మొన్న దసరా వెల్లింతరవాత మార్వాడీకి తనకొక్కాట్ట.

“అ!...అంతవరకూ వచ్చిందా?” అంటూ కాంతమ్మ గుమ్మానికి చేరబడి పోయింది.

“మీరయినా కలిసి మాట్లాడలేక పోయారా. ఎంత వేరున్నా తమ్ముడేగా. అతడే పాడవడం మీకుమాత్రం అగౌరవం కాదా?”

“పిచ్చిదానా! చూస్తూ పూరుకున్నానంటావా. చెయ్యవలసిన ప్రయత్నాలు

గర్భామృతము

సమస్త గర్భాశయ రోగములకు అద్భుతముగా పనిచేయును

మోడల్ ఫార్మ్యులే, విజయవాడ.

ఒక గంటలో యౌవనము కామస్తంభన

రాకున్నది, వంసారముఖము నిచ్చుదురో సాటిలేనది. నిరాశచెందిన వృద్ధులందు క్రి. ఉత్సాహము విచ్చును. డ. 2.8.0

మదన మంజరి ఫార్మసీ

184, వైద్య భవనం, మద్రాసు.

విజయవాడ - శ్రీనివాస మెడికల్ షాపు పార్కు రోడ్డు. రాజమండ్రి - ఈశ్వరదాస్ & కో. మెయిన్ రోడ్డు, వెల్లూరు; ఆర్యన్ ఫార్మసీ.

చేశాను. చెప్పించవలసినవాళ్ళచేత చెప్పించాను. వాడు వింటేనా? ఇంతకి తని దినాలు వాడి నెత్తిన తొండవ మాడు తున్నయ్. ఎలా జరుగుతుందో." అంటూ కన్నీళ్లు పెట్టుకున్నాడు వెంకట్రామయ్య. పట్టాభిరామయ్య చేరింట కాపురం వచ్చిందగరనుండి సర్వస్వతంత్రుడి ననుకున్నాడు. తన ఇష్టం వచ్చినట్లు తిరగడం మొదలెట్టాడు. రత్నం మొదట్లో భర్తను ఏమీ అనలేకపోయినా, రానురాను భర్తలో వస్తూన్న మార్పును గురించి భయపడింది. మెలిగా మంచుమాటల్లో చెప్పింది. బ్రతికూర్తూ ఏడ్చింది. అతని ప్రవర్తన ఫలితంగా ఇంట్లో ఏర్పడుతున్న లోటును గుర్తించుంది. వున్న ఆస్తంతో ఇలా తగలజేస్తే ముందు బ్రతుకు చెరువు ఎలాగో మోచించమన్నది.

కొని—దుర్వ్యసనా లకు పూర్తిగా తోంగిపోయిన పట్టాభికి ఈ మాటలేం రుచించాలి. ఏ మాటల్లో తన భర్తను మంత్రబగునిలా చెయ్యగలిగిందో, మాటలు నేడు ఎందుకూ పనికిరాకుండాపోయినయ్. వున్న బంగారం చిల్లరామలరా బజారున బడినయ్. పాపం! బోసిగావున్న తన మెడను చూసి ఎన్నోసార్లు ఏడ్చింది. తన భర్త ఎందుకిలా నాశనమవుతున్నాడో ఊహించుకోలేకపోయింది.... తొందరపడి పెద్ద ఇంట్లోంచి రావడమేమోనని అనుకున్నది.

మరో మూడుకాలండ్లగు మారినయ్. ఈ లోపల దేశంలోనూ, ముఖ్యంగా గ్రామంలోనూ అనుకోని మార్పులు వచ్చినయ్. నిర్దిత సమయానికి వర్షపాతం లేక పంటలు లేక చిన్నచిన్న రైతులంతా చేతులెత్తారు. అలాంటివారిలో పట్టాభి ఒకడు. ఇంతేకాక భూమి తనభా పట్టిన మార్వాడీ; పెట్టిన గడువులయినా, అసలు ఇవ్వలేదు సరికదా వడ్డీయైనా కట్టలేదని కోర్టులో దావాపడేశాడు. ఒక్కసారిగా చుట్టుముట్టిన కష్టాలన్నీ పట్టాభిని పిచ్చి వాడిని చేసినయ్. మనశ్శాంతి లేకుండా కాధపడ్డాడు. రాను రాను జరుగుతూనే ఉన్నదైంది. దాంతో బయటికి రావడం మానుకున్నాడు—ఎలా మాస్తాడు ప్రజల ముఖం ఈ పరిస్థితుల్లో? ఆనాడు తన మంచినీ కోరి చెప్పిన పెద్దలంతా ఈనాడు తన్ను చూసి నవ్వురా! ఆనాడు వదిలె, అన్నయ్య అన్నారంటే అందులోని విశాల భావాన్ని గుర్తించలేకపోయాడు. తన భార్యగా తన్ను ప్రోత్సహించి, తరుమత. తనంత తొందరపడ్డాడు. తన నాశనానికి కారణం తన భార్యనని, ఆమెమీద మండి

తడవేవాడు. తత్ఫలితంగా ఆ దంపతుల్లో కలత లేర్పడినయ్—

ఆనాటిరాత్రి భోంచేసి భార్యతో పిచ్చా పాటి మాట్లాడుకుంటూ కూర్చున్న వెంకట్రామయ్యకు, కరణంవచ్చి చెప్పిన కబురు కంగారుపెట్టింది. క్రుంగిపోయాడు పాపం! “ఈ సమయంలో విచారిస్తూ కూర్చుంటే ఎలా? ముందు కర్తవ్యాన్ని ఆలోచించండి వెంకట్రామయ్యగారూ?”

“ఏమలోచించడం కరణంగారూ! మా కుటుంబంలో ఇలాంటి విప్లవం వస్తుందని కలలోకూడా అనుకోలేదు. పచ్చగా లడ్డీ చేవితో కలకల్లాడే మాయలు రెండు ముక్కలయింది. వాడి నెత్తి నేదో కనిదేవత కూర్చోకపోలే వాడింతటి తెలివైన వున్నాడూ నిద్రింకాడు.”

“సరే అవన్నీ మాకు తెలిసే విషయాలా అవి అలా వుంచండి. ఇప్పుడు మీవాడిని ఈ ఆపదనుండి నెట్టొక్కేస్తే దెట్లా?”

“నేనేం చెయ్యను. ఇంత అకస్మాత్తుగా వచ్చిన ఆపదను, వాడి స్థితిని తలచుకొని విచారించడం కంటే.”

కరణం ఆశ్చర్యపోయాడు. “వెంకట్రామయ్యగారూ! చిత్రంగా వుంది మీ ధోరణి. ఎంత చెడా మీ తమ్ముడేనా. గౌరవప్రతిష్టలకల మీలాంటి వారి కుటుంబంలో ఒక ప్రాణి! ఇలా పేరు ప్రతిష్టలు లేకుండాపోవాల్సిందేనా. తప్పదు. మీరు కలుగ జేసుకోవాలి. తెల్లారేటప్పటికి వస్తా. కలవ్” అంటూ సమాధానంకోసం ఎదురుచూడకుండా వెళ్లిపోయాడు

నడవలో కూర్చుని ఈసంభాషణంతో విన్న కాంతమ్మ “ఏనిటండి అసలు విషయం?” అంది.

“ఏమింది. తెల్లారే మార్వాడీ వాడ్ని నడి బజార్లో అమ్ముతాడు.” అన్నాడు. గతుక్కుమంది కాంతమ్మ. కన్నీళ్లు పర్యంతం అయింది. “ఇంతవరకూవస్తే, నాశం సమయంధం లేనట్లు మాట్లాడతారేం. నైవాడివన్నంత అభిమానమైనా మీకు లేకపోయిందా. తినడానికి మనింట్లో ఏలా జిల్లా? వాల్లిదరికంటే మనకి ఆవు లేవరా? మర్నాడపోయిం తర్వాత డబ్బుండీ ఏం లాభం? ఏం నిలువ? పట్టాభి అలరిపడి పిధి పాలుకాడం మీకే కాదా?” అంది—

కాంతమ్మ వంక పిచ్చిగా చూశాడు వెంకట్రామయ్య. ఆమెహృదయం ఎంత ప్రేమమయం. అర్థం చేసుకోలేకపోయింది. కొని తన మరదలు. అనుకున్నాడు—

తెల్లారేటప్పటికి ఈవార్త ఊరంతా ప్రాకింది. వెంకట్రామయ్య, కరణమా

కలిసి వెళ్లారు పట్టాభిరామయ్య ఇంటికి. మార్వాడీ అప్పటి కష్ట జీవచ్ఛి కూర్చున్నాడు కోర్టువాళ్ళతో. కరణం ద్వారా తెల్లలన్నీ సరిచూపించి, అయిన మొత్తం అయిదువేల చిల్లర వాడిముఖాన కొట్టి దయచేయమన్నారు.

సిగతోనూ, దుఃఖంతోనూ చచ్చివున్న పట్టాభిరామయ్యకు తొంగిమాడ్కాని కైసా ధైర్యం లేకపోయింది. అతని అవస్థమూచి వెంకట్రామయ్య హృదయం ద్రవీభూతమైంది. “పట్టాభి!” అంటూ చేతులు చాచాడు.

“అన్నయ్యా!” అంటూ కాళ్ళమీద పడ్డాడు పట్టాభి. మల్లా ఇన్నాళ్ళకి ఆ అన్నదమ్ము లిద్దరూ ఒకరి హృదయాని కొక్కిరి పోతుకున్నారు.

నాటితోనే ఆ అన్నదమ్ములూ, ఆ తోడికోడళ్ళూ ఏకమయ్యారు. పట్టాభి రామయ్య, రత్నం; కాంతమ్మ కాళ్ళమీద పడి కన్నీళ్లు కార్పారు. ఆనాటినుండి ఆ దంపతు లిద్దరూ దైవసమానులు.

“ఎంతైనా వాళ్ళిద్దరూ అన్నదమ్ములేగా. రక్తసంబంధం ఎక్కడకుపోతుంది” అన్నారా పూరి ప్రజ— ★

రు 1000 బహుమానం

లెప్పర్ క్యూర్

(రిజిస్టర్డ్)

కుష్టు, బొల్లి, సుఖిరోగాదులకు గ్యారంటీ చికిత్స.

అన్ని భాషలలోను కేవలం ఒకచిత్రం.

లక్ష్మీ అండ్ కో

(రిజిస్టర్డ్)

H. O. వాల్తేరు, ఆర్. యస్.

బ్రాంచీలు:

2/135 బ్రాడ్వే, మదరాసు.

గాంధీనగర్, విజయవాడ.

కటక్, సికింద్రాబాదు.

రాజమండ్రి etc.

నీలియల్ నవల

రెండు మహా సంగరాలు

చార్లెస్ డికెన్స్

14

డాక్టర్ మానెట్ 'సోహో స్క్వేర్'కు చేరువలో, ప్రకాంతమైన ఒక వీధి మొగిని, ప్రకాంతమైన ఒక భవంతిలో వుంటున్నాడు. ఆవేశ ఆదివారం. మధ్యాహ్నం చాటింది. చూయిగా ఎండకొస్తోంది. జర్మన్ లారీ, క్లర్ కెన్ వల్ ప్రాంతంలో వున్న తన ఆవాసంనుంచి బయలుదేరి, డాక్టర్ మానెట్ యింటికి వస్తున్నాడు. డాక్టర్ గారికి, లారీకి బాగా స్నేహం దొప్పిందే. డాక్టర్ గారి యింటికి లారీ తరచు వస్తూవుండేవాడు.

సాధారణంగా, ఆదివారంనాడల్లా, లారీ, డాక్టర్ మానెట్ తోనూ, బూసీ మానెట్ తోనూ కలిసి పికారు వెళ్ళుతూ వుండేవాడు. కనయా గట్టాపట్టి బయట తిరగటానికి వీలేకపోతే డాక్టర్ గారి యింట్లోనే వుండిపోయి యే గంభకాలక్షేపం తోనో, బాతాఖానీతోనో కులాసాగా కాలం గడిపేసుకునే వాడు. ఆమనకు జీవితంలో కొన్ని ధర్మసందేహాలుండేవి; ఈ ఆదివారాల అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకుని, డాక్టర్ గారి గృహ నిర్వహణపద్ధతులను అవగతం చేసుకుంటూ తద్వారా సందేహ నివృత్తి చేసుకుంటూ వుండేవాడు.

డాక్టర్ గారుంటున్న ప్రదేశంవంటి విచిత్రమైన ప్రాంతం, లండన్ లో మరొకటిలేదు. డాక్టర్ వున్న భవంతి, సందుకు అడ్డంగా వుంటుంది ఇక ఆపైన అవతలికి వెళ్ళటానికి మార్గం లేదు. మేడమిది కిటికీలనుంచి తొంగిచూస్తే నిమగ్నకు నీరత్న ట్టున్న ప్రకాంతమైన వీధిదృశ్యం కనుపిస్తుంది. ఆ రోజుల్లో ఆమృత్యు రోడ్డుకు ఉత్తరదిశగా యిసుంజేవి కాపు; ఆ ప్రాంత నుండా అడివిచెట్లతోనూ ముళ్ళతీగలతోనూ నిండివుండేది. చూట్టానికి పల్లెటూరి ప్రాంతంలా వుండేది. ఆనందయుతమైన చల్లటి ప్రదేశం; లండకొవీధుల గల్లంతుల్లోనుంచి ఈ ప్రదేశానికి వస్తే—సముద్రగర్భంనుంచి రేవుకు జేరుకున్నట్టుగా వుంటుంది.

అదో పెద్దభవంతి; ఎక్కడా చలి చప్పుడూ వినిపించదు. ■ భవంతిలో డాక్టర్ మానెట్ రెండు అంతస్తులు ఆక్రమించారు. ■ భవంతిచుట్టూ, గదిగదికి ఒకొక్క 'సైన్ బోర్డు' తగిలించివుంది. అనేక వృత్తులూ వ్యాపారాలూ జరుగుతున్న కేంద్రంగా కనుపించుతుంది. కాని ఆయా వృత్తులకు సంబంధించి, యే సంచలనం కనుపించదు. ఆ ఆవరణలో ముందున్న భవనానికి వెనకవేపు నున్న మరో చిన్ని భవనానికి మధ్య వికాలమైన పెరటిదొడ్డి వుంది. ఆ పెరటిలో మధ్యగా వచ్చని ఆకులతో ఒకే ఒక చెట్టుంది. పెరటిలోవున్న ఆ చిన్ని యింటికి కూడా కొన్ని 'బోర్డులు' తగిలించివున్నయ్యే.

'హోర్స్ నియములు తయారు చేయబడును', 'వెండి కార్టానా', 'బంగారు కార్టానా' ఇత్యాదయ్యే. వట్టిబోర్డులు మినహా ఆ కార్టానాల్లో ప్రాణిసంచలన మేమీ కనుపించదు. బంగారు కార్టానాగోడమీదమటుకు బంగారువర్ణంలో ఒక చెయ్యిమాత్రం చిత్రించివుంది. ■ బంగారు చేతితాలుకు అదృశ్య భూతం ముందు తిన్నతాను సుత్తితో నలగగొట్టేసుకుని, అనంతరం అక్కడి కొచ్చినవాళ్ళ సందర్శి నలగగొట్టేసిందేమో! లేకపోతే ఇన్ని వృత్తులూ సాగుతున్నట్టు 'సైన్ బోర్డులు' కనుపిస్తున్నా మనుష్యు లెవ్వరూ కనుపించకపోవటానికీ కారణమేమిటి?

ఆ భవంతిలోనే డాక్టర్ మానెట్ వైద్యవృత్తిని సాగిస్తున్నాడు. ఆయన్ను అతిఃపూర్వం యెరిగినవాళ్ళు యెవరో కొద్దిమంది రోగులుమాత్రం వస్తూవుండేవారు. 'తన ఖర్చులకు కావలసినమటుకు ఏదో సంపాదిస్తూ వుండేవాడు.

ఈ సంగతులన్నీ జర్మన్ లారీకి తెలుసు. ఆయన మానెట్ గారి యింటిముందు కొచ్చి తలుపుకొట్టాడు. 'డాక్టర్ గారు ఇంట్లో వున్నారా?' 'తిరిగొచ్చే వేళయింది.' 'బూసీమానెట్ వున్నారా?' 'అవిడా యిప్పుడే వస్తారు.' 'మిస్ ప్రాన్?'

మిస్ ప్రాన్ యింట్లోనే వుంది. కాని, మిస్ ప్రాన్ ఈపెద్ద మనిషిని యింట్లోకి రానివ్వమంటుందో వద్దంటుందో తెలిక ఆ దానీమనిషి సందేహిస్తోంది.

లారీ చొరవచేశాడు; 'అవిడ యింట్లోనే వున్నట్టుంది—సరే నేను మేడమిదికి వెడతాను'—

నిజానికి డాక్టర్ మానెట్ తన మాతృదేశం సంగతి యెప్పువగా తెలియదు. కాని ప్రెంచిపడుచు లందరికీ మలేనే, పెద్ద నీరి సంపదలు లేకపోయినా ఉన్నదాంట్లోనే, ఇల్లూ వాకిలీ ముచ్చటగా అలంకరించే చక్కటి అభిరుచిని అలవరుచుకుంది. ఇంట్లో వున్న సామాన్లు వగైరా పెద్ద ఖరీదుగలవేమీ గాదు; కాని అతేడబ్బు ఖర్చులేని చిన్నిచిన్ని అలంకారాలతో ఇల్లంతా ఎంతో శోభగాఉంది. ఎక్కడయే పెద్దసామానుండాలో, యొక్కడయే చిన్ని సామాను అమర్చులో తీర్చిదిద్దినట్టు ఏర్పాటు చేసివుంది. లారీ వాటన్నిటివంకా చూస్తూ నిల్చున్నాడు. అక్కడున్న చిన్నిచిన్ని కుర్చీలూ, బల్లలూ, అతనివంకమాసి: 'మేమిక్కడ ఎంత హాగ్గా, కూర్చున్నా మోమాశావా? అంటున్నట్టుతోస్తోంది.

ఆ అంతస్తులో మొత్తం మూడుగదులున్నయ్యే. మూడు గదుల్లోకి పరాహిత్యంగా గాలివచ్చేలాగు తలుపులూ, దరవాజాలూ తెరిచి

అనువాదం: తెన్నేటి సూరి

పున్నయ్. ఆ గదుల చక్కదనాన్ని అభినందించుతూ లారీ ఒక గదిలోనుంచి రెండో గదిలోకి వెళ్ళుచు నడుస్తున్నాడు.

మొదటిగది అన్నిటికంటే బాగుంది. దాలో లాసీతాలూకు, పిట్టలూ, పువ్వులూ, పుస్తకాలూ, కలర్ బాక్సులూ, ఈ వగైరా సరంజామా అంతా వుంది. రెండోది డాక్టరుగారు రోగులను పరీక్షించే గది. మూడోది డాక్టర్ పడకగది. మూడోగది కిటికీలో నుంచి చూస్తే దొడ్లోవున్న పచ్చని చెట్టు కనువిస్తూ వుంటుంది. ఆ గదిలో ఒక మూల డాక్టర్ మాసెట్ చెప్పలుకుట్టుకునే పని ముట్లన్నీ ఒక చెంచీమీద పడేసివున్నాయి.

‘అయిన బాధపడిన రోజులనాటి ఈ స్మృతిచిహ్నాల నన్నిటిని, డాక్టర్ గారు ఇంకా ఇలా చుట్టూ పెద్దకు కూర్చోటం విచిత్రంగా వుంది’ అన్నాడు లారీ.

‘ఇందులో పెద్ద చిత్రమేమిటి? అన్నది, మిస్ ప్రాన్; మిస్ ప్రాన్ అంటే ఆవళ్ళ దోవగో, రాయల్ జార్జి హోటల్లో లారీ గారిమీద బసించిన అడవించాం.

‘నేననుకున్న జేబుంటే...’ అంటూ నవ్వుతూ లారీ.

‘అనుకున్నావులే మహాలావు!—’

లారీ తెల్లబోయాడు.

‘కులాసాయేనా?’

యోగతేమం విచారిస్తున్న భోరణి చెవులమీద లారీకి ప్రాణాలు తెప్పరిల్లినయ్యే. ‘అమ్మయ్యా మరేం కోపంగా అన్న మాటగాదు’ అనుకున్నాడు.

‘ఆ కులాసాగానే వున్నా మీరు కులాసాగాఉన్నారా?’

ఆ అజ్ఞకులాసా—నామొహం కులాసా?’

‘ఏమిటి సంకతి?—’

‘సంకతేమిటి, సింగతి—చిట్టితల్లి సంకతి నాకంత చిరాగ్గా వుంది?’

‘ఏమిటి చిరాగ్గా’

‘ఏమిటేమిటి?—గేమిటి—చిట్టితల్లిని చూట్టానికి అడ్డమైన బాధ వలూ డజన్ల తరబడి వస్తుంటే చిరాగ్గా మరినా?’

‘ఏమిటి, డజన్లతరబడి వస్తున్నారా?’—

‘డజన్లమిటి డజన్లు—వందలూ వేలూ—’

అందరి అడవాళ్ళలో మోస్తరుగానే, మిస్ ప్రాన్ లోకూడా అదో స్వభావం; తాను మొదట చెప్పినమాట గనక అవతలవాడు శంకించుకున్నట్టు తోస్తే ఆ విషయాన్ని మరింత పెంచి ఉల్లేచి తీరించి పోలేస్తుంది.

‘అయ్యో బాబోయ్! అన్నాడు లారీ, ప్రాన్ కు కోపం వచ్చే, మరో మాటేమీ మాట్లాడే దమ్ములేక.

‘ఇంత చిన్న బిడ్డగా వున్నప్పటినుంచి చిట్టితల్లిని కనిపెట్టుకున్నాను. చిట్టితల్లిని విడిచిపెట్టి త్వణమైనా వుండేదాన్ని గాదు—కష్టంగా వుండదు మరి’

కష్టంగా యెందుకుండాలో లారీకి అర్థంకాలేదు. అర్థంకాలేదంటే యేమి (కొంప మునుగుతుందోనని ‘అవును’ న్నట్టు తల ఊపాడు.

‘చిట్టితల్లి పాదాలంటుకోటానికి కూడా తగని వెంకటాయి వెధవలు ఊహా ఇంటిచుట్టూ తిరుగుతూ వుంటారు—నువ్వు ఆ వ్యవహారం ప్రారంభించినప్పుడు...’

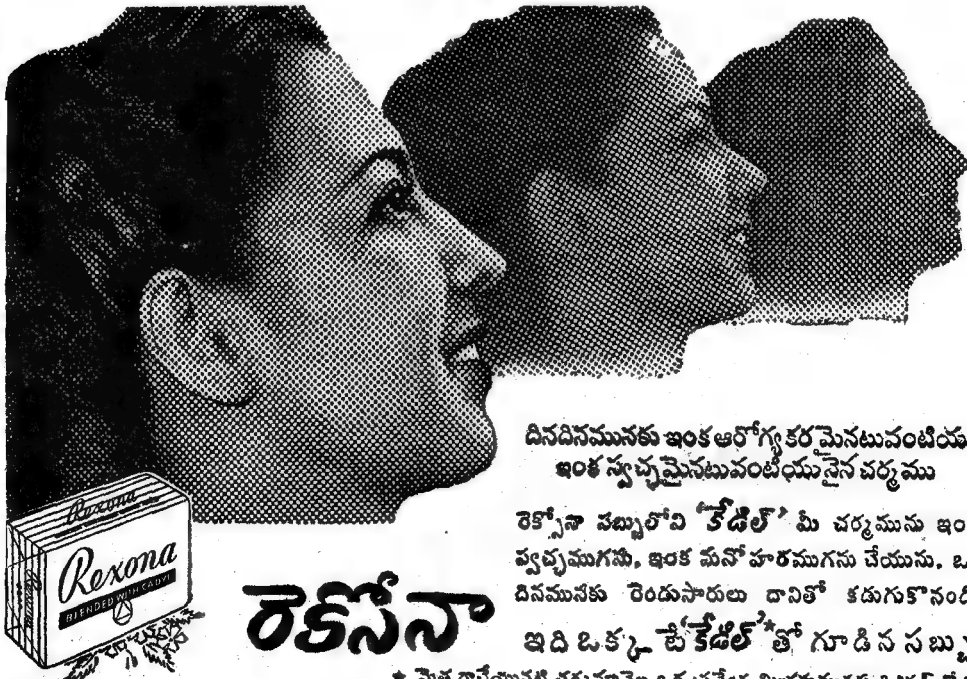
లారీ కుదుపుతన్నాడు:

‘ఆ యేమిటి! నేనూ ప్రారంభించానా...’

‘ప్రారంభించాలా?—డాక్టర్ గారికి పునర్జన్మ నివ్వటానికి ఆ వ్యవహారంలోకి దిగలా’

‘హిహో అదా సంకతి—’

‘ఆ వ్యవహారం నువ్వు పూర్తి చెయ్యటం, నిజంగా నాకు కష్టంగానే వుండేది. డాక్టర్ గారంటే నాకు కోపంగాదు. చిట్టి తల్లికి తగినతండ్రి కాకపోయినా, మంచివాడే; కాని ఆయన కోసం పదిమంది యింటికిరావటం, నా చిట్టితల్లి నాతో కూర్చుని

దినదినమునకు ఇంక అరోగ్యకరమైనటువంటియు, ఇంక స్వచ్ఛమైనటువంటియుచేసిన చర్మము

రెక్సోనా సబ్బులోని 'కేడిల్' మీ చర్మమును ఇంక పవ్వముగఁగఁగి, ఇంక మనోహరముగఁగఁగి చేయును. ఒక దినమునకు రెండుసార్లు దానితో కడుగుకొనండి.

ఇది ఒక్క 'కేడిల్'తో గూడిన సబ్బు

* మెత్తగాచేయునట్టి చర్మమునెరి ఒక ప్రత్యేక మిశ్రమమునకు రిజిస్టర్ చేసిన

రెక్సోనా ప్రావలయిటి రిమిడియేటర్ ఇండియాలో తయారుచేయబడినది

R.P. 86-410 TL

కానీవు మాట్లాడటానికి అవకాశం లేకపోవటం—ఎంత కష్టంగా వుండనుకుంటున్నావో!

మిస్ ప్రాన్ మనస్సులోవున్న భార్య లాటికి అర్థమైంది. కాని ఆ భార్యకు అట్లడుగున లూసీమా నెట్ పట్ల వున్న అసంతృప్తిని వాళ్ళల్లాన్ని కూడా అవగతం చేసుకున్నాడు.

నువ్వు లక్ష చెప్ప, వెయ్యి చెప్ప చిట్టితల్లికి తగినవాడల్లా మా తమ్ముడు సాల్మో ఒక్కడుతప్ప మరొక డెవ్వడూ లేడు—వాడుకూడా ఒకలుచ్చా పనిచేసిన వాడేలే! అన్నది ప్రాన్.

చాంతో లారీ, మిస్ ప్రాన్ వ్యక్తిగత జీవితాన్ని కొంత భోగ్యతా చేయ్యవలసి వచ్చింది. ప్రాన్ కు సాల్మో అనే తమ్ముడొకడున్నాడు. వాడు వ్యాపారం చేస్తానని ప్రాన్ దగ్గిరున్న చిన్న చింతకాయకత్తు కాజీని జూదంలో తగ్గెత్తేవాడు. ప్రాన్ ను దారిద్ర్యంలో వదిలేసి, తనకు కానట్లు తప్పకున్నాడు. స్వల్పమైన ఈ తప్పిదంవున్న సాల్మో సతీశిల సంప్రదాయాలు కలవాడేనని ప్రాన్ వాదం. ఆడదాని మనస్థితిని అర్థం చేసుకుని లారీ విసుపోయాడు. ప్రసంగం మార్చి:

‘ఇదిగో ఇటు చూడు! ఇక్కడ నువ్వు నేనూ తప్ప మరొక రెవరూ లేరు—ఇద్దరం కూడా వ్యవహారజ్ఞానం వున్న తెలివిగల వాళ్ళం. నిన్నొకమాట అడుగుతాను చెప్ప—డాక్టరు తాను చెప్పలుగుతున్నా జైల్లోవున్న నాటి రోజులసంగతి అప్పడప్పుడు మాకురుముందు ఎత్తుతూవుంటాడా—

‘వస్తే ఎత్తడు—’

‘మరి, యీపనిముట్లన్నీ ఇక్కడ ఇలా ఎందుకున్నయో!

‘మాకురుతో చెప్పడన్నా ను గాని—తను మనసులో ఆలోచిస్తూ వుండడన్నా నా?—

‘ఆయన ఆ విషయం ఆలోచిస్తూనే వుంటాడంటావా?—

‘అవు!

‘నువ్వు ఊహించింది...’

‘ఫీఫీ! నేనెప్పుడూ ఏదీ ఊహించను—’

‘పొరపాటు నన్నా లే—పోనీ ఊహించలేదు—అనుకుంటున్నావో—డాక్టర్ గారికి, ఆయన్ను జైల్లో పోలేసిన వ్యక్తి

‘చేయగాని, జైల్లోపెట్టి బాధించటానికి గల కారణాలుగాని తెలుసుకుంటావా?—

‘ఆ సంగతి నాకేమీ తెలియదాని—చిట్టితల్లి ఏనంటుందంటే—’

‘ఏనంటుంది?—’

‘ఏనంటుందేమిటి—ఆయనకి అవన్నీ తెలుసునంటుంది!’

‘ఇదుగో యీ ప్రశ్నలన్నీ అడుగుతున్నానని మరేమీ అనుకోబోకు—నేను కాస్త మట్టిబుర్రని—’

‘అట్లాగా మట్టిబుర్రవేనా?—’

‘ఎచ్చిచ్చే! కాదులే—అసలు ఈ సంగతి ఎందు కడుగుతున్నానంటే, డాక్టర్ గారి సంగతి మనందరికీ తెలుసు; ఆయన పోవట్టి పనులేమీ చేసే స్వభావంగలవాడు గాడు—చేసివుండడు. పాపం అలాంటి అమాయకుణ్ణి యెందుకోమరి జైల్లో పెట్టారు—మాకి దరికి ఎంతో స్నేహంవున్నా నాతో ఆయన యీ సంగతి యెప్పుడూ చెప్పలేదు—పోనీ మాకురుకన్నా చెప్పకుండా వుంటాడా అని అడుగుతున్నాను—మరేంలేదు విషయం తెలుసుకుంటామని అడుగుతున్నాను—’

ఆ లాలనవాక్యాలతో ప్రాన్ కొంచెం మెత్తబడ్డది:

‘ఏం చెబుతాడయ్యా!—ఆ సంగతి యెత్తితే ఆయనకు భయమేస్తుందల్లే వుంది.’

‘ఏమిటి? భయమా?—’

‘భయం గాదుటయ్యా—ఎలా మతిపోయిందో తెలియదాయీ, ఎలా మతివచ్చిందో తెలియదాయీ. ఆ మాట తలుచుకుంటే మళ్ళీ యెప్పుడు మతిపోతుందోనని భయంగా వుండదూ.’

‘అదే నే ననేది—ఆయన ఈ విషయాన్ని యెప్పుడూ మనస్సులో వుంచుకుని బాధపడుతూవుండటం మంచిది కాదేమో—అందుకే నిన్ను యీ విషయమై ప్రశ్నించవలసి వచ్చింది.’

‘కర్మ అందుకేం జేస్తాం’ అన్నది మిస్ ప్రాన్. ‘మనం గాని ఆవిషయ మేదైనా కాస్త కదిలించామంటే ఆయన మరింత దిగులుగా దించుకుపోతాడు. మంచో చెడో, సంగతి యెత్తుకుండా వుంటామే నయం. ఒకేనాడు, ఆయన, అర్ధరాత్రి వేళ పక్కమీదనుంచి లేచి గదిలో ఇటూ అటూ వెలిగి తిరుగుతూ వుంటాడు. ఆయనకు జైల్లోవుండే రోజులు జాపకం వచ్చి వుంటాయని చిట్టితల్లి అంటూవుంటుంది. అట్లాంటప్పుడు చిట్టితల్లి లేచివెళ్లి, ఆయన్ను వెంటబెట్టుకుని యిటూ అటూ తిప్పి కాస్త స్థిమితపడ్డ తరవాత మళ్ళీ తీసుకోచ్చి పడుకోబెడుతుంది. ఆయన మాత్రం, తన భువస్సు యెందుకలా అందోళనగా వున్నదీ రవ్వం లేనా చెప్పడు. సంగతి ఆయన్ను కదిలించటం మంచిదిగాదని చిట్టితల్లి అంటుంది. ఆ సంగతి యేమీ యెత్తుకుండా, వెంటబెట్టుకుని యిటూ అటూ తిప్పి బుజ్జగిస్తుంది. ఆయన మళ్ళీ ప్రజల్లో పడతాడు.’

ఇంతలోనే మెట్లమీద అడుగులచప్పుడు, దిసిసింది: ‘అరుగో వస్తున్నారు’ అంటూ, మిస్ ప్రాన్ చివాల్లు లేచింది—‘ఇక మానుకో వందలూ వేలా వచ్చిపడతారు.’

లారీ కిటికీలోనుంచి లొంగియాచాడు. లూసీ మానెట్ తండ్రిని వెంటబెట్టుకుని మేడమెట్లెక్కుతోంది.

లూసీ లోపలికి రాగానే మిస్ ప్రాన్ చేతినిండా పని కల్పించుకుని నాదావిడి చేస్తోంది. లూసీ నెత్తిమీదవున్న ‘బానెట్’ తీసి దుమ్ము దుట్టా దులిపేసి అతిశాగ్రతగా బల్ల మీద వుంచింది. వైన కప్పుకున్న కాబాతీని జాగ్రత్తగా మడిచి అక్కడబెట్టింది. దువ్వెన్న తీసుకోచ్చి బంగారుజాబ్బును అతి ఆహ్వాయంగా దువ్వి సరిజేస్తోంది. చిట్టితల్లి కూడా చూడ ముచ్చటగావుంది. మిస్ ప్రాన్ ను అతి ఆహ్వాయంగా కావించుకుని తనకోసం అంతఃక్రద్ధ తీసుకోవటం మెందుకని మారాం చేస్తోంది. డాక్టర్ కూడా సర్దాగా వున్నాడు. ఆ యిద్దరివంకా చూస్తూ, ‘అతి గారాబంచేస్తూ లూసీని చెడగొడుతున్నావో’ అని ప్రాన్ ను మందలించుతున్నాడు. ప్రాన్ ను మందలించుతున్నాడన్న మాటేగాని, నిత్యవాత్సల్యం తోజికిసలాడుతున్న ఆయన కళ్ళవంక చూస్తే, లూసీ అంతకంటే రదిరల్లు చెడిపోయేట్లుగా వుంది. ఆ ముగ్ధరివంకా చూస్తూ లారీ కూడా సంకోషంగానే వున్నాడు. ఫోటో బ్రహ్మచారిగావున్న అతనికి, ఆ వార్తకర్త దళలో ఒక కుటుంబంతో కాలక్షేపంచేసే అవకాశం కలగటం అదృష్టం కాదా? వైచిత్త్య ప్రాన్ జోస్యం చెప్పినట్లు వందలూ వేలా వచ్చిపడే ప్రమాదంకూడా యేమీ కనుపించటం లేదు.

భోజనం వేళకూడా నమిపించింది—అప్పటికీ కూడా వందలూ వేలా ఎవ్వళ్ళూ రాలేదు. భోజనం యేర్పాట్లలో మిస్ ప్రాన్ చెడుగుడు మానేస్తోంది. భోజన పదార్థాలన్నీ అటు ప్రెంచి సాంప్రదాయానికి ఇటు ఆంగ్ల సాంప్రదాయానికి మధ్య మార్గంలో వున్నయే. పోషకాహారమంతా గాలించి, మిస్ ప్రాన్ కొంతమంది ఫ్రెంచివాళ్ళకు పట్టుకొని, వాళ్ళకి ఆదా, వేదా పోలేసి, ఫ్రెంచిపాకకాస్త్ర విజ్ఞానాన్ని అప్రవృత్తంగా అర్పించు

(87-వ పేజీ చూడండి)

జవాబు

★ బాబుచెప్పిన జవాబు ★

శ్రీమతి కోట దుర్గాభవాని

చిన్ని బాబు లందరు కలసి
గలగల మంటూ అల్లరితో
ఉన్నారొక పాఠశాలలో
మాష్టరు గారంతట్లో
లోపలికొచ్చి కూర్చోగా
నిశ్చబ్దంగా క్లాసంతా
పాన వెలిసి నట్టైంది.
పొరం చెబుతూ మాష్టరు
సరదాకోసం ప్రశ్నకటి
కుర్రల నందరి నడిగారు.
“పిల్లల్లారా మీరంతా
ఆలోచించి చెప్పండి.
ఇప్పుడు వున్నది—
ఇరవైవేళ్ల క్రితం లేనిది,
ఏదైనా ఒకటి చెప్పండి.”
కుర్రల బుర్రల కంతా
పని కల్పించిన మాష్టరు

దానికి జవాబును వనలో
తానాలోచించ సాగాడు.
చాలాసేపు నిశ్చబ్దంగా
చుడి చప్పడూ లేకుండా
ఉన్నారా పిల్లలంతా.
ఇంతలో కుర్రాడొకడు
లేచి నిడివిగ నిలిచాడు
ఏమిటా జవాబను కుంటూ
లందరు ఆదిశ చూశారు.
జంకూకొంకూ లేకుండా
కుర్రడు లేచి నిల్చుని
“మేమే” నని కూర్చున్నాడు.
అర్థం అయిన కుర్రలంతా
గొల్లుమని నవ్వారు.
అర్థంగాని మాష్టరు మాత్రం
తెల్లముఖం వేశారు.

శాస్త్ర అవారి సమర్థింపు

ప్రతిగనగా ఒక పూర్ణో ఒక జమిందారు గారు వుండే వాడు. ఈయనకు జ్యోతిషం అంటే విపరీతమైన నమ్మకం వుండేది. పంచాంగం అంటే వల్ల మూలిన పట్టుదల వుండేది. మాటి మాటికి జ్యోతిషం తెలిసిన వారి కోసం వెదుక్కొంటూ పోవటం వీలవుతుంది. జ్యోతిషం బాగా తెలిసి నట్లుగా పేరుపొందిన ఒక శాస్త్రుల్ల గారిని కీర్తించుచు తన కొలువు లోనే అట్టిపట్టుకున్నాడు. ఆ శాస్త్రులతోనే నిజంగా జ్యోతిషం అట్టి తెలియక పోయినా, తనంత తెలిసినవారు మరెవ్వరూ లేరంటూ అందరినీ బుకాయించే నే వాడు. అంత మరీ గడ్డు పరిస్థితి వచ్చి నప్పుడు తనబుద్ధిని ప్రపయోగించి యుక్తిగా తప్పించుకోనే వాడు.

ఆ జమిందారు గారికి ననా తనాచారి అనే ప్రాణ మిత్రుడు ఒకడు వుండేవాడు. ఆయన తన పేరుకు వట్టి వ్యతిరేకంగా చాలా అనాచారంగా వ్యవహరించే వాడు. అంటే పంచాంగం, జ్యోతిషం యిలాటి వాటిలో ఆతడికి పినరం తైనా నమ్మకం వుండేది కాదన్న

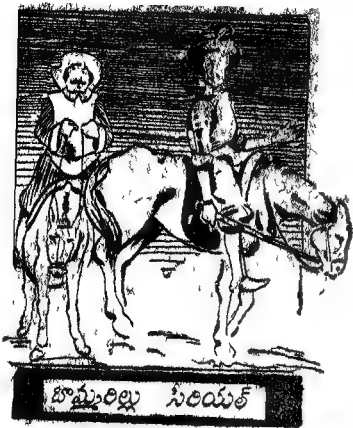
మాట. జమిందారు మాత్రం యితనిని అప్పడప్పుడు యిలాటి విషయాలలో నమ్మకం లేనందుకు మందలిస్తుండే వాడు.

సిహెచ్. అప్పారావు

ఒకరోజున జమిందారు గారు ప్రభుత్వానికి శిస్తుపైకం చెల్లించ వలసి వచ్చింది. డబ్బు కట్టటానికి బయలుదేరే ముందు శాస్త్రుల గారిని అడిగి మంచి ముహూర్తం పెట్టించుకొని మరీ బయలుదేరాడు; గుర్రంమీద. దురదృష్ట వశాన చారిలో ఆగుర్రం బెదిరి జమిందారు గారిని క్రింద పడతొసింది.

కలిగినా... డబ్బు కలిగింది: బ్రహ్మచారి... పెద్ద బాప్తి కట్టింది. జమిందారు గారు యిత హంగామా చేసి మంచి ముహూర్తం అంటూ పెట్టించి శుభమా అని బయలు దేరితే జరిగింది, యిలా అస్తవ్యస్తంగా వున్నదా! ఆ ననాతనా చారి ఏం చేశాడో తెలుసా? తన జాతకరీత్యా దుర్ము మూర్తం ఏదో పరిగ్గా అదే ముహూర్తంలో పెద్ద పనిమీద బయలు దేరి వెళ్ళాడు. మరి అది ఏమి విచిత్రమో - ఆ ననాతనా చారికి చారిలో జోలేడంత డబ్బు దొరికింది. ఈ విషయం తెలియరాగానే జమిందారు గారికి అరికాలిమంట నత్తి కక్కింది. అంతనేపు ఖాన మేహాలు లెక్కపెట్టి ముహూర్తం పెట్టినా తనకు పెల్లినపని కాక పోగా, కాలుఅవుడు అయింది. ముహూర్తాలు, గిహూర్తాలు ఏమీ చూచుకోకుండా దురుసుగాపోయిన తన మిత్రుడికి యిత లాభించిందే. అనలు లోపమంతా ఎక్కడ వున్నదో తెలుసు కొందామనే (30-వ పేజీ చూడండి).

డాన్ క్విక్ సెట్

['సెర్వాన్టికో' అనే స్పానిష్ రచయిత 1608—1615 సంవత్సరాల మధ్యకాలంలో డాన్ క్విక్ సెట్ అనే పేరుతో ఒక నవలను రచించాడు. అప్పటి సంఘంలో 'నెట్స్' (వీరులు) అనే ఒక ధర్మంవారికి అపరమితమైన గౌరవం వుంటూవుండేది. ఈ 'నెట్స్' ధర్మరక్షకులని ప్రజలు విశ్వసించేవారు. యధార్థంగా 'నెట్స్' అనిపించుకొనేవారు ఎంత తనిఖీమాలిన వ్యక్తులూ ప్రపంచానికి చాలాలన్న తలంపుతోనే సెర్వాన్టికో యీ రచన కొనసాగించాడు. ఇందులో డాన్ క్విక్ సెట్ అనే వ్యక్తి ధర్మరక్షకులకు ఒక వీరుడైన నమ్మి పిదప సాహసకార్యాల చేయ వూహకొంటాడు.

ఆతడు చేయబోయిన ప్రతి సాహస కార్యంలోనూ అతనికి చాలా తప్పి కన్ను లాల్చబోయినంతవని అవుతుంది. ఆలోచన లేకుండా చేసే పనులను గురించి చేప్పకలసి వచ్చినప్పుడు యింగ్లిషులో 'క్విక్ సాటికో' అంటూవుండేటం యిప్పటికి మామూలే. డాన్ క్విక్ సెట్ మీదుగా వచ్చిన పదమే యీ క్విక్ సాటికో.]

దాదాపు నాలుగువందల ఏడేడపాటు ప్రపంచ వాద్యయంలో నిలచివుండి అసంఖ్యాకమైన పాత కలకాన్ని అలరింప చేసిన యీ గ్రంథం మా యీ ప్రయత్నం ద్వారా ఆంధ్ర ప్రజానీకానికి కూడా అందుబాటులోకి రాగలదని ఆశిస్తున్నాం.

1

ల మంచా అనే ఒక గ్రామంలో సామాన్య కుటుంబీకుడు ఒకాయన వుండేవాడు. ఆయన పేరు డాన్ క్విక్ సాడా.

ఈయనకు పెద్ద పెటాకులూ ఏమీ కాలే చేమూ; పొద్దున్నమానం వున్నకాలు ముందు పేసుకు కూర్చోనేవాడు. దానికితోడు ఆయనకు ఏప్రద్యోగమూ లేదు కూడాను. ఆయన చదివిన వున్నకాలైనా ఎటువంటి వసుకొన్నాడు? అన్నీ వీరులు, మహావీరుల గాథలు. ఆలాగు ఎడతరిపి లేకుండా ఈ వీరుల గాథలన్నీ చదివి చదివి తల కెక్కించుకొనే నరకి ఆతనిలో వింత ప్రకృతి ఒకటి బయలుదేరింది. అహర్నిశలూ యీ వీరుల జీవితగాథలు తలపోసి వున్న మీదట తానూ ఒక వీరుడుగా తయారు కావాలనీ, తన పేరుకూడా ఆ మహావీరుల పేర్లతోపాటు ఆ చంద్ర తారకంగా నిలచిపోవాలనీ కలలు కన్నాడు. కలలు కనటంతో ఆగాడా? ఎట్టే. ఆ వున్నకాలలో వర్ణించిన విధంగా తానుకూడా దుష్టశిక్షణకు శిష్టరక్షణకు, కంఠం కట్టుకొన్నాడు. ఆమాదిరి దీక్షను ఎప్పుడైతే తీసుకొన్నాడో వెంటనే బయలుదేరాడు; వీరుడుగా వ్యవహరించటానికి కావలసిన సరంజామా అంతా నడు కూర్చు కొనటానికి. వాళ్ల యింట్లో అటకమీద తాళములైతలనాటి కవచం ఒకటి తుప్పవట్టు తున్నది.

వనిగట్టుకు అటకమీద! ఎక్కి దానిని కిందికి దించి వీలైనంత మటుకు దానితువ్వు వదిలించాడు. ఎక్కడికక్కడ వూడిపోతున్న ఆ కవచం తాటాకు బండలన్నిటిని తంటాలుపడి అతికించాడు. కిరు కిరు లాడు తున్నా కవచం మటుకు పనికి వస్తుందని పింపిందికానీ, తలమీద పెట్టుకొనే వుక్కుటోపీ వున్నదే—అది తన తలకు చాలా పెద్దది అయింది. అసలు అందులో సగభాగం వూడిపోయి ఎక్కడవున్నదో పొత పతి కివా కనిపించన లేదు. కనిపించకపోతే పొయిందని, వున్నమటుకు ఆటోపీనే అట్టముక్కటూ సీసారేకు ముక్కలూ అవీ అంటించి ఎలాగు పిల్చాగో దాని ఆకారం తేల్చాడు. ఇకపోతే కావలసినదీ ఒక మంచి గుర్రం. తనదగ్గర ఒక గుర్రం అయితే వున్నది కానీ అది మంచదనటానికి వీలులేదు. ఏమంటారా?—దానికి దాదాపు వీళ్ల తాళయ్యకు వుండే వయస్సు వుంటుంది. దానిని ఒక్కసారి చూసిన వారికి ఎవరికైనా సాధారణంగా గుర్రం వట్టో ఎన్ని ఎముకలు వుంటాయో యిట్టే తెలిసిపోతుంది. గుర్రం ముసలి దైతే అయింది. వీరుడైనవాడు యివన్నీ చూస్తూ కూర్చోంటే వాడు వీరుడెప్పటికీ బోతాడు? ఎలా అవుతాడు? అందుకని ఆగురాన్నే వీరోచితమైన వాహనంగా ఆయన పరిగ్రహించాడు. సాధారణంగా ప్రతివీరుడూ తన గుర్రానికి ఎదో ముద్దుపేరు పెట్టు

అనువాదం: శ్రీ విశ్వాత్మల నరసింహమూర్తి

కొంటాడుగా. అందుకని తాను తన గుర్రానికి 'హోజా నాన్ టి' అనే పేరు పెట్టాడు. ఆ పేరుతో తన గుర్రాన్ని పిలుస్తుంటే అందులో ఆతని చెవులకు ఎన్నోరకాల సంగీతం వున్నట్లు వినిపించేది. గుర్రానికి పేరు పెట్టిన శుభముహూర్తాన్నే 'డాన్ క్విక్ సాడా' అనే తన దేశవాళీ నామధేయాన్ని కాస్త విస సొంపుగా వుండాలనే వుద్దేశంతో 'డాన్ క్విక్ సెట్ గా' మార్చేసుకొన్నాడు.

అమ్మయ్య! ఇప్పటికి తనకు ఏరుదికి వుండ వలసిన అన్ని లక్షణాలూ వర్పడ్డాయి. (కాకపోతే— క్రింద క్రింద మంటుంది కానీ) ఒక మంచికవచం వున్నది. (తలకు పెద్దదైంది కానీ) ఒక వుక్కుటోపీ వున్నది. (అన్నట్లు యాటోపీ పెట్టకొన్నప్పుడల్లా అది పడి పోకుండా నుదుటికి తలకు చుట్టూ తాతుమ్మ జగురుతో అంటించు కోవాలి.) (ఆట్ట దూరం పరుగెత్త లేదు

కానీ) చక్కని గుర్రం కూడా వున్నది. మంచి యాటె కూడా దొరికింది. తనపేరు ఎం చక్కగా ముద్దు వచ్చేట్లుగా మారిందీ! ఇహపోతే వున్న కొరతల్లా ఒక్కటే. ప్రతివీరుడి కథలోనూ ఒక అమ్మాయి వుంటూ వుంటుంది. ఆ అమ్మాయి పేరు తలుచుకొనే ప్రతివీరుడూ అంతంత సాహసకార్యాలు చేసేవాడు. మరి తనకు అలాటి అమ్మాయి ఎవరూ లేదే? ఏ అమ్మాయి లేకపోతే తనే సాహసకార్యాలు చేయ గలడు? ఏమిటి చెయ్యటం అని ఆలోచించాడు. తెగ ఆలోచించాడు. అనలు అలాటి అమ్మాయి వుంటేనే కాని కథ సాగదు. తను ఏపని చేసినా అమ్మాయి కోసమే చెయ్యాలి. ఒక్కొక్క యుద్ధంలో తాను విజయ చిహ్నంగా సంపాదించిన శత్రువుల కత్తులు, తాను నరికిన శత్రువుల తలకాయలు వీటి నన్నిటిని తాను ఎకాయకిని తీసుకువెళ్లి ఆమె పాదాలముందు

పేరిటాం : రు. 48,300 వాటి నం. 34

"Crossword" అన్నీ సరియైన 21 బహుమతులకు పంచిపెట్టబడును

అన్ని బహుమతులు గ్యారంటీ చేయబడినవి

అంతా సరిగానున్న ప్రతి అన్నరుకు	రు. 2300 లు
మొదటి రెండు వరసలు సరిగానున్న ప్రతి అన్నరుకు	రు. 350 లు
మొదటి ఒకవరస సరిగానున్న ప్రతి అన్నరుకు	రు. 30 లు
ఏ ఒక వరసైనా సరిగానున్న ప్రతి అన్నరుకు	రు. 20 లు
a b o r a c సరిగానున్న ప్రతి అన్నరుకు	రు. 5 లు

ఇచ్చట చూపిన చదరంలో 4 నుండి 19 వరకు అంకెలు వాడినవివుగాని; అడ్డముగగాని, అయిమూలముగగాని ఎటు వూడినను మొత్తం 4 వచ్చునట్లు చేయవలెను. ఒకసంఖ్య ఒకసారే వాడవలెను.

ఆఖరు పోస్టింగు లేది 14-6-52. ఫలితము 24-6-52

ప్రవేశరసుము: ఒక ఎంట్రీ రు. 1/-;

4 ఎంట్రీలు రు. 3/-లు, 8 ఎంట్రీలు ప్రతి పెట్టు రు. 5/-లు

బాల్సు: పై కేటువంతున రుసుముతో సాదాకాగితం మీద

ఎన్ని ఎంట్రీలైనను పంపవచ్చును. రుసుము మనియార్డరు ద్వారా గాని పోస్టల్ ఆర్డరు ద్వారాగాని, బ్యాంకు డ్రాఫ్టు ద్వారాగాని పంపవలెను. ఎంట్రీలు రిజిస్టరు కవరులో ఫంపితే మంచిది

థిల్లీలో ఒక పెద్ద బ్యాంకులో డిపాజిటుచేసిన పీలుసాల్యూషనుతో, లేక దానివరుసలతో సరిపోలియుండు సాల్యూషను లేక వరుసలు మాత్రమే సరియైనవిగా ఎంచబడును. సాల్యూషనులో ఇంగ్లీషు అంకెలు మాత్రమే వాడండి. పై బహుమతి మొత్తము రు. 48,300/లు మాను చేసిన అంతాసరైన సాల్యూషనుల సంఖ్యను బట్టి మారును, కాని గ్యారంటీ చేయబడిన బహుమతులు మారవు. ఫలితములకుగాను ఎంట్రీలతో స్వంత అడ్డను (వాసి చిక్క) అంటించిన కవరు పంపవలెను. ఆర్డరైనది తీర్చుఖాయముగాను లా ప్రకారము బద్ధమైనదిగాను వుండును. మీ ఎంట్రీలు రుసుములు దిగువ అడ్డనుకు పంపండి.

Redfort Trading Co. (43) Regd. P. B. 1337 Katra Neel Dehli,

SPECIAL CONCESSION

Up to-date fitted high class frame with either Colour or plain glasses

1 SPECTACLES

Ordinary 2/8/-
Nickel frame 4/8/-
Superior 4/-
Rolled Gold 7/-

Rs 3/1/-extra for any power lenses.

2 FOUNTAIN PENS

Raja, Homer, Olympic etc. each 2/4/-
Wearaver plain 5/-; Gold Cap 8/8/-
Swan (English) 15/-; Black Bird 14/-

3 TORCH LIGHTS

Prices with bulb & Batteries Complete
1 Cell Chimise 2/-; Superior 3/8/-
1 Cell Eveready 3/12/- 2 Cells 6/-

4 THERMOMETERS

Japan made 2/12/- Superior 3/8/-
English Zeal 5/- Brannans 5/8/-
Germany Hicks & Minute Rs. 6/-

5 FOREIGN CAMERAS

Takes Photos
3 1/2" x 2 1/2" on
Roll Film 650

O. K. (English) 18/-
Coronet Box w 28/-
Agfa (Germany) 31/-
Clix-o-Flax (U.S.A.) 25/-

MODEL PEN SUPPLIERS

POST BOX NO. 6772 CALCUTTA 7.

నజరానాలుగా పడవేయాలి కదా? అనలు-ఓ అమ్మాయి అంటూ వుండి, ఆ అమ్మాయిపేరు అలా తన మనస్సులో ఎల్లప్పుడూ ఆరని దీపంలా వెలుగుతూ వుంటేనే కదా తనచేతికి శక్తి, తన కత్తికి పదునూ వచ్చేది? పెద్ద చిక్కెవచ్చి పడింది. తాను యింతవరకు ఎరిగివున్న ప్రతిస్త్రీని గురించి మనస్సులో సుదీర్ఘంగా చర్చించు కొన్నాడు. వారిలో ఏ ఒక్కరైతే తన హృదయాధి దేవత కాగల అర్హతవున్నట్లు అతనికి తోచలేదు. అయితే మాత్రం? తను అంతట్లో వెనక్కి తగ్గేమనిషా? అలాటి స్త్రీమూర్తిని సంపాదించి తీరుతానని ప్రతిజ్ఞపట్టాడు. మనస్సులో యీ అభిప్రాయం అట్టేపెట్టుకొని తనపూరి చుట్టుప్రక్కల వున్న గ్రామసీమలన్నీ గాలించాడు. అలా తిరగగా, తిరగగా చివరకు అల్లంతదూరాన పోతున్న ఒకానొక స్త్రీమూర్తి యీతని హృదయంలో హత్తుకొన్నది. భేష్. ఈమె ఆకారం అదీ, తాను యింతవరకూ కలలు గంటున్న స్త్రీమూర్తికి సరిపోలు తున్నది. ఆమెకు తను 'డల్ సీనియా' అనేపేరు పెట్టుకొన్నాడు. పేరైతే కవిత్వంలో వుండే పేరుల్లాంటిదే పెట్టాడు కానీ ఆమెకు పెద్దహోదా అదీకూడా వుండాలి కదా? అందుకని ఆమెకు ఒక పెద్ద రాజకుమార్తె హోదా వున్నట్లే తాను ఒప్పేసుకొన్నాడు. పాపం ఆపల్లె పడుచుకు యీ గొడవ అంతా ఏమీ తెలియకుండానే డాన్ క్విక్ సెట్ ధర్మమా అని, ఓ రాకుమార్తె అయి

కూర్చొంది (ఆవిడపేరు మనం పలుకవలసి వచ్చినప్పుడల్లా 'లేడీ డల్ సీనియా' అని గమక అనక పోయామో--వీర శూరాగ్రేసరుడు డాన్ క్విక్ సెట్ గారికి. మాంచి కోపం వచ్చేస్తుంది.) సరే--తను వీరుడు కావటానికి వున్న ఆ ఒక్క కొరతకూడా తీరిపోయింది. ఆతని మనస్సు సంతోషంతో పొంగి పోయింది. దూరంగా కదలిపోతున్న ఆ స్త్రీమూర్తిని వుద్దేశించి డాన్ క్విక్ సెట్ తనలోనే తాను యిలా అనుకొన్నాడు.

"ఓ అందాలరాసి; ముత్యాలకోవా! తృటి మాత్రంబున యీ వీరుని మానసంబును కొల్లగొట్టితివి కదా! నాహృదయసీమకు నీవేకదా రాణివి. ఈ భూతలముపై జరుగు నన్యాయముల దొలగింపుమని నాకు ఆజ్ఞయిచ్చి, యీ దీనుని నీనమశ్చమునుండి తొలగించు చుంటివా? సరే. నీమనోజ్ఞరూప లావణ్యములకు బందీ నయిన నేను నీ ఆజ్ఞనుపాలించి దుష్ట శిక్షణ, శిష్టరక్షణ ఒనగించి, నీమెప్పు నొందెదనుగాక."

(తాను చదివిన ప్రతివీరుని గాథలోనూ ఆయా వీరులు యీ మాదిరి భావనే ఉపయోగించి వున్నందు వల్ల, తనుకూడా యీ మాత్రం గొప్పగా మాటలు వీరి కూర్చినందుకు తనను తానే డాన్ క్విక్ సెట్ అభినందించుకొన్నాడు.)

వీరుడు కావటానికి అన్ని హంగులూ ఏర్పడ్డాయన్న దిలాసాతో డాన్ క్విక్ సెట్ ఆరోజు రోజు

ప్రపంచ ప్రఖ్యాత మద్రాసు నశ్యం

★
నాణ్యతయే
దానిమనత
★

★
ఒకసారి కొంటే
తిరిగి వదలిపెట్టరు
★

నశ్యములలో ఉత్తమమైనది పట్నం నశ్యమే. కాని అత్యుత్తమమైనది, అందరూ కోరునది, కారం, నాణ్యత, సువాసన గలది. అప్పాదురై నశ్యమే.

అ. అప్పాదురై ముదలియార్ & సన్

అచారప్పక వీధి, పోస్టువాళ్ళు నెం. 189, మద్రాసు-1.

ఈ సాగవైన "మైడ్లెక్టర్"-కు మీ ఆర్డర్లు వంపండి. ఇది ఉత్తమమైనది. కొత్తది. ధరలు రు. 25/- నుండి రు. 15 అకు తగ్గించబడినవి. రైలువార్షికుమారు 1/8/- వెంటనే ఆర్డర్ ఇచ్చి మీ దగ్గరి రైల్వేస్టేషనువ్రాయండి

Midland Trading Co. Ltd.,
P. Box 16605, Calcutta-4.

అంతా కుంటిగుర్రం ఎక్కి తెగతిరిగాడు. కానీ తన ధైర్య సాహసాలను ప్రకటించు కొనేందుకు ఏవిధమైన అవకాశమూ రాలేదు. ఆ పుస్తకాలలోని వీరుల కందరికీ బయలుదేరటమే తడవుగా ఏదో పెద్ద రాక్షసి ఎదురు అవటమూ, ఆ రాక్షసితో యీ వీరుడు హోరా హోరి కత్తియ్యద్దంజేసి, వాడిని హత మార్చి, అంతవరకు ఆ రాక్షసిచేతిలో చిక్కి హింసించబడుతున్న అపూర్వ గుండరి విముక్తి జరిగినట్లుగా వర్ణించబడి వున్నదే. నాసికా రంధ్రాల నుంచీ నిప్పులు చెరిగే భయంకర మృగమైనా కనీసం తనకంటపడి వుంటే, తన పదునైన కత్తితో యిట్టే దాని గొంతుకోసి తనచేతి దురద యింత తీర్చుకొనే వాడుకదా! అదీ కనుపించలేదు. తనంతటి వీరుడు సాహసకృత్యాలు చేయటానికి సిద్ధమైతే, చేసేందుకు పని ఏదీ దొరకకపోవటమేమిటని ఆతనికి బతే చిరాకు పుట్టుకొచ్చింది. అయినా సరే ఆగకుండా పూరికే ఆగురమెక్కి తెగ తిరిగాడు. చీకటి పడవచ్చే సమయానికి తనూ, తన గుర్రం 'రోజినాన్టీ' కూడా బాగా అలసిపోయారు. ఈ వేళకు చెప్పకోదగిన సంఘటన ఏమీ జరుగదు కాబోలని క్విక్ సెట్ నిరుత్సాహ పడ్డాడు కూడాను. ఇంతలో ఆల్లంత దూరాన రోడ్డు మలుపులో ఒక హోటలు కనిపించింది. ఆహోటలు గుమ్మంలో యిద్దరు పల్లెటిదిక్కు ఆడ వాళ్లు నిలబడి వున్నారు. ప్రక్కనే వున్న పొలంలో పండులు కాచుకొనే మనిషి ఒకడు తన మందను మల్లేసుకోవటాని కని కొమ్ముపూడటం మొదలు పెట్టాడు.

ఏదో పెద్ద పొడిచెయ్యాలని పుబలాట పడుతున్న డాన్ క్విక్ సెట్ కు ఆ హోటలు ఒక పెద్దకోట అయినట్లు, ఆకోట గుమ్మంలో నిల్చునివున్న యిద్దరు ఆడవాళ్లు యిద్దరూ గొప్పవంశ లో పుట్టిన స్త్రీలైనట్లు, వారివద్ద పహారాకై నిలబడివున్న ఆమరిగుజ్జ వున్నాడే- వాడు డాన్ క్విక్ సెట్ వంటి వీరశూరాగ్రేసరుని రాకను తెలియపరుస్తూ చహరా వేసినట్లు తోచింది. డాన్ క్విక్ సెట్ తన మనసులో యిన్ని పూహలు చేస్తున్న యీ సమయంలోనే ఆ పల్లె పడుచు లిద్దరూ యీమకుపోయిన ఆగురం మీద

యీడాలు, డవాలు తగిలించుకొని వస్తున్న మనిషిని చూడటం తటస్థించింది. అసలే మనక మనకగా చీకటి పడుతున్న దేమో, వాల్లిద్దరూ యీవంత ఆకారాన్ని చూచి భయపడిపోయి కెవ్వన కేక వేసిపారిపోబోయారు. వాళ్లు హోటల్లో దూరబోయేలోగా డాన్ క్విక్ సెట్ వాళ్ల దారికి అడ్డంవచ్చి నిలుచుని "భీత మారిజేక్షణ లారా! బేలలైయిటు పారిపోయెద రేల? నేను వీరుల వర్గమునకు చెందినవాడను. వీరులైన వారెవ్వరునూ మిముబోలిన వుత్తమవంశ సంజాతలకు కీడుచేయదురే? భయపడవలదు; భయపడవలదు." అంటూ అభయ హస్త మెత్తాడు. ఆపల్లె పడుచులకు యీ పెద్దమనిషి ఆకారం, ఆయన తోడిగిన ఆ తుప్పుకవచం, తుమ్ము జగురుతో అంటిచుకొన్న ఆ పుక్కుటోపీ వీటన్నిటికీ తోడు, నాటకాలలో మాదిరిగా యీ సంభాషణ తైలి యివన్నీ చూస్తే చమత్కారంగా తోచింది. ముప్పి ఎత్తుకొనే తమను పట్టుకొని యీయన వుత్తమ వంశ సంజాత లనటంతో మరీ నవ్వువచ్చి, పగలబడి నవ్వటం మొదలు పెట్టారు. ఈ యిక యికలు, పక పకలు చెవినిపడ్డ హోటలు యజమాని, అసలు విషయం ఏమిటో అని గబగబా పరుగెత్తు కొంటూ వచ్చాడు. ఆతని శరీరం కొంచెం స్థూలమేమో, పరిగెత్తటం చేతకాక దొర్లుకొంటూ దొర్లుకొంటూ వచ్చాడు. వచ్చినవాడు ముట్టే దించుకుపోయిన ముసలి గుర్రంమీది యీ బుట్టబామ్మను చూచి, ఆతడు మాట్లాడే ఆధోరణిచూచి, తనకూ నవ్వు వచ్చింది. ఎంతకైనా వ్యాపారంచేసే మనిషి కదూ! పైకి పొంగి వస్తున్న నవ్వు అణచివేసుకొని తనుకూడా డాన్ క్విక్ సెట్ భాషనే అనుకరిస్తూ.

"హే వీరాగ్రేసరా! తమకిదే మా స్వాగతంబు; సుస్వాగతంబు. రండు. ఒకింత విశ్రమించి మేమీయ గల అల్పహారంబుల నేవించి నేదనీరుడు." అన్నాడు. ఆహోటలు యజమాని తనకిచ్చిన స్వాగతానికి డాన్ క్విక్ సెట్ ఎంతో ఆనందించాడు. హోటలు యీయన కంటికి కోటలా కనుపిస్తున్నది కనుక దాని యజమానిని ఆకోటకు గవర్నరుగా యీయన గుర్తించాడు. అట్టి గవర్నరుగారి పట్ల గౌరవభావం ప్రకటించాలనే ఆలోచన రాగానే డాన్ క్విక్ సెట్ గుర్రం మీంచి చప్పున దిగాడు. హోటలు యజమాని (కాదు

ఇతర బహుమతి రూ. 3,000

కాదు---గవర్నరు గారు) డాన్ క్విక్ సెట్ గారి గుర్రాన్ని పశువుల కొద్దంలోకి నడిపించుకు వెళ్లాడు. డాన్ క్విక్ సెట్ ఆ యిద్దరు అంగనల వైపుకు తిరిగి తనవంటిపైగల కవచం వగైరా సామాను నెంపాదిగా వలిచిపెట్ట వలసిందిగా కోరాడు. వారిద్దరూ కూడా యీ తమామాకు లోలోపల నవ్వుకుంటూ, అందుకు ప్రకృమించారు. కవచమూ, కాలికి వేసిన తోడుగులు తీసివేళాక వాళ్ళిద్దరూ కలిసి నెత్తిమీది వుక్కుటోపీని పూడదీయ బోయారు. అటోపీకి, డాన్ క్విక్ సెట్ నుదిటి మధ్యను రంగు రంగుల రిబ్బన్లు అట్టముక్కలు నీనారేకు బిళ్లలు అతికించి వున్నందువల్ల టోపీని పూడదీయటం వీళ్లకు కష్టమే అయింది. అదీకాక అసలు అటోపీ మాత్రం తలమీదినుంచీ తీసి వేయటానికి ఛస్తే ఒప్పుకోనని డాన్ క్విక్ సెట్ పంతం పట్టాడు.

ఈలోగా హోటలు యజమాని (కాదు, కాదు గవర్నరుగారు) వుడికీ వుడకని వుప్పుచాపలు, గవులు కంపుకొట్టుతున్న తొట్టెముక్కలు పళ్లెలలో పట్టుకొచ్చి అతి వినయంగా డాన్ క్విక్ సెట్ ముందు పెట్టాడు. ఆ వంటకాలు ఎంత వాసన గొట్టుతున్నా,

ఎంత తినరానివిగావున్నా, డాన్ క్విక్ సెట్ అంచనా ప్రకారం యీలాటి కోటలో తనకు పెట్టేది పంచభక్ష్య పరమాన్నాలే కాని అన్యం కాదాయెను. అందుకని ఆచేపలు అప్పీ తెముల్చుకు బయటకు వస్తున్నా, డాన్ క్విక్ సెట్ మాత్రం ఆప్యాయంగానే తిన్నాడు. తిండి యీతరుగా వుంటే తినేందుకు వీల్లేకుండా రెండు చేతులతోనూ తలమీది టోపీ పట్టుకొని వుండవలసి వచ్చింది. ఈ పరిస్థితులలో ఆ అంగనలు యిద్దరూ దగ్గరచేరి రొట్టెముక్కలు, చేపముక్కలు ఆతని నోటికి అందించారు. ఒక చెంపను తింటూవున్న పదార్థం నోటికి హితవులేక వెళ్లుకు వస్తున్నా, యీ విధంగా వుత్తమ వంశ సంజాతలైన స్త్రీరత్నా లిద్దరు యిరు ర్భిర్భిలచేరి నేవిస్తుండగా యీ పంచభక్ష్య పరమాన్నాలు' యీలా తినగలిగే భాగ్యం మరి ఎవరికీ వుండబోదు కదా అనుకొంటూ డాన్ క్విక్ సెట్ విందు ఆరగించు తున్నాడు. ఇంతలో బయట ఎవడో పండులు కాసుకొనేవాడు పండులను అడలించటానికి కొమ్ము పూదాడు. ఆధ్వనివిని అది తన గౌరవార్థం యీ కోటలో వినిపించిన వాద్య విశేషమేనిని డాన్ క్విక్ సెట్ చంకలు ఎగురవేశాడు. (ఇంకావుంది)

శాస్త్రులవారి సమర్పింపు

(44-వ పేజీ తరువాయి)

తలంపుతో శాస్త్రులుగారిని నిలుచున్న పాళంగా తీసుకొచ్చి తన ఎదుట హాజరు పరుచమని నేపకులకు ఆజ్ఞ వేశాడు. ఆ నేపకులు మంచి ఆవేశంతో వెళ్లి శాస్త్రులవారిని పట్టుకొచ్చి జమీందారు గారు పడుకొన్న మంచం దగ్గర నిలబెట్టారు. “ఏం జ్యోతిష్య మయ్యా, శాస్త్రుల్లూ, నీదీ? నువ్వు అన్ని తెక్కలూవేసి నుమూ హుర్త అంటూ ఏదో పెట్టితివి. అది పాటించి నేను సరిగా ఆవేశకు బయలుదేరినందుకు నాకీ గతి పట్టింది. నీ జ్యోతిష్యం జోలికి పోకుండా దుర్ముహూర్తంలో బయలు

దేరిన నా న్నేహితుడు ననాతనా చారి కేమా బోలెడంత డబ్బు దొరికింది. ఎందు కయ్యా నీ జ్యోతిషం, తగలెయ్యనా!” అని జమీందారు గారు కసిరాడు.

పాపం శాస్త్రులుగారికి ముచ్చె మటలు పోశాయి. గొంతులో పచ్చి వెలక్కాయ పడ్డంత పని అయింది. ఈగండం ఎలా గడవట మా అని ఒక క్షణంనేపు ఆలోచించాడు. మంచి ఆలోచన తట్టింది!

“మహాప్రభూ! మీరు కోపం తెచ్చుకొని శాస్త్రాన్ని శంకిస్తున్నారు. కాస్త ఓపికపట్టి నే చెప్పేది సాం తం వినండి. అసలు మీకు మరణ యోగం వుండగా మంచి ముహూర్తం చూసి పెట్టించుకు బయలుదేరారు కనుకనే ప్రమాదం

యింతటితోనే తప్పిపోయింది. ఇక మీ మిత్రుడు విషయమంటారా? ఆయన గనుక మంచి ముహూర్తం చూసి బయలుదేరి వున్నట్లయితే యిప్పుడు దొరికినదానికి యిబ్బడి ధనం దొరికివుండేది; అదేమిటి? ఇదేమిటి? ఒక జమీందారే అయి వుండేవాడు. దుర్ముహూర్తంలో బయలుదేరిన కారణంచేత అంతటి మహర్షి బెత్తెడు వాసిలో తప్పి పోయింద”ని శాస్త్రులు గారు సమాధానం యిచ్చారు.

జమీందారుకు యీ మాటల్లో సత్యమున్నట్లే తోచింది. తనకు చావుతప్పినందుకు, మిత్రునికి జమీందారీ రాకుండా పోయినందుకూ కూడా సంతోషించాడు. శాస్త్రులు గారికి పారితోషికంముట్టచెప్పాడు*

విజ్ఞానవిధులు

"డాక్టర్"

11. వేడివల్ల వస్తువులు పెరిగితే మనకేం ?

మనకేం అనుకుంటే మనకేమీ లేదు. "వేడివల్ల వస్తువులు పెరుగుతాయా? ఈ పెరుగుదలవల్ల వచ్చే చిక్కులేమిటి?" అని ఆలోచిస్తే మాత్రం కనబడతాయి చిక్కులు.

వేసవి కాలంలో బండి చక్రాలకి అమర్చిన ఇనప పట్టాలు వేడికి పొడవుపెరిగి బండి పరిగెత్తు తూంటే ఊడి దొర్లి పోతాయి. జట్కాబండి వాళ్లందుకే నీళ్లు పోస్తూంటారు చక్రాలమీద.

మనకి లోహాల వాడకము తక్కువ. వేడివల్ల పెరుగుదల లోహాల్లో ఏర్పాటుగా కనబడి పోతుంది. కర్రలో వేడివల్ల నీరు ఇగిరిపోడము వంటి ఇతర మార్పులు బలమై పెరుగుదలను ఏర్పాటుగా కనపడనియ్యవు. లోహాల్లో వేడివల్ల కలిగే మార్పులలో పెరుగుదలే పెద్దమార్పు. అందువల్ల ఈ పెరుగుదల లోహాల్లో సులువుగా గుర్తించ వచ్చును.

రైలు పట్టాల నడిమిభాగ్, బ్రిడ్జి

స్తంభాలమీద ఆ నేటటువంటి ఇనపదూలాల అంచుల మధ్యన ఉన్న ఖాళీ అందరు ఎరిగినదే. ఓడలు నిర్మించేపట్ల అడుగడుక్కి వస్తుంది ఈ తక్కు... బెలిగ్రావు స్తంభాలమీది తీగలు బరువువల్ల ఈ స్తంభానికి ఆ స్తంభానికి మధ్య వంగుతాయి. శీత కాలంలో ఈ తీగలు ఆ కుంచనము ఎంత వుంటుందో తక్కుగట్టి దానినిబట్టి స్తంభానికి పంభానికి మధ్యన ఎంత

పొడవు తీగకట్టాలో నిర్ణయించుకో వాలి. శీతల దేశాల్లో ఈ అవ సరము మరి యెక్కువ.

పొడవు తక్కువైన లోహ పరికరాల్లో వ్యాకోచ, ఆకుంచ నాల అల్లరి కొంచెంలాగ కనపడినా మరిచి పోయేటందుకు వీలులేదు. రెండువేపులా విగించిన లోహపు కడ్డీ ఎక్కడున్నా అక్కడ ఈ చిక్కు వుండనే వుంటుంది.

విగింపు కూడా అత్యవసరము కాదు. పెద్ద పెద్ద గోడ గడియారాల్లోని లోలకము వేసవిలో పొడుగవడము వల్ల అలస్యంగా నడుస్తుంది. శీతకాలంలో త్వర త్వరగా నడుస్తుంది. ఈ చికాకుకి

ప్రతిగా లోలకాన్ని రెండురకాల కడ్డీలతో చటంలాగ తయారుచేసి తక్కువ వ్యాకోచమున్న కడ్డీలను వైభాగంలో నూ ఎక్కువ వ్యాకోచమున్న కడ్డీలను క్రిందనూ చట్రానికి విగిస్తారు. వాటి పెరుగు

దలవల్ల లోలకము ఎంత పొడవ అడుక్కి దిగుతుందో వీటి కుంచ నము వల్ల అంతే పైకి ఎక్కుతుంది. లోలకము మొత్తపు పొడవు స్థిరం గానే వుంటుంది.

(30-వ పేజీ చూడండి)

స్టైర్ మాషరు

(మడతకు వుంటుంది)

ధర

రూ. 16/-

మాధవ అండ్ కో
హైదరాబాద్, బెజవాడ

ఆంధ్రదేశమందు ప్రతి పట్టణములోనూ యేజెంటు కావలెను.

మామయ్య తెచ్చిన మామిడి పళ్ళు

ఒకరోజు బజారు వెంటనే పోతున్నాడు. ఒక దుకాణంలో మామిడిపళ్ళు రకానికో దొంతర చొప్పున అయిదారు రకాలు పెర్చబడి ఉన్నాయి. అవి చూసేసరికి నాకు చటుక్కున చిన్ననాటి ఘటన ఒకటి జ్ఞాపకాని కొచ్చింది.

నా చిన్నప్పుడు మేము మద్రాసులో ఉండేవాళ్ళం. నా కప్పుడు ఎనిమిదేళ్లుంటాయి. ఆదివారం మా నాన్నకి శైలపురోజు కాబట్టి, నేనూ, మానానా కలిసి వాతానికి సరిపడే కూరలు తెచ్చేవాళ్ళం.

ఒక ఆదివారం నాడు నేనూ, మా నాన్నా అమ్మ కాచితిచ్చిన కాఫీతాగి బయలుదేరాం; బజారుకి కూరలు కొనడానికి. కూరల్ని పరకాయించాడు మా నాన్న. బంగాళా దుంపలు నాకిష్టమని, వంకాయలు నాన్న కిష్టమని ముందు కొనేశాము. ఇంకా అలానే కూరల్ని మూస్తూ సచారు చేస్తున్నాము. ఇంతట్లో మామూమయ్య ఎదురైనాడు.

“ఏమోయ్, జాబ్బా, ఎప్పుడొచ్చావు. ఏమిటి విశేషాలు. అలా కులాసాగా ఉన్నారా?” అని పలకరించాడు మా నాన్న.

“ఆ! అంతా కులాసాకే. నిన్న పర్వకులతో పనివుండి వచ్చాడు. ఈవేళ మెయిలుకి పెల్లిపోతున్నాను.” అన్నాడు.

“పెల్లిపోవడం మేమిటి? ఇంటికి వడ; ఈనాళ్ళికి ఉండి పెడుదువు గాని” అన్నాడు నాన్న.

“ఇంటికి వెళ్ళి వస్తున్నాను. చెల్లెలు మీరు మార్కెట్టు కిల్లే

జయంతి. వెంకటేశ్వర్లు

“ఇంటికి వెళ్ళి వస్తున్నాను. చెల్లెలు మీరు మార్కెట్టు కిల్లే

కంటే, నిన్నూ, కుర్రాణ్ణి కూడా చూచి పోదామని యిలా వచ్చాను. పిల్లలకి ఒంట్లో బాగాలేదు కూడాను; తప్పని సరిగా పెల్లిపోవాలి. మెయిలుకి పెల్లిపోతున్నాను” అన్నాడు మామయ్య.

“సరే, ముంక అలా అంటూంటే ఏమంటాను!” అన్నాడు నాన్న.

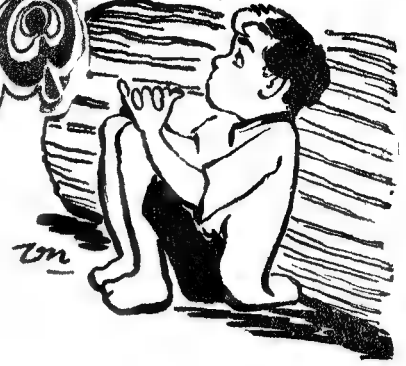
“మామయ్యా, నాకేమి తీసుకొచ్చావు” అనడిగాను నేను.

“ఆరురకాల మామిడి పళ్ళు తీసి కొచ్చానురా. ఇంట్లో అమ్మచేతికిచ్చాను” అన్నాడు మామయ్య. ఎగిరి గంతేశాడు.

(35-వ పేజీ చూడండి)

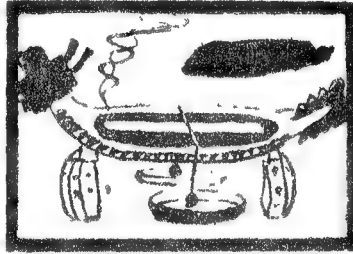
గడియారం చివరి కథ

(గత సంచిక తరువాయి)

“నిప్పు అలారం” గడియారాన్ని గురించికదూ చెప్పుతా నన్నాను?” అంటూ గడియారం సుందరాన్ని హెచ్చరించింది. “ఏతే విను. ఈ మాదిరి గడియారం యిప్పటికీ చైనాలో వాడుకుంటారు. ఒక చిన్న కొయ్యబోటు వంటి దానిలో రంపపు పొట్టుతో తయారుచేసిన ఒక కర్ర ముక్కను పెట్టి వుంచు తారు. ఈ కర్రకు అడ్డంగా అటూ యిటూ రెండు యినుగుండ్లు కట్టి వుంచిన ఒకదారం ముక్కను పెట్టు తారు. ఇ ను వ గుండ్లకు దిగువను కొంచెం క్రిందుగా రెండు కంచు పళ్లేలు అట్టేపెట్టి, రంపపు పొట్టుతో తయారుచేసిన ఆ కర్ర ముక్కకు ఒక చివరను నిప్పు అంటించి ఎవళ్ల పనిమీద వాళ్లు వుంటారు. ఆకర్ర అలా నెంపాదిగా కాలుతూ కాలుతూ చివరకు కర్రకు అడ్డంగాపెట్టి వుంచిన దారం ముక్కదాకా వస్తుంది. దారం ముక్క కూడా యిట్టే కాలిపో తుంది. ఎప్పుడైతే దారం ముక్క కాలిపోయిందో, ఆదారానికి రెండు

చివరల కట్టివుంచిన యినుగులిలు అడుగునవున్న కంచు పళ్ళెలమీద పడి తం గు న మో గు తా యి. ఆమోతే అలారం అన్నమాట.”

“నాలంటి వాడైతే యీ మాత్రపు అలారానికి ఛస్తే నిద్ర లేవడమకో!” అని సుందరం అన్నాడు.

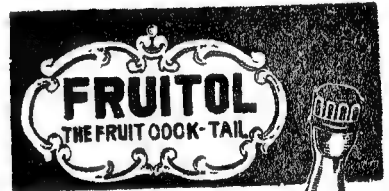
“అది సకేతే. అందరూ నీలాగే బండనిద్ర పోతారా మరి? ఆవును కానీ గంటను ఎన్ని రకాలుగా విభజించేవారో నీకు తెలుసా?”

“ఆ; ఏముందీ? అరగంట, పావుగంట, నిమిషం, సెకండు.”

“అది యిప్పటికేక్క పూర్వం గంటను నాలుగు భాగాలుగాను, పదిహేను భాగాలుగాను, నలభై మొమెంట్లుగాను అరవై నిమిషాలు గాను, యిరవైరెండు వేల ఐదు వందల యాటంలుగాను విభజించే

వారు. మరొక ప్రబుద్ధుడు యీ విభజనకు ఒప్పుకోక ఒకగంట, నాలుగు పావుగంటలు, నాలుగు మొమెంట్లు, నాలుగు వందల ఎన్నభై ఓన్సులు, ఐదువేల ఆరువందల నలభై నిమిషాలు గాను విభజించాడు.”

“ఏదీసి నట్లుంది: 60 నిమి

Preferred
for
mellow moments

MANUFACTURERS
THE INDIA CANNING INDUSTRIES LTD
VIJAYAVADA-2

For Madras City
Sovereign Sales Agency Ltd.,
1-12 Second Line Beach, Madras-1.

మాలు, 60 సెకండ్లు చొప్పున విభా వచ్చింది. "పెండ్లులం తగిలించిన గడి గాలు వుంటేనే యీ లెక్కలు యారం అంటే తెలుసుకానీ, బరు కట్టలేక తల్లకిందు తాతున్నాం. పులు తగిలిన గడియారం అంటే?" ఇన్ని విభాగాలైతే ఒక్కొక్క సుందరం అడిగాడు. గుణితమూ కొన్ని రోజులు పట్టు నుందరం. "అన్నాడు సుందరం. "బరువులు తగిలించి గడియారాలు నడిపే పద్ధతి సరిగ్గా ఎవరు రాలలో పెండ్లులాలూ, బరువులూ కనిపెట్టారో చెప్పలేం. కానీ 700 తగిలించటం ఆ చరణలోకి వచ్చి ఏండ్లకు పూర్వం నలాదీన్ సుల్తాన్, నప్పటినుంచీ యిప్పటి 60 నిము రెండో ఫ్రెడరిక్ సార్వభౌముడికి మాలు, 60 సెకండ్లు విభాగం యీ మాదిరి గడియారాన్ని ఒక

దానిని బహుకరించాడు. దాని విలువ ఎంతో తెలుసా? 5 వేల నాణేలు. చాలా పెద్ద ఖరీదుకదూ?" "కాదు మరి; అంతడబ్బు వెట్టితే ఒకవూరే కొనయ్యవచ్చు." "అవునవును. ఇంతకీ బరువులు తగిలించే గడియారం అంటే మరేమీ లేదు. పెండ్లులం అంటేనే ఒక బరువైన వస్తువు కదా; కాబట్టి బరువులు తగిలించిన గడియారాలంటే పెండ్లులం వుండే గడియారాలే నన్నమాట. "బిగ్ టామ్"ను గురించిన కథలు నువ్వు ఎప్పుడైనా విన్నావా?"

సి. కె. సెన్ అండ్ కో. లిమిటెడ్.

1878 నుంచి ఆయుర్వేద ఔషధములు, అసవములు, అరిష్టములు, లైలములు, ఘృతములు, దేశీయ ఔషధములు, మరలములు మొదలైనవి తయారుచేయుచున్నవారు.

వసంత కుసుమాకర రసం

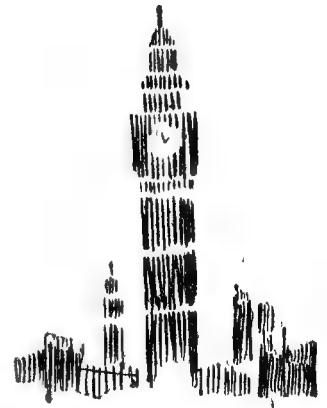
అతి మూత్రవ్యాధికి, ఇతర మూత్రసంబంధ దోషములకు పేరు గాంచినది ఈ రసమైన బలవర్ధక ఔషధము. శక్తి క్షీణతను అరికట్టును, జబ్బునడి కొలుకొనుస్థితిలో నేదొందగినది.

మకరధ్వజ

హిందూ ఔషధశాస్త్రమున సర్వరోగనివారిణి. ఈ మకరధ్వజము సాటిలేనిదైయున్నది. ఈ రసమైనదనీ, అసలేవదనీ అంగీకరింపబడినది.

జబా కుసుం వా నో,

కలకత్త 12.

"బిగ్ టామ్ అంటే ఎవరు? ఏదేశపు కుర్రాడు?"

గడియారం చక్కన నవ్వించి. "బిగ్ టామ్ అంటే కుర్రాడు అను కొంటున్నావా? ఎబ్బే. అదొక గడియారం. ఇది లండన్ లో నాలుగు వందల ఏండ్లపాటు ఒక్క ఊరికి అయినా ఆగకుండా పని చేసింది. ఒకటవ ఎడ్వర్డు రాజు యీ గడియారాన్ని వెస్టుమినిస్టర్ భవనం మురుజుమీద కట్టించాడు. ఇంగ్లాండు దేశంలో కల్లా యిదే మొదటి గడియారం అయిన కారణంచేత ఆ దేశస్థులు దానిని

మామయ్య తెచ్చిన మామిడి పళ్లు

(32-వ పేజీ తరువాయి)

“వొల్లొస్తాను బావా” అంటూ నాన్న వైపుతిరిగి కెలవు తీసికొని “వొల్లొస్తాను రా అ బ్బా యీ” అంటూ నాబుగ్గమీద చిటికివేసి పెల్లిపోయాడు భేషనుకి.

దారిలో వస్తూ నాన్నా! మా మయ్య ఆరురకాల పళ్లు తీసు కొచ్చాడుట” అన్నాను నేను.

“నలుగురినీ పిలిచి డిన్నర్ చేతారా, మామిడి పళ్లతోటి” అన్నాడు నాన్న.

“తాండ్ర పోయించు నాన్నా!” అన్నాను నేను. నాకు తాండ్ర అంటే మహా యష్టం.

“అన్ని పళ్లు తాండ్ర యేం చేసుకొంటాము? కొన్ని పళ్లు తాండ్ర కూడా పోయిస్తానులే.” అన్నారు నాన్న.

మానాన్న యింటికిపోకుండానే

ముద్దుగా పెద్దన్నయ్య అన్నట్లు ‘బిగ్ టామ్’ అని పేరు పెట్టు కొన్నారు. మంచుదుప్పటిలా లండన్ మహానగరాన్ని దట్టంగా కప్పివేసిన నమయాల్లో కూడా యీ బిగ్ టామ్ గంటకొకసారి గంటలు కొట్టి ‘కాలం గడిచిపోతున్నది; తొందర పడండని ప్రజలకు హెచ్చరికలు చేసేది. ‘బిగ్ టామ్’ స్థానే ‘బిగ్ బెస్’ పెలిసింది. ‘బిగ్ బెస్’ విషయం చెప్పేముందు మరికొన్ని గంట వ్రంభాల కథలు చెబుతాను.” అని పూపిరి పీల్చుకొన్నది గడియారం. (ఇంకావుంది)

యజమాని : నన్ను పెద్దవను చెయ్యదలుచు కొన్నావా, ఏం?
నాకరు: అంతటి గౌరవం నాకు అక్కర లేదు లెండి.

నరానరిపోయి స్నేహితుల్ని తోటి ఉద్యోగస్తుల్ని డిన్నరుకు పిలవడం మొదలెట్టాడు. కొందరికి పళ్లు పంపిస్తా నన్నాడు. నాకు తాండ్ర పోయిస్తా నన్నాడు.

“ఆరు రకాలూ కలిసి అధమం నూటయ్యై అయినా ఉండకపోవు” అనుకుంటూ యింటికి తేరాము నేనూ నాన్నా.

“ఏమండీ! యింత ఆలస్యం చేశారు. పన్నెండు గంటలకా కూర తేవడం” అంటూ అమ్మ విసుక్కుంది.

“మీ అన్నయ్య మామిడి పళ్లు తెచ్చాడుట, ఏవీ” అనడి గాడు, అమ్మ మాట వినిపించుకో కుండానే.

“అదిగో, ఆ గదిలో బీరువాలా పెట్టాను. ఆరు రకాలుట - తీసు

కొచ్చాడు” అంది అమ్మ.

ఆ బీరువాలా పెట్టివున్న పళ్లు చూసి, మా నాన్న నేనూ ఒకరి మొఖాలొకరు చూసుకొని ఆశ్చర్య పోయాము.

“పళ్లన్నీ యేవే?” అంటూ గద్దించాడు నాన్న.

“ఎన్ని పళ్లండీ, అరున్నాయి. బీరువాలా చూసుకోండి. నే

బాబు ప్రచురణలు :

విల్లల కథల వుస్తకాలు

1. అపూర్వ విద్య. 2. నర్కస్ నవ్యం. 3. కాంతి మతి. 4. నా కమ్ముడు. 5. కంకరంసాహసం. 6. రైర్య కారి. 7. విచ్చుక కావం. (ఒక్కొక్కటి రెండవాయి) నిండ రాత్రి 1-6-0 ప్రతులకు విజంట్లు 25% మినహా ఇంచుకొని పొమ్మ వంతుకొనవచ్చును.

బొబ్బి

కమ్మది కథలు, కమ్మి, పంతలా. వేరుకలూ, దీక్షాణి, విచిత్రాంత ప్రతివెలా వెదవడు పిల్లల మాత్రమే తెలి 0-4-0 వంక చందా రూ 3-0-0.

తేనిచోట్ల విజంట్లు కావాలి.

బాబు :: మద్రాసు-5.

నింకా ఒక్కటి ముట్టుకోలేదు" అని అన్నది అమ్మ ఆశ్చర్యపోతూ.

మానాన్న బీరువా దగ్గర కెళ్లి చూసి "అవునే యిక్కడ రకాని కొక్కొక్కటి ఉన్నాయి. తక్కిన వన్నీ యే ము యాయి. చెప్ప" అన్నాడు నాన్న కోపంగా.

"మా అన్నయ్య తెచ్చిన వంతేనండీ. తక్కిన వేమిటి? మీకు పిచ్చెక్కి నట్టుంది; అన్నది అమ్మ తెల్లబోయి.

నాన్నకి నిజంగా పిచ్చెక్కిపోయి "ఎక్కడ దాచావో చెప్ప తక్కిన వేమయాయో చెప్ప," అంటూ చాపాటి కర్ర పుచ్చుకుని ఒళ్లాపై తెలియకుండా కొట్టేస్తూ ఉన్నాడు అమ్మని.

నేను పరుగెత్తు కుంటూ పోయి ప్రసాదరావు గార్ని పిలుచుకు వచ్చాను. ఆయన నాన్న కెంతో ప్రాణస్నేహితుడు. వారి ధర్మమూ అంటూ నాన్నని లాక్కెళ్లారు బయటికి.

అమ్మ ఒళ్లు తెలియకుండా పడుక్కుని ఉంది. ఇంతట్లో నాన్న మందు సీసాతో యింటికివచ్చాడు. నేనూ నాన్నా కలిసి అమ్మకు సవర్యలు చేస్తున్నాము. నాన్న "మీ మామయ్య ఎంతపని చేశాడురా!" అని అన్నాడు.

"పూర్తిగా తెలుసుకో కుండా నువు చేసినపనికి మామయ్య ఏం జేస్తాడు? ఇంతకీ నువ్వు, మా మయ్యా కలిసి అమ్మఒళ్లు హూనం చేశారు," అన్నాను నేను, తట్లు తేరిన అమ్మ శరీరానికి కాపడం పెడుతూ.

పంచతంత్రం

(బొమ్మలకథ)

కొన్ని కేల వీడ్లకు పూర్వం నుంచి మన దేశంలో ప్రచార మాతూ, యిండు మిండు అన్ని ప్రపంచ భాషలలోకి అనేకమార్లు తర్జుమా అయివున్న వంచతంత్రం కథను కార్తూన్ల రూపంలో ఆంధ్రపత్రిక - నచిత్రవారపత్రికలో 11-6-52 సంచిక మొదలుకొని సీరియల్ గా ప్రచురిస్తున్నాం. జంతువులే పాత్రలుగా కలిగి, నవ్వు పుట్టించే చిన్న చిన్న కథలద్వారా నీతులు నేర్చే యీ కథ బొమ్మల రూపంలో వెలువడుతున్నందుకు మా పాఠక లోకం వార్షింపగలదని ఆశిస్తున్నాం.

విజ్ఞాన వీధులు

(31-వ పేజీ తరువాయి)

యంత్ర సామగ్రి తయారు చేసేటప్పుడు వేడివల్ల జరిగే వ్యాకోచాన్ని ఉపయోగించు కోడము చూస్తే శీర్షకలోని ప్రశ్న పుట్టనే పుట్టదు.

ఫిరంగులు చెయ్యడంలో గుండు, మందూ కూరే చోట ఫిరంగిలోహానికి బలం ఎక్కువగా వుండాలి. మందు భగ్గుమన్నా తోపుడు! గుండు పారాలి గాని ఫిరంగిలోహం వేలి పోకూడదు. అందుకని మందుగది గోడలకి అద నపు బలం చేకూర్చడానికి దగ్గరగా కరుచుకుని వుండే తొడుగులు (బొమ్మలో 1, 2 సూచించేవి) అమర్చాలి. ఫిరంగి గొట్టము పైకై వారమూ, ఫిరంగి తొడుగు లోపలి కై వారమూ సమంగా వుండేటట్లు తరిమిణిపట్టి తయారుచేసి, పైతొడుగు (బండి పట్టానిలాగే) పెచ్చబెట్టి అది పెరిగిన స్థితిలోనే దానిలో ఫిరంగి కొన దూర్చి, తొడుగుని చల్లాచేస్తారు.

పెద్ద ఫిరంగులకి ఈరీతిగా రెండు మూడు తొడుగులు కూడా చక్కగా అమర్చ వచ్చును.

చిన్న చిన్న చేతి వాచీల యంత్ర భాగాలు బిగించడములో అతి జాగ్రత్త చాలా అవసరము. బిగించే స్క్రూగాని, అది అమిరే కన్నము గాని ఎంత మాత్రమూ పెద్దా చిన్నా కాకూడదు. వీటిని రెండింటినీ సమంగా తయారు చేసినా స్క్రూయొక్క నరుకులు తెగి పోకుండా నూ వంగి పోకుండానూ బిగించడము చాలా సున్నితమైన పని. అందుకని యంత్రా గారాల్లో ఈ చిన్న స్క్రూలను ఘనీభవించిన బొగ్గు పులుసు గాలిలో ముంచి చల్లారుస్తారు. ఈ చిన్న స్క్రూలు ఆకుంచనము వల్ల కొంత చిన్నవై, బిగించడానికి చాలా అనువౌతాయి. బిగించేసిన తర్వాత కొంత వ్యాకోచించినా సరిగ్గా అమిరే అంతవరకే పెరగ గలవు కనక కొత్త చిక్కులేవీ రావు.

రెండు మహానగరాలు

(22-వ పేజీ తరువాయి)

వంది. ఆ విజ్ఞానంతో అంత వంకాయగాని, బీరకాయగాని, కోడి బిల్లగాని చేతికి దొరికితే దాంతో ఒక విచిత్రమైన వంటకాన్ని తయారుచేసి పోతేనేది. వంటయింటో వనిచేసే తక్కిన దానీలూ వాళ్ళూ, మీస్ పోస్టుకు బహుశా యేదో ఇంద్రజాలవిద్య తెలుసు వని భ్రమపడేవాళ్ళు.

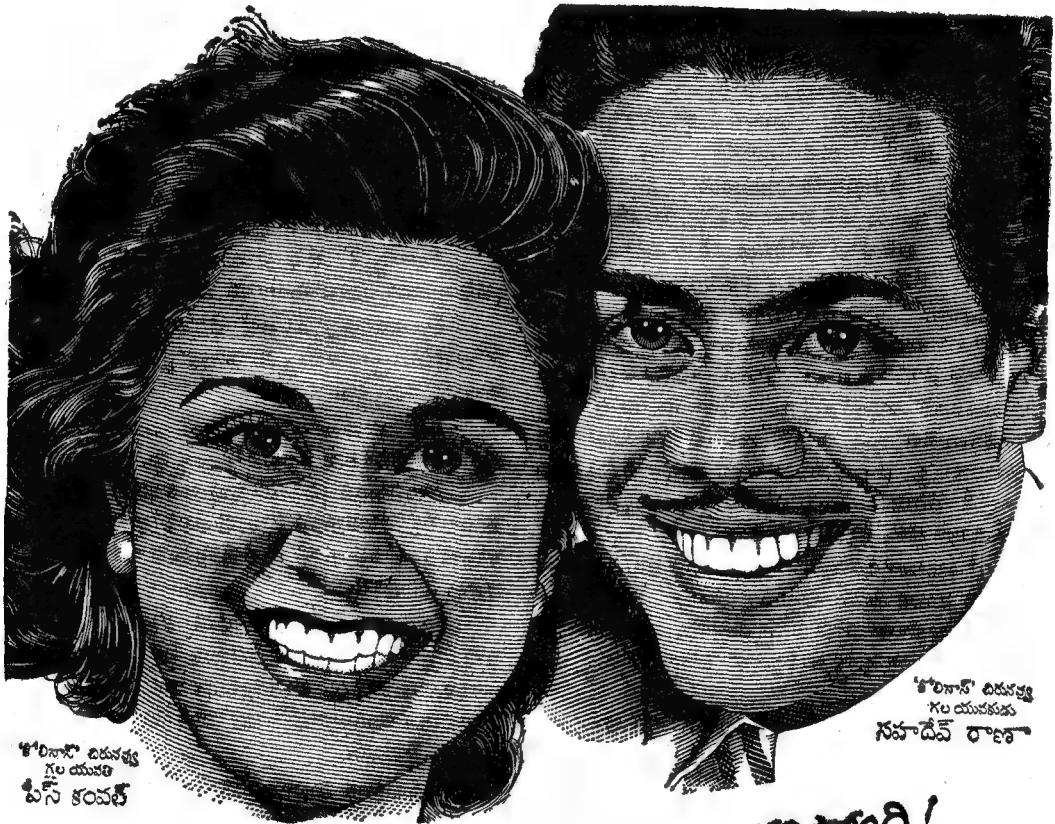
ఒక్క అధివారంనాడు మాత్రం మిస్ ప్రాన్ డాక్టర్ గారి సహకారం క్రింది ఫోజువంటేనేది. మిగతా రోజుల్లో మాత్రం అలా అంగీకరించేదిగాదు. తన గదిలో తాను ఒంటరిగా కూర్చుని ఫోజువంటేనేది. ఆ గదిలోకి వెళ్ళటానికి, ఒక్క చిట్టితల్లికి మినహా మరొక శబ్దం కట్టకూడదు.

ఆవేళ బాగా ఉక్కుగావుంది. ఫోజువంటేనేది తరచాత, దాదాపు నవం నెరటిదొడ్లో శెట్టుక్రింద కూర్చుని నేలించితే మాయిగా వుంటుందని, కాస్త గాలి వేస్తుందని టాపీ నూచించింది.

అయింట్లో యే వ్యవహారం జరిగినా, టాపీ ఫోసం, టాపీ అభిలాష ననుసరించీ జరుగుతుంది. అంతా శెట్టుక్రిందికి వెళ్ళి కూర్చోవటానికి అంగీకరించారు. టాపీ, లారీగారి సారాగిన్నై తానే స్వయంగా నింపి అదరించుతోంది. వలసాగా గాలితే వస్తోంది, పైనున్న శెట్టు అవలం గునగునగా కడులుతున్నయ్యే.

ఇప్పటికీ యింకా వందలా వేలా యెవరూ రారేదు. డాక్టర్ మాత్రమే వచ్చాడు—ఒక్కడే.

డాక్టర్ మానెట్ అతన్ని యెంతో ఆప్యాయంగా ఆహ్వానించాడు. టాపీ కూడా ఎంతో అదరణ తూపింది. ప్రాన్ కు మాత్రం వచ్చి వుండిపోయింది. నీనులా శెట్టలూ పావుతున్నట్టు చిరాగ్గా లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

"కోలినాస్" చిరునవ్వు
గల యువతి
పీస్ కంపెనీ

"కోలినాస్" చిరునవ్వు
గల యువకుడు
సహదేవ్ రాణా

"కోలినాస్" చిరునవ్వులో విజయం తాండవిస్తోంది!

"కోలినాస్" ియతర జంటర క్రిమ్ కంటేనూ
పొదునైనది... ఎలవంటి పొడి బ్రష్ మీద తరం
కట్టే చాలు.
నురుగే ఈ భేదమునకు కారణము!

భారత దేశమందు తయారు చేయబారు:

బ్యాప్ మానర్స్ ి కం. లిమిటెడ్ 1 బ్రాంచీలు: కలకత్తా — మద్రాసు — ఢిల్లీ

డాక్టర్ మానెట్ ఆ సమయంలో యెంతో అనందంగా వున్నాడు. ఆ సర్దాలో ఎంతో పడుచువాడుగా కూడా కనుపించు తున్నాడు. తండ్రి మాతురు ఒకరి ప్రక్క ఒకరు కూర్చున్నార. ఇద్దరి ముఖాలూ ఒకే పోలికలో వున్నయ్. మాతురు, అచ్చు తండ్రి జోట్లనుంచి ఊడిపడ్డట్టుగా వుంది.

డాక్టర్ సేక విషయాలమీద వసబోసిన పిట్టలా ఊకిరి నలపకుండా మాట్లాడేస్తున్నాడు. లండన్ లోని ప్రాచీన భవంతుల మీద ఉపన్యాసం సాగుతోంది. 'ఇదుగో చూడండి!' అంటూ డార్న్ అడుతగిలాడు, 'మీరు టవర్ చూశారుగా?'

'చూడకేం నేనూ లూసీ యిద్దరం వెళ్ళి చూశాచ్చాం' 'నేనూ చూచాను లెండి— నేను అక్కడ కొంతకాలం వున్నాగా—' అతనిముఖం కొంచెం కొవంగా యెర్రబడ్డది; 'అక్కడుండగా ఒక సంకతి విన్నాను'—

'ఏమిటా సంకతి?— లూసీ ప్రశ్నించింది.

'ఆ భవనంలో కొన్ని మరమ్మతులూ మార్పులూ చేయవలసి వచ్చి పనివాళ్ళు చాలావున్న ఒక పాడుబెట్టిన చీకటికొట్లాకి వెళ్ళారు. ఆ కొట్లో గోడలన్నీ అనేకకాల వాతంతో నిండి వున్నయ్— ఆ కొట్లో పూర్వం వున్న ఖైదీలు వాటి నన్నింటినీ చిత్రించారు. అనేకకాల శాసనాలు— తాళిఖులు, పేర్లు, కోరి కలు, ప్రార్థనలు ఇత్యాదయ్యి. అలాగే కొంతకాలం ఆ కొట్లోవుండి, అనంతరం ఊరితీయబడిన ఒక ఖైదీ, తన్ను ఊరికంబానికి తీసుకుపోబోయేముందు. గోడమాలగా వున్న ఒక రాతిమీద, మూడు అక్షరాలు చెక్కాడు యేదో చేతి కందిన పనిముట్టుతో. అక్షరాల పోలికలు సరిగా గుర్తుబట్టానికి తగినంత స్పష్టంగా లేవు. మొదట కొంతమంది వాటిని, "డి. ఐ. సి." అని చదివారు. కాని తీరా బాగా పరిశీలనగా చూస్తే, చివరి అక్షరం "జ" కాని, 'సి' కాదనుకున్నారు. అంతేగాక అవి మూడూ మూడు పొడిఅక్షరాలు కావనీ 'డిగ్' (లేవు) అనే మాటైవుంటుందనీ అనుకున్నారు. తీరా మూల పెల్ల గించి చూస్తే, తగలబడిపోయిన ఒక తోలుసంచి బూడిద, కాలి పోయిన కాంతంముక్క నువీ కనుపించాయి. ఆ అజ్ఞాత ఖైదీ యేవి రాశాడో యెవ్వరికీ తెలియదు. మొత్తానికి యేదో వ్రాసి, కైలరుకు కనుపించకుండా అలా పాటేసివుంటాడు.'

'సాన్నా! అంటూ కంగారుగా లేచి లూసీ తండ్రి నెయ్యి బట్టుకుంది: ఆయన ముఖం అయోమయంగావుంది. నుదురుమీద చెయ్యి వేసుకుని ఆయనకూడా లేచి నిల్చున్నాడు. ఆయన స్థితి గతులు గమనించి చుట్టూ వున్న వాళ్ళంతా కాళ్ళు త్రొక్కుకుంటున్నారు.

'మరేం లేదన్నా— వానచినుకులు పడుతున్నయ్ అందుకని లేచాను— లోపలికి వెడదాం.'

నిజంగా చినుకులు పడుతున్నమాట కూడా నిజమే; చేతి మీదపడ్డ చినుకులు కూడా చూపించాడు. కాని, డార్న్ చెబు

తున్న సంకతిని గురించి ఆయన, ఒక్క ముక్కయినా మాట్లాడ లేదు. అంతా కలిసి ఆయన్ను లోపలికి తీసుకువెళ్ళారు; లోపలికి వెళ్ళిన కొద్దిసేపటికే, ఆయనకి తిరిగి కులాసాచిక్కి ప్రజల్లో పడ్డాడు.

ఇంతలోకే టీకి వేళయింది— మిస్ ప్రాస్ టీ తయారు చేస్తోంది— నందలూ వేలా రాకపోయినా— మళ్ళా చిరాకు ముఖం పెట్టింది. ఇప్పుడు అదనంగా వచ్చిందల్లా కార్టన్ ఒక్కజే.

ఆరాత్రి బాగా ఉక్కపోస్తోంది. కిటికీలూ తలుపులూ తెరిచేవున్నా ఇంకా ఉక్కగానే వుంది. టీ త్రాగిన తరువాత తలో కిటికీ దగ్గరికి వెళ్ళి బయటికి చూస్తూ నిల్చున్నారు. లూసీ మాత్రం తండ్రిదగ్గరే కూర్చుంది. డార్న్ అవిడప్రక్కనే కూర్చున్నాడు. కార్టన్ కిటికీకి చారబడి నిల్చున్నాడు. కిటికీలకు క్రేలాడుతున్న తెరలు గాలికి ఉవ్వెత్తుగాలేచి చుట్టలు జాటుకుంటున్నయ్.

'వానచినుకులు ఇంకా పడుతూనే వున్నయ్' అన్నాడు డాక్టర్. 'వర్షం బాగా జోరయ్యేటట్టేవుంది.'

'అవును జోరయ్యేటట్టేవుంది' అన్నాడు కార్టన్.

పీధిలో జనం దబదబా నడుస్తున్న పదస్థులు వినిపించు తున్నయ్. గాలివానా రాకముందే త్వరగా ఇళ్ళకు జేరుకోవాలనే ఆదర్శాతో జనం త్వరత్వరగా వెళ్ళిపోతున్నారు. పదస్థులు మేడంతా ప్రతిస్థనించుతున్నయ్.

'చుట్టూ వందలాది ప్రజల శంఠలనం— అయినా యిది యేకాంత ప్రదేశంగానే వుంది' అన్నాడు డార్న్.

'డార్న్! నేను నాయంత్రంపూట ఇలానే కూర్చుని ఈ ప్రతిస్థులు వింటూవుంటాను నా కెందుకో భయమేస్తుంది'—

'ఆ జనసమృద్ధం మన జీవితాల్లో కూడా చొచ్చుకువచ్చే కోజారావచ్చు' అన్నాడు కార్టన్, 'యేదో ప్రపంచంలోనుంచి మాట్లాడుతున్నట్టు.

పద స్థులు ప్రతిరావాలు యింకా జోరవుతున్నయ్. మరింత త్వరితగతినీ నడిచిపోతున్నారు.

'ఇంతమంది ప్రజలూ మన అందరి జీవితాల్లోకి ప్రవేశించు తారా లేక కొంతమంది కొందరి జీవితాల్లోకి మరి కొంతమంది మిగ తావాళ్ళ జీవితంలోకి ప్రవేశించుతారా అనేదే అనుమానం' అన్నాడు డార్న్.

'దూరాన ప్రజాసమూహం కనుపించుతోంది' అన్నాడు కార్టన్: 'మెరుపుమెరిసి చీకట్లను నీల్చినప్పడల్లా వాళ్ళు నాకు కనుపించుతున్నారు. త్వరత్వరగా మనవేపు నడిచివస్తున్నారు'— ఈ మాటలు ముగించాడో లేదో ఫెక పెకా ఉరుములూ మెరుపులూ ప్రారంభమైనయ్.

పెద్దపెట్టున తుపాను రేగింది. ఆ హోరులో ఒకరిమాట ఒక రికి వినిపించకుండా పోయింది.

శతమూలికాదిలేహ్యము

లోహభక్తసింధూరముతో సహా సేవించిన సమస్తముఖవాద్యములు, ఎటువై తెలుపు మచ్చలు, బగ్గలు నపుంసకత్వము నివారించి వీర్యవృద్ధి, బలము, నరముల పట్టుత్వము కలుగజేయును స్త్రీలబుతుకూలలు, కుసుమరోగములు, నష్టసంతానము నివారించి మంచిసంతానము కలుగజేయును. 40 దినములకు నుండు రు 18.

శ్రీ భుజంగరాష్ట్రేయ శా అ

తాళ్ళరేపు, తూర్పు గోదావరి, జిల్లా.

నారసింహలేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. కుపా ము, నిక్కాక, నిస్సత్తుకు శుక్ల సప్తమును హరించి బలమును, కొంతని, వీర్యవృద్ధిని కలి గించు తరప్రసాదము—

20 కు|| డబ్బి రు. 8-4-0 పోస్తేజి 12 అ. ఓ. సి. ఏ. షికంపెని. 'ఆయుర్వేదసమాజం' పెరిడేపి- నెల్లూరు జిల్లా.

వీటగలసిన త్యాగాలు

(15 వ శ్లోక తరువాయి)

ఇన్నామ్మ నాగరాజుతో సంతాన
చేసిన ఈ త్యాగానికి రోజు తో
సంపూరి.....

అలాగే చిన్నా బట్టలు వేసుకుని కోడు
వట్టాడు. నాగరాజుపూర్వాశ్రమంలో పని
చేస్తోన్న హోటల్ కనిపించింది. అందు
లోకి వెళ్లి కాఫీ తాగాలనే వాంఛ అత
నికి కలిగింది. ■ అనుభవం ఎలాగ
ఉంటుందో ?

అలా చిన్నా నే లోనికి పడిచాడు.
సర్వో వచ్చి—“ఏం కావాలి సార్?”
అన్నాడు.

“५१०८ कृष्ण”

సర్వోర్ వెళ్ళాడు. మ్యానేజర్ వెంకట
రావుని గుర్తించాడు. తొందరగా వచ్చి
పక్కన కూర్చుని “నమస్కారం సార్”
అన్నాడు.

వేంకటాచల అతని జ్ఞాపకశక్తికి కొంచెం ఆశ్చర్యపడి, “వ్యాపారం బాగా పాగు అందా?” అన్నాడు.

“దేవుడి దయ సార్.. మీరు నాడు
 ఏమి మంచిపని చేస్తారు! మొన్న రోజు
 నా గరాభాణి గవతర పాట నడియాలలో
 వింటిని—ఎంత పొండితల్లం సార్!”

“అవును.”

కాఫీ వచ్చింది. పెంకట్రావు దాన్ని తీసుకొవ్వోస్తే అయ్యయ్య వారింది. సర్వర్ని కేళకేనీ, “స్పెషల్ కాఫీ ఛోయరా” అన్నాడు. మళ్ళీ పెంకట్రావు బైపు తిరిగి “ఈ కేరెంట్ మిదా సార్. సంగీతాస్థానికీ ఉపకారం చేస్తే. చాలాసంతోషం చేస్తే. అతను నాహాటల్ సర్వర్ అని నెప్పేదానికి విచారం చెయ్యాలి, సంతసం ఆవాలో తెలియదు సార్.”

సెంకట్రావు కాఫీ ముగించేలోపున
అయ్యర్ల అతిన్ని చాలా పొగిడాడు.
సెంకట్రావు బరువెక్కిన గండెలతో
హోటల్ వదిలి, ప్రధి ఇంటి వేపు నడి
చాడు.

ఇంకా ఎండ పూర్తిగా తగ్గకపోయినా ప్రభు పెంచుకున్న తోటలో చర్మగానే ఉంది. వెంకటరావు తలుపు తోసి బోనెక్ బెల్లేసరికి, ఈజ్ ఛాయ్ లో కూర్చుని ప్రభు ఏదో చదువుకుంటుంది. పెంక్ట్టావుని చూడగానే ఆనందంతో ఒక్క కేక వేసి పుస్తకం నేలమీద పడవేసి, అతనికి సార్వతం ఇచ్చింది.

అతి కష్టమైన వెంకటరావు మాటలాడ
గలిగాడు. ఏదో మహాసేరం చేసినట్లు
అతను *Feel* అవుతున్నాడు.

“అశోక్ గ్రంథం చాలా పాడయింది ప్రభా”
 “నీంచేసేది?... పోనీ నీ కిప్పటికైనా
 దయచేసిందా?”

“గోజులు బాగులేక పోతే అన్నీ అలాగ
వస్తాయి ప్రభా...మీశాన్నకి నామీద
కోపం తగిలే...”

“అయినకీ నీమీద కోపం ఎందుకు
బావా? వాడిని నువ్వు వదిలేస్తే అదే చాలు..
వాడినీ చాలా పెద్దవాడిగానే చేశావుగా?”

పెంకటరావు గుండా ఝల్లమన్నది.
అతను మాట్లాడలేదు.

“లోపలికి వెళ్దామా బావా?” ప్రభ
అత్తుతగా అన్నది.

ఆమె నీరసంగా లేచింది. చీర తొలగిస్తూ ఆనందించుకుని వెంకటరావు, ఆమెని లోనికి తీసికొనిపోయాడు.

“ఎప్పుడు వచ్చావు బావా?” అన్నాడు.
క్రీపతి... అతని ముఖంలా! సిగ్గు తాండ
విస్తూన్నది. జనాభివ్యధానికి వెంకటరావుకీ
సిగ్గుగానే ఉంది.

"ఇష్టం"

“వాడిని చాలా గొప్పవాడిని చేశావే?”

“నేను చేసిన దేముంది? వాడే అయ్యాడు”
శిష్యుని ఇంకెమీ వ్యాఖ్యానించలేదు.

కాని అన్నిటికన్నా **Shock**
వెంకటాచారి ఆరాతికి మిగిలింది. రాతి

భోజనపాలయ్యాక మాటలాడుతూ!.. “నాగ
రాజుని వాళ్ళ మామవాళ్ళూ చూచివచ్చారు
తెలుసా ?” అనుచి.

అతను తెలివోవాడు.

“వార్షిక చాలా డబ్బూ అదీ ఇచ్చాడట కూడా. ఏమిటా వాళ్ళూ వాళ్ళూ ఒక ట్రేగా?”

“హానీ - వాడిమాట ఇంక చెప్పకు
ప్రభా.”

* * *

వర్షం పడుతున్నది. కటికీదగ్గర నిల్చుని
పథ్రి తీవ్రంగా ఆలోచిస్తుంది.

అమె వివాహం అయి సెలమాత్రం
అయింది. పెంకటరావు ఇంటికి వచ్చింది.
అలా చివ్వా అమె చేతిలో ఉన్న ఉత్తరం
తీసి చదివించింది కొకసారి.

“శ్రీ అన్నగారికి :

నా కృతఘ్నతకి మీరు చాలా కోప
గించుకుని ఉంటారు. మీ కీ కొద్దికాలం
కలిగించిన మనోవ్యధకి తుంతపూరితి.

మీరు వివాహం చేసుకున్న విషయం
 విని చాలా సంతోషించాను. ఇప్పుడు నా
 రహస్యం మీకు చెప్పేస్తాను.

మీరు నాకు చేసిన ఉపకృతి నా జన్మలో మరుగులేదని, అలాటి మీకు కోసం తెప్పించడానికే ఇలాగ ప్రవర్తించాను. ప్రభావతిగారిని మీరు నా కోసం త్యాగం చేస్తున్నారని నాకు తెలిసి ఆ సమయం మీ రనుభవించవలసినదా చేయడానికే ఈపని చేశాను. ఇంక నాకొకరి మీరొక ఆదేశం అలాగే వినియోగిస్తాను.

దయతోంచి జవాబు వ్రాయమని ప్రార్థన.
శాగరాజు.

పెదగాలిలో తుఫాను రేగుతూంది.

ప్రభు అగ్ని పెట్టితీసి ఉత్తరం అంటి-
చింది. మరుక్షణం ■ నుని ప్రవహిస్తోన్న
నీటిలో కలిసిపోయింది. ఒక్క సారి ఆమె
కళ్ళుమాత్రం ఆర్ద్రాబరూపి.

USE ALWAYS
for
DURABILITY

RATNAM PENS

రత్నం పెన్స్
మన్నికకు
అన్ని మోదించును

రత్నం పెన్స్ అక్కురమైన మరియు విరివిగా తయారగుటకు అవకాశ మేర్పడినదని తెలుపుటకు గతసంఘమున్నాము. వర్తకులయొద్ద మీరు కొరిన కలము దొరకనిచో మాకు ఆర్డరు చేయండి.

కే. వి. రత్నం అండ్ బ్రదర్స్,
రాజమండ్రి.

రెమింగ్టన్ కంపెనీవారి పోర్టబుల్ ట్రైపు
రైటర్స్ Hire purchase agreement
క్రింద సవరణచేయబడును.

అధ్యక్షుడికి
మాధవ అండ్ కో.
పార్కు, రోడ్డు, విజయవాడ.

గనో క్వెట్
అన్ని సెగలకు గంటలలో గుణమే
ఈ శ్వర ఫార్మశిరాజమంది.

ప్రతిభావతి చిన్న కోడలులో కుమారి

యువావారి "టింగ్ రంగా" లో కొత్తతార ఆశాలత

చంద్రహారం

సెట్టు మీద

షూటింగ్

రవివార కనిపించే చలనచిత్రం అదే క్రమంలో తయారుకొందనీ, వేరు వేరు సమయల్లో తీయబడిన వేరు వేరు షాట్లు ఎడిట్ చేసి చిత్రంగా తయారు చేస్తారనీ అందరూ ఎరిగినదే. కథలో వివిధ సంఘటనలు జరుగుతాయి. ఈ సంఘటనలన్నీ ఒకే ప్రదేశంలో జరగవు. వివిధ ప్రదేశాలలో వివిధ సంఘటనలు జరుగుతాయి. ఆ సంఘటనలను కథాక్రమాన్ని సుసరించి వరసగా షూట్ చేస్తూపోవటం సాధ్యం కాదు. ఒక సెట్ మీద జరిగే సంఘటనల నన్నిటిని ఒకే

కాలపరిమితిలో షూట్ చేస్తారు. ఆ సెట్ లో ఇక పని ఉండదు అని తేల్చుకున్న తరువాత దాన్ని నిర్మూలించేసి మరొక సెట్ నిర్మిస్తారు. ఆ సెట్ మీద జరిగే సంఘటనల నన్నిటిని షూట్ చేసి, ఆ సెట్ తీసివేసి మరొక సెట్ నిర్మిస్తారు. ఆ సంఘటనలు కథ ప్రారంభంలో గాని, మధ్యలో గాని, అంతంలో గాని ఎప్పుడు జరిగినా జరుగవచ్చు. షూట్ చెయ్యటం మాత్రం ఒకేసారి చేస్తారు. అలాగే పాటలు కూడా. పాటలను సెట్ మీద ఎప్పుడూ రికార్డు చెయ్యరు. పాట లన్నిటిని ఒకేసారి

వేళహోట రికార్డు చేసి తరువాత ఫిరమిన్ 'సింక్రైజ్' చేస్తారు.

విజయావారి రెండవ బావపదచిత్రం "చంద్రహారం" షూటింగ్ ఇప్పుడు రాజధానం సెట్టుమీద జరుగుతున్నది. ముందు లాంగ్ షాట్ లో పురస్త్రీలు ఒకొక్కరే రాణిగారి అంతఃపురంలోకి రావటం కనిపిస్తుంది. మీడియం షాట్ లో అంతఃపుర మధ్యంలో చిక్కని నగిషీపనితనంగల ఉయ్యాల కనిపిస్తుంది. క్లోజప్ లో ఉయ్యాలకు ఆవృత రాణి (వంశమాంబ) ఈ పైపు ఆమె సుమానై ఆశాదేవి (సూర్యకాంత) కనిపిస్తారు. కమేరా ఇంకా దగ్గరికి జరుగుతుంది. ఉయ్యాలలో ముద్దులొలికే చివ్వారిపాపను కోజవలో కనిపిస్తాడు. మళ్ళీ మీడియం షాట్ లో పురస్త్రీలు ఒకరి వెనుక ఒకరు వచ్చి కన్నులు ఆర్రవ్వించి, వాయనాలు పుచ్చు కోని కలిపితారు. రాణి లేక లేక కలిగిన పుత్రుణ్ణి మానీ మహాదానందంతో పొంగి పోతుంటుంది.

మందిరం బయట ఇంటిల్లుడు భూమికి నువ్వు (రేలంగి)తోను, ఇతర రాజులతోను మంచుని ఉన్న రాజుగాను (కీవత్తు) కూడా పొంగిపోతూ ఉంటాడు. బిడ్డను ముత్యమేలు దీవిస్తున్న సమయంలో "లాల్ జయ లాల్ - లాల్ శుభ లాల్ - చిరునవ్వులే జయహారముగా - జగమంత టిక్కి పండుగగా - అని నేపథ్య గీతం విని పిస్తూ ఉంటుంది.

ఈ దృశ్యమంతా తెరమీద నాలుగైదు నిమిషాల్లో ఇరిగిపోతుంది. కాని మాట్లాడుకుంటూనికొక రోజంతా ఖర్చవుతుంది. లైటింగ్ పరికరాలు, కమేరా అమర్చుకొంటానికి, కమేరా కోణమార్చానికి సరిపడేటట్లు నటి నటుల చేత, ముఖ్యంగా

కొత్తవారి చేత నటించబడుతుంటానికి ఇంత కాలము అవసరమవుతుంది. అందులో టెక్నికల్ గా వేరెత్తి మాపటానికి వీలే నట్లు, సర్వవిధాలా నిర్దుష్టంగా, ఉత్తమంగా తయారుచేయాలని విజయావారి సంకల్పం. ఈ సంకల్పానికి తగినట్లే కమేరామన్ బార్ ట్రై లైటింగ్ ఏర్పాటు, లైటింగ్ లోని ప్రతి చిన్న చాయను, డిటెయిల్ ను ఒకటికి పదిమాట్లు పరిశీలిస్తే గాని సంతృప్తిపడడు. "పాతాళ భైరవి" టెక్నికల్ గా క్లాసిక్ అయినదంటే ఆశ్చర్యంలేదు.

అంతమందు మాటింగ్ రోజున అదే పెట్టుమీద వృద్ధాప్యంలోని రాజుగారు, పెరిగి పెద్దవాడైన ఆయన ఏకైకపుత్రుడు

చందనరాజు (ఎన్. వి. రంగారావు) నమ్మిన వృద్ధనేకుడు మారి (రంగారావు) ఉంటారు చందనరాజు అప్పుడే దేశాన్ని తిరిగి వస్తాడు. అతనికి ఏ దేశపు రాజుమూర్తే నచ్చదు. "నే నేం చెయ్యను. నా కేరాజుమూర్తే నచ్చలేదు," అని తొంద్రతో అంటాడు. రాజుగారు "ఎట్లా జరగాల్సి ఉందో అట్లా జరుగుతుంది. అన్ని టిక్కి చంద్రభగవానుడే ఉన్నాడు," అని విరాళతో అంటాడు. ఫలానా వయస్సులోగా పెళ్లికాకపోతే చందనరాజు చనిపోతాడని రాజుగారికి మాత్రమే తెలుసు. అదీ ఆయన విచారకారణం ..

చంద్రజేవుని వరప్రసాదఫలితంగా పుడతాడు చందనరాజు పుట్టేటప్పుడే పెళ్లిళ్ళు చంద్రహారంతో పుడతాడు. ఈ చంద్రహారానికి కథలో పెద్ద ప్రాముఖ్యం ఉంది. అందుకే చిత్రానికి ఆ పేరు పెట్టారు.

రేలంగి నటించే పాత్ర భూమికి నువ్వు రాజుగారి ఇల్లరిక పుట్టుకుడు; అంటే ఆకాడేని భర్త. రాజుగారికి కొడుకులు లేకపోతే తనకే రాజ్యం దక్కుతుందనే ఆశతో ఉంటాడు. చందనరాజు పుట్టటంతో ఆతని ఆశలు తలకిందులవుతాయి. "పాతాళ భైరవి"లో రేలంగి ఉపయోగించిన ఊతపదం "తప్తతప్త" ఇంకా ప్రజల వాడుకలోంచి పోకమునుపే ఈ చిత్రంలో మరొక కొత్త ఊతపదం ప్రయోగిస్తున్నాడు.

కొక్కర్ ఆక్కర్ ఎన్.వి. రంగారావును "ఏమండీ ఆంఫట్ గారూ!" అని పలకరిస్తే వియ్యన్నలాగా ఒక ముక్కుముక్కి "ఇన్ సల్ట్" అంటాడు. ఎందుకంటే అతడు నటించే మాలిపాత్ర విలన్ పాత్ర కాదు. నమ్మనబంటు పాత్ర.

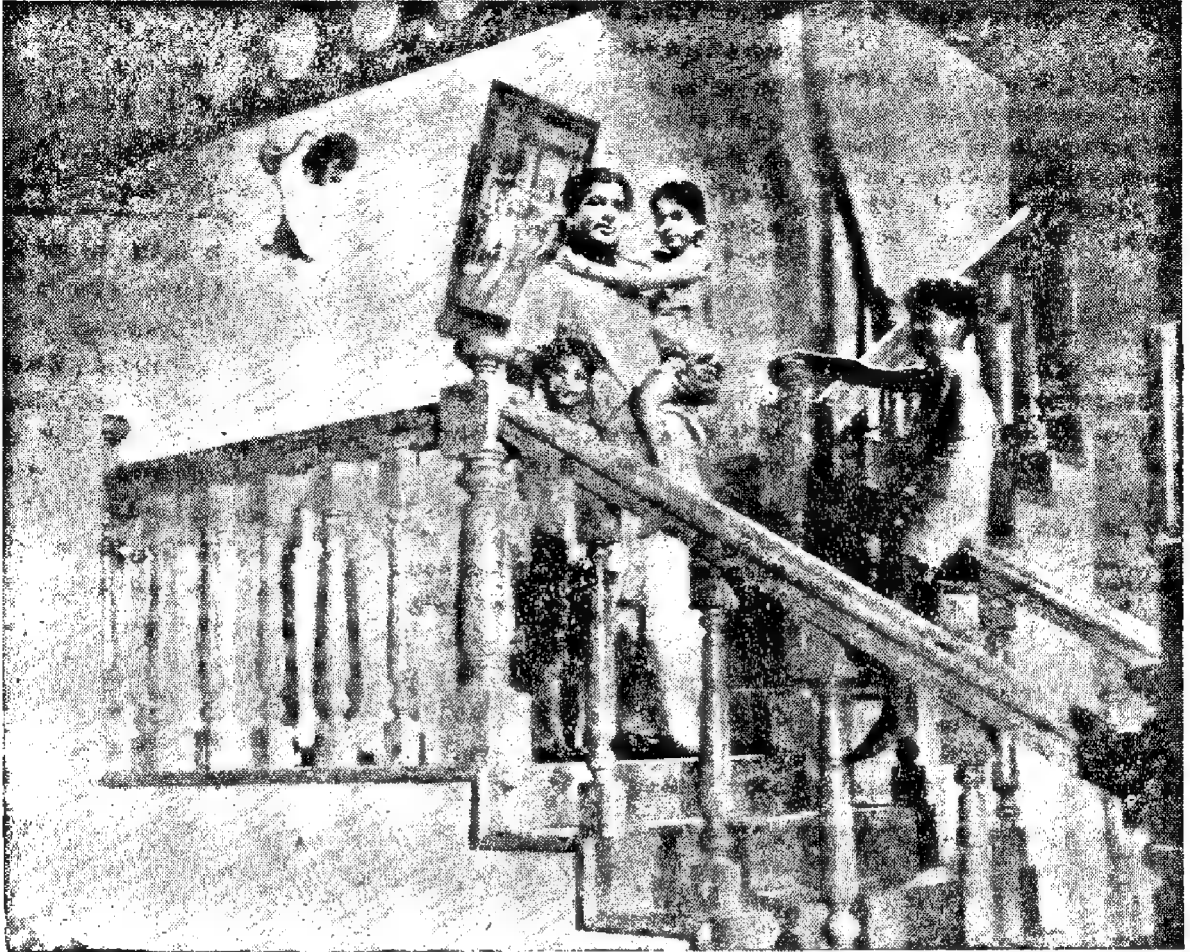
విజయావారి చిత్రాల్లో కనిపించే ఒక ప్రత్యేకత ఏమిటంటే ప్రతిచిత్రంలోనూ "టిక్కిల్" పాత్రలను ప్రత్యేకపెడతారు. "మిథుకారు"లో చాకలిపాత్ర, రంగడు, మిథుకారు, "పాతాళ భైరవి"లో రేలంగి, రామారావు నటించిన పాత్రలు, "పెళ్లిచేసియాడు"లో వియ్యన్న వీరంతా "టిక్కిల్" పాత్రలే. వీరు తెరమీద కనిపిస్తూనే సునాయాసంగా ప్రేక్షకులకు పరిచయ మౌతారు, కన్యాశుల్కంలో గిరీశంలాగ.

తారలపదవి

"వృందేశంలో నిర్మాతలు ఇతర దేశాల చిత్రనిర్మాణంలోని మంచిని అనుకరించలేమి? చెడ్డనే అనుకరిస్తారేమి?" అని ఒక

"సింగారి" లో లలిత

అవర్ ఇండియావారి "నాయిల్లు" లో నాగయ్య, పిల్లలు.

రడిగిన ప్రశ్నకు "అనుకరించటం మంచి నే అనుకరిస్తారు, కాని చెప్పగా అనుకరించి బోల్తా కొడతారు" అని ఒక సినిమాపత్రిక జవాబిచ్చింది ఇది సరియైన జవాబేనని తోస్తుంది. దీనికి మంచి ఉదాహరణ ఉన్నది: చార్లీచాప్లిన్ సుప్రసిద్ధ అమెరికన్ హాస్యనటుడు అతనిని అనుకరించటానికి ఒక హిందీనటుడు ప్రయత్నించి 'చార్లీ' అనే పేరుకూడా పెట్టుకున్నాడు. పేరువరకే ఈ అనుకరణ సాగిందిగాని నటన వరకూ రాలేదు. వెర్రిచేష్టలుగా కనిపించే చార్లీచాప్లిన్ నటనలో లోతైన ఆంతరార్థం ఉంటుంది ఈ ఆంతరార్థం లేకుండా చాప్లిన్ ఏ వెర్రిచేష్ట చెయ్యడు. గడచిన ఓ సంవత్సరాల్లో చాప్లిన్ ఆ చేకచిత్రాలు తీశాడు వాటిమూలంగా అతడు మరెవరికీ లేని ఒక వ్యక్తిత్వం సంపాదించుకున్నాడు అతన్ని చూడగా మేముండు సప్రకటనకలగవచ్చు కాని తరవాత కలిగేది కరుణ భావం. ఆ చిన్న మనిషి, వదులు పంట్లాము,

పాదాలకి గండింకలుండే కుక్కుబూట్లు, నిస్సహాయ తన మూచించే కళ్లు, నడక— ఇదంతా చూస్తే విశాలమైన అమెరికన్ భూభాగంలో ఈ చివరిమంచి ఆ చివరికి క్యాల్సిడ్నుకుంటూ, ఏవో మెరిపే శిఖరల కోసం పయనించే వ్యక్తి, ధనస్వామ్యపు నిరంకుశత్వంకింద నలిగి ముండిపోినవ్యక్తి గోచరిస్తాడు ఆ వ్యక్తిని అనుకరించటం అసాధ్యం అనుకరించబోతే అనటన కేవలం అర్థంలేని వెర్రిచేష్టలకింద తయారవుతుంది. హిందీనటుడు చార్లీ అలాగే హాస్యాస్పద దయ్యాడు

తారల పద్ధతి (స్టార్ సిస్టమ్)ని అనుకరించటంకూడా అలాగే తయారైంది. హరీవుడ్లో తారలను చిత్రానికి ఎన్నుకొవటంలో రెండుపద్ధతులున్నాయి ఒకటి తారలనుబట్టి, మరొకటి కళనుబట్టి. కళను ముందు నిర్ణయించుకుని కళలో వచ్చే పాత్రల వ్యక్తిత్వానికి సరిపోయేటటులను ఎన్నుకుంటే బావుంటుందో వారిని ఎన్ను

కుంటారు. అంటే ముందు నిర్ణయమయ్యేది కళ; తరవాత నేనటినటులు. ఇంకొక పద్ధతి ప్రకారం ముందు తారలను నిర్ణయించుకొని తరవాత వారికి సరిపడే పాత్రలు కలకళను రాసుకుంటారు చార్లీచాప్లిన్ చిత్రాలన్నీ ఇలాటి నే రెడ్ స్కెల్టన్, లారెల్, హార్టీ చిత్రాలు, కొన్ని రోనార్డ్

రత్నపురుషవేషం

మరియు, ర్యాల్ఫ్ ముఖ కలిపి కనూరువేయి అరేవది రూపాయలు. గుండెదడ వరమంబంహిత. ఆరిమాత్రము మే పేరు వ్యాధింపి హరియపు ఐమును కాంకిని రాకుపుప్పి, యిచ్చును అనేక యోగ్యతా వ్యవహార కంపె దర్బా రు 3.12.0. ది 0-14-0

ఇండియన్ మెడిసన్ హౌస్, లక్ష్మీబాక్సిస్ రోడ్డు - విజయవాడ-2

కోల్పోవ చిత్రాలు కూడా ఇందుకు ఉదాహరణలు.

మన దేశంలో తారలపద్ధతి వికృతరూపం చాల్చింది. సాధారణంగా మన నిర్మాతలు ముందు కథావస్తువును, కథను నిర్ణయించుకుంటారు. కథ సమస్యించి ముఖ్య నటీనటులను ఎంచుకొనే బదులు, అదివరకే తమ దృష్టిపడిన తారలను-వారి అందాన్ని చూసి, ప్రజలకు వారిపై మోజు ఉందని భ్రమించియో-కథలోకి ఇరికిస్తారు ఇందు వల్ల తెరమీద అందమైన ముఖాలు కనిపిస్తాయన్న మాట నిజమే కాని కథగాని, పాత్రగాని ఏవిధంగానూ పోషించబడదు. కథను బట్టి నటీనటులను ఎంచుకొనే పద్ధతే సరియైనది. ఎలాగో ఒకలాగ ఫలానా తారను తెరమీది తెక్కించాలనుకుంటే చిత్రం తనాభాసం అవుతుంది.

మద్రాసులో తెలుగు చిత్రాలు

మద్రాసు నగరంలో ఏటా సగటున 10 దాకా తెలుగు చిత్రాలు తయారవుతున్నాయి. ఈ చిత్రాలలో ఏ ఒక్కటి ఇతర ఆంధ్ర కేంద్రాల తో పాటు మద్రాసు

నగరంలో వెంటనే విడుదలకావటం లేదు. ఆంధ్ర కేంద్రాలన్నిటా ప్రదర్శించబడిన తరువాత గాని ఈ చిత్రాలు మద్రాసు నరహా రావటం లేదు కొన్ని తెలుగు చిత్రాలు తమిళభాషలో తప్ప మద్రాసు ప్రజలకు అందటంలేదు. ఈ నగరంలో అసంఖ్యాకంగా ఆంధ్రులు న్నారు. వీరిలో ఎవరివి కదిలించినా తెలుగుభాషా చిత్రాలకోసం మొగంనాచి ఉన్నవారే. తమిళచిత్రాలు తమిళనాడులో విడుదల అయ్యే సమయంలోనే మద్రాసులో కూడా కనీసం రెండు సినిమా మందిరాల్లో, ఒక్కొక్కసారి మూడునాలుగు మందిరాల్లో విడుదల అవుతాయి. తెలుగు చిత్రాలకు ఏంకర్లు కాలిండా తెలియటంలేదు. ఒకప్పుడు తెలుగుచిత్రాలను ముందుగానే మద్రాసులో విడుదలచేస్తే నష్టంవస్తుందని డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, ఎగ్జిబిటర్లు భయపడేవారు. ఇప్పుడు మాత్రం తెలుగు వారంతా ఏ తెలుగుచిత్రంవచ్చినా ఎగబడి చూస్తున్నారనటంలో సందేహం లేదు. కొంతకాలం క్రితం మద్రాసుకు దూరంగా ఉన్న ఫల్గావరంలో తెలుగు "సంసారం" విడుదల

మురళి క్రాసు వర్క్స్ పోస్టేజం 15
సీలు ఆన్సుగు
111112 11 122 11
మురళి క్రాసు వర్క్స్.
పలమనేరు (చిత్తూరు జిల్లా)

అయినప్పుడు ఆ చిత్రం వారాల తరబడి జయప్రదంగా పడిచింది. ప్రస్తుతం కొన్ని నెలలుగా కాసిన్ లో నడుస్తున్న "మల్లీశ్వరి" ఇప్పటికీ అసంఖ్యాక ప్రేక్షకులను ఆకర్షిస్తూనే ఉంది. దీన్నిబట్టి తెలుగు చిత్రాలకు నగరంలో మార్కెట్ లేదనే భయమనవసరమనిపిస్తున్నది. ఆంధ్రదేశంలో జయప్రదంగా నడిచే "పెళ్ళిచేసే చూడు" "కాంతి" లాంటి చిత్రాలు ఇక్కడ కూడా విజయవంతం కాకపోవు. ఈ విషయం డిస్ట్రిబ్యూటర్లు, సినిమాయజమానులు గుర్తించాలి. ఈ విషయంలో ప్రతికలలోను, ఇతరత్రానూ జరిగే ఆందోళన సమర్థించి దగినది.

భార్య ఆస్పత్రిలో చావుబతుకులమీద ఉన్నది. చంటిబిడ్డని తను పెంచలేదు. అందుకని పొరిగింటి అంబుజం నలహామీద రంగస్వామి తన బిడ్డని ధనికయ్యవలి సుభాషిణికి అప్పగిస్తున్నాడు. ప్రసాద్ ఆర్థికకృత్యకారి మొదటి చిత్రంలో ప్రసాద్, బాల సరస్వతి, కుమారి

సినిమా వార్తలు

అందాలరాణి మార్గకుమారి బొంబాయి సినిమా రంగంలోకి అడుగుపెడుతోంది. ఫాల్క్స్ పిక్చర్స్ వారు ఈమెను గెండు హిందీ చిత్రాలలోకి బుక్ చేశారు. హోమివాడియా డైరెక్టు చేస్తున్న "సింహళ ద్వీప్" అనేది ఒక చిత్రం. నానాభాయ్ ఛట్రే డైరెక్టు చేస్తున్న "పాసి గోష్" అనేది మరొక చిత్రం. ఒక దానిలో అశోక్ కుమార్ తోను, మరొక దానిలో దిలీప్ కుమార్ తోను కలిసి నటిస్తున్నది "సింహళ ద్వీప్" పూర్తిగా సంగీతం మీద ఆధారపడిన చిత్రమట. కర్నాటక, హిందూస్థానీ సంగీతాలు రెంటిలోను ప్రావీణ్యం సంపాదించిన మార్గకుమారి ఈ చిత్రంలో పాటలమీద పాటలు గుప్పించేస్తుందని తెలుస్తోంది.

తన కేరళమీదుగా మార్గకుమారి టీ ఎస్ కె పిక్చర్స్ అనే సిరీస్ ను స్థాపించింది. కొత్త చిత్రం తీయటానికి నిర్ణయాలు జరుగుతున్నాయి.

* * * * *
సారంగపాణి, టి. ఆర్. రామచంద్రన్, మరి ఇద్దరు తమిళ హాస్యనటులు కలిసి ఉమ్మడిగా ఒక చిత్రం తీస్తున్నారు. ప్రారంభోత్సవం మే 28 వ తారీఖున మైసూరులో జరిగింది. సినిమా తారలు, ప్రాధు్యాపర్లు అసంఖ్యాకంగా హాజరైనారు. ఈ చిత్రానికి ఇంకా కేరళపేటలేగు "ఆప్ టూ టెడ్" అనే గొప్ప బెంగాలీ చిత్రాన్ని తీసిన నిమాయ్ ఘోష్ ఈ చిత్రానికి దర్శకుడు, కేమెరా మన్.

* * * * *
బెర్లిన్ లో జరుగనున్న చలన చిత్రోత్సవానికి ఆహ్వానింపబడిన తెలుగు ప్రాధు్యాపర్లు ప్రకాశరావు, తార జీ వరలక్ష్మి, తమిళ ప్రాధు్యాపర్లు కె. సుబ్రహ్మణ్యం ఈ నెల 8 వ తేదీన విమానంలో బయలుదేరి బొంబాయి వారు వీరు బెర్లిన్ లో ఉన్నంత కాలం టూర్స్ జర్కన్ ప్రభుత్వ అతిథులుగా ఉంటారు.

* * * * *
యవా పిక్చర్స్ వారి "టింగ్ రంగా" సెన్సార్ అయింది. ఈ 6 వ తేదీన విడుదల కావచ్చు.

* * * * *
సంగీత దర్శకుడు ఘంటసాల వెంకటేశ్వరరావు నిర్మాత కూడా ఆయ్యాగు తెలుగులోను, అరవంలోను ఈయన తీస్తున్న చిత్రానికి ఆయన సంగీత దర్శకుడు కమార్ ఘోష్ దర్శకుడు, కేమెరా మన్. రామశర్మ, పావిత్రీ పగుచుజంటగాను, ముక్కామల, జీ వరలక్ష్మి పెద్ద జంటగాను నటిస్తున్నారు. శేలంగి, ఎస్. ఆర్., తదితరులు కూడా నటిస్తున్నారు. ఈ చిత్రానికి దేవకీబోసు తీసిన "సోనేర్ సంసార్" మాతృక అని తెలుస్తున్నది. అప్పడే రెండు పాటలు రికార్డు ఆయ్యాగి కూడా ఇటీవల ఒక సందర్భంలో ఏ చిత్రంలోనో చెప్పకుండా ఘంటసాల గెండు పాటలు పాడి వన్న వారిని తనయులను చేశాడు. అవి ఈ చిత్రంలో వేసని తెలుస్తోంది.

* * * * *
ఘంటసాల తీసే చిత్రానికి పాటలు, మాటలు అభ్యుదయ కవి ఆరుద్ర రాస్తున్నాడు. ఆరుద్ర శ్రీశ్రీతో కలిసి చేతనావారి జానపద చిత్రం "దేశీ దిమ్మరి" కి (కనకం, శ్రీరామ్మూర్తి) కూడా పాటలు, మాటలు రాస్తున్నాడు. డయానా వారి "రిక్టోనాలా" కు కూడా బుక్ అయినాడు కాని ఆ చిత్రం ఏమైందో తెలియటం లేదు. ప్రస్తుతం ఆతడు రాజ్ కపూర్ తెలుగులో తీస్తున్న "హా!"

ప్రతిభా వారి "చిన్న కోడలు"లో కృష్ణకుమారి

అనేచిత్రానికి పాటలు మాటలు రాయటంలో నిమగ్నుడై ఉన్నాడు. ఈ చిత్రం మూడోవంతువరకూ అయిందట.

శ్రీ శ్రీ జూన్ నెల మధ్యభాగంలో విడుదల కావచ్చునని తెలుస్తున్న "మరదలు పెళ్లి" కే కాకుండా మేన్. ఎమ్. రెడ్డిగారి ఒక చిత్రానికి, "పాలేరు" చిత్రానికి, జూన్ 10 వరకొత్త చిత్రానికి పాటలు రాస్తున్నాడు. మెనూరు సినిమా సంస్థ ఒకటి తీయబోయే చిత్రానికి కూడా ఇటీవలే డైలాగు రాయటం పూర్తి చేశాడు.

* * *
శేషవల్ ఆర్ట్స్ థియేటర్స్ సభ్యులైన ఎన్. రామారావు, జి. వరలక్ష్మి, శేకటి శివరాం, గుమ్మడి వెంకటేశ్వరరావు మొదలైన నటీనటులు నెలరోజులపాటు ఆంధ్రదేశంలో సుమారు 21 కేంద్రాల్లో నాటకప్రదర్శనాలిచ్చి, రాయలసీమ తాను

ఇటీవల భీమునిపట్నం, విశాఖపట్నం మొదలైన చోట్ల "కూలి వెంకన్న" బుర్రకథ చెప్పతూ పర్యటించిన ఎమ్. అదినారాయణ, డి. రామారావు, సి. బసవరాజు గారు.

నిధికి ధనం సేకరించి గత నెల 25 లేదిన త్యాగరాయనగర్, వాణిమహల్లో విరాళధనాన్ని ఆంధ్రప్రదేశ్ నిధికి సమర్పించారు. ఆ సందర్భంలో "కరువురోజులు" "దారిపోయే దానయ్య" అనే రెండు నాటికలు కూడా ప్రదర్శించారు. అంతా కలిపి ఈ బృందంవారు లక్ష అయిదువేల రూపాయలు పోగుచేశారు. అనేక కష్టనష్టాలకు ఓర్చి ఇంత స్వల్పకాలంలో ఎన్.టి. రామారావుబృందం ఇంత మొత్తాన్ని తామువీడితేలుకోవడం సేకరించగలగటం అభినందనీయమైన విషయం.

సిటీ టెక్నికల్ కాలేజి

23/127 P. ఏలూరు రోడ్డు

విజయవాడ - 2

జూన్ 17 వ తేదీనుండి ప్రారంభమై ప్రతిదినము ఉ. 10.30 నుండి 1 వరకు సా. 2-80 నుండి 5-0 వరకు ప్రాక్టికల్స్ కోసం పనిచేయును.

A. M. I. E. కోర్సు 3 నాలుగు :

ఇంటరుమిడియేటు ఫస్టుగ్రూపు (M. P. C) ప్యాసయి (1 వ పాఠ్య, 2 వ పాఠ్య తప్పినను) చదువ నర్దులు. ప్యాసయినవాడు B. E., B. Sc. (Eng) ప్యాసయినవారితో సమానంగా ఉద్యోగమునకు అర్హులు.

ఓవర్సీరు-డాక్టర్స్ కోర్సు :

10 మంది S. S. L. C గాని Matric గాని చదివి (తప్పినను) చదువ నర్దులు. కోర్సు చదివి గవర్నమెంటు పరీక్షలందు ఉత్తీర్ణులైనవారు, గవర్నమెంటులోగాని ఇతర చోట్లాగాని నెలకు రు. 100 నుండి రూ. 280 వరకు ఉద్యోగములు సంపాదించగలరు.

ప్రాసెక్యూటర్లు, అడ్వోకేటుల ఫారములకు, A. M. I. E కి రూ. 2/-, ఓవర్సీరు డాక్టర్స్ కోర్సుకు ఒక రూపాయి మనియార్డర్ ద్వారా పంపుడు.

ప్రిన్సిపాల్.

గ్రంథస్వీకారం

కన్నటిజాటు : పద్యకావ్యం రచన : మృ. శ్రీ ప్రచురణ : విపంచికా ప్రచురణ, కాకినాడ. వెల రు. 1-0-0

చిత్రలేఖ : భగవతీచరణ శర్మ హిందీలో వ్రాసినవలకు తెలుగు అనువాదం. అనువాదకుడు. ఎస్. వి. నరసింహారెడ్డి, ప్రతులకు : ఎస్. వి. నరసింహారెడ్డి, దంతా పల్లి. వెల రు. 8-8 0

భైదీ : నవల. రచన : పడాలరామారావు. ప్రచురణ : ప్రజాసాహితీ, జాంపేట, రాజమండ్రి. వెల రు. 1-8-0

అమూల్య పరిశ్రమలు, సబ్బులు, హైరాయిర్స్, ఎస్సెన్సులు వగైరాతయారు చేసే విధానాలు. రచన : ఆర్. బంగారయ్య. ప్రచురణ : శ్రీసత్యదేవ్ అండ్ కో, నజీర్ మంజిల్, మోజంజాహి రోడ్డు, హైదరాబాదు—(ద) వెల రు. 2-0-0

నసీబ్ (నాటిక) : రచన, వైద్యుల శ్రీనివాసరావు. ప్రచురణ : విజయ పబ్లికేషన్స్ విజయవాడ.

వేదపథులు (సాంఘిక నాటకం) : రచన. సీతంరాజు వెంకటేశ్వరరావు, ప్రచురణ : విజయ పబ్లికేషన్స్, సీతన్నపేట, విజయవాడ. వెల : రు. 1-8-0.

సిటీ టెక్నికల్ కోర్సు జర్నల్ (ఇంగ్లీషు) సి.టి. ఎ. ఎడిటోరియల్ బోర్డు సంపాదకత్వం కార్యాలయం : కాంగ్రెస్ మైదానం, లైసాంపేట, మద్రాసు - 6.

తత్వ సందేశం : (కీర్తనలు) కర్త : ఉమర్ అలీషా మహాకవి. ప్రచురణ : శ్రీ ఉమర్ అలీషా గ్రంథ ప్రచురణ సంఘం, పితాపురం. వెల : రు. 4-8-0.

సుహేళీ : (బొమ్మల కథ) - బొమ్మలు-లావు. ప్రచురణ. సుహేళీ ప్రచురణలు, మైసూరు, మద్రాసు-4. వెల రు. 6 అణాలు

మీ అదృష్టం :—(సందన సంవత్సరంలో మార్గమనాన్ని అనుసరించి మాసవారీ రాశిఫలాల) ఒక్కొక్క రాశి ఫలాల తెలికే పుస్తకం వెల 4 అణాలు. గుణించినవారు ప్రొ. జి. ఎస్. రావ్. ప్రచురణ నియోమ్యాన్ పబ్లిషర్స్ 818, ట్రిస్టికేన్ హైరోడ్డు, మద్రాసు-6.

యగవాణి :—తెలుగుమాసపత్రిక వెల రు. 6 అణాలు. సంపాదకుడు : బేవరపల్లి మస్తాక రావు. మేనేజింగ్ ఎడిటర్ : పగడాల లక్ష్మయ్య, కార్యాలయం-తెనాలి.

అదృష్టకవచం

(6-వ పేజీ తరువాయి)

హారతులు అతి వినయ గాంభీర్యాలతో స్వీకరిస్తూ భరించాలి. స్వయంగా కలిగే అనారోగ్యం, బాధ, మంచీ, చెడ్డా, నిర్లక్ష్యంగా సహిస్తూఉండాలి. గుమాస్తా వృద్ధయం ఒక అగ్నిపర్యటల నిలయం. అన్నీ పేలటానికి సిద్ధంగా ఉంటూ ఉన్నట్లే ఉంటాయి. ఈ అన్నిటిని అణిచి వాటివాటి హద్దులలో ఉంచగలిగిన జీతేంద్రియత్వం, సర్వ నియంతృత్వం, సమర్థత, అన్నీ తన శరీరంమీద, తనమీద మాత్రమే కలిగి ఉండేవాడు గుమాస్తా మాత్రమే. ఆ జీవితంలో చొచ్చుకున్నంత వరకు యెవరికీ అర్థంకాదు. నాకూ మొదటి సారి చూచినప్పుడు పరవాలేదు. ఈ గౌరవ నీయమైన జీవితంలో తేలాడుతూ ఉండే గుమాస్తా సోదరులలో నేనూ ఒకడై పెట పెటలాడే సాంసారిక కష్టమయ జీవితాన్ని వచ్చే రూకలతో కొంచెం శాంతి పరచ వచ్చు అని సంతోషంతో ప్రవేశించా.

ఎక్కడ పోయినా మన ముఖాననే పొద్దుపొడిచిం దన్నట్లు ఉద్యోగాభి వృద్ధులుయే వచ్చినా సిఫారసులు, పెద్ద చదువులు, నిమ్మ వర్షత్వం, కావలసి వచ్చేది. ఒకప్పుడు సిఫారసులు లేవని, వేరొకప్పుడు పెద్దచదువు లేదని, వై ఉద్యోగం వచ్చే

రోడ్డుగోల్డు చేతిగడియారం రు. 17/8

నివ్వమేద వరైన బ్రహ్మ చూపించే గడియారాలు. 10 నం బాగ్యంబీ. గుండ్రటి లేక చదరపు రోడ్డుగోల్డు కేసు, 4 జ్యూయల్సు రు. 17-0-0 నువీరియర్, వెంటర్ వెకండర్. 18-8-0 పం వై 6 జ్యూయల్సు రోడ్డు గోల్డు రు. 24 రెక్టాంగ్యుల్. క్రోం కేసు 6 జ్యూయల్సు రు. 28-8-0. 15 జ్యూయల్సు ప్లాట్ పేపు రు. 36. రెక్టాంగుల్ పేపు. రోడ్డుగోల్డు కేసు 7 జ్యూయల్సు రు. 30 ఉత్తమమైనది రు. 50 దిద్దో 15 జ్యూయల్సు రు. 50

కేసు గడియారం రు. 14 యు యన్ ఎ ఫాకా కాఫర్ రు. 2. ఉత్తమమైనది రు. 2-8-0 బోస్టన్ ఆ. 14 KOHINOOR WATCH CO., (A) Post Box No 12217, CALCUTTA-5.

గానకళా బోధిని

గొప్ప సంగీత గ్రంథము పన్నెండు సంవత్సరములు పరిశీలించి ప్రముఖముగా సమము ముద్రా 800 పేజీలు గల పుస్తకము 10-0-0 రోజుకే మీద

బాలసరస్వతి ముక్తిడిబా కన్యూలు

చోట అడ్డంకి. అట్టే చూస్తూండగానే తోటివాళ్ళంతా చకాచకా పైకి యెక్కి పోవడం, మనం ఉన్న చోటనే ఉండడం. ఎవరితోనైనా చెప్పితే సానుభూతి వాక్యా లతో 'నిజంగా అవ్వాయమే జరిగింది. ఇట్లా జరగటం తగదని' విచారించేవారు. అంతా అందోళన పడేవారే. కాని ఫలితం అంతే. కర్మ, ప్రాప్తం, అదృష్టం!

ఇటువంటి దుర్భరకష్టమయ జీవితంలో, ఉపకార వేతనం (పెన్షను) తీసికొనే వరకూ గుమాస్తాగానే ఉన్న నాస్థితి ఒక సారి కండ్లమందర తాండవించింది. నా కుమారుడు కూడా ఇటువంటి జీవిత నాక లోనే పయనించాలి? ఛీ. కాదు, కాదు. పెద్ద చదువు కావాలి. పెద్దచదువు. ఏదీ? బి. ఏ., ఎం. ఏ., ఇది చదివీ మళ్ళీ గుమాస్తా కాకుంటే ఆపై గుమాస్తా! అదీ కాకుంటే అంతకూ పైది: ఇంతకంటే సాధించగలదేం? ప్రతి చదివేవాడు ఒక గొప్ప ఉద్యోగాన్నే దృష్టిలో పెట్టుకొని చదివితే అన్ని గొప్ప ఉద్యోగాలుంటాయా? ఉండవు. (టెక్నికల్) కాస్తా) పయోగ విద్యలు-వ్యాయ(లా) నిర్మాణ (యంజనీరింగు) విద్యలు గొప్ప ధనసంపన్నులకు సాధ్యమైయుండగా, నావంటి సామాన్యుల కలా అందు బాటులో ఉంటాయి? ఈ అనుకునే పై చదువు ధనం ప్రధానంగా తీసికొన్నా ఎక్కువ డబ్బు వచ్చే ఉద్యోగాలు దొరకవాయె. కాని జ్ఞానం, బుద్ధి పారమార్థిక చింతన, సదాచారాలు నేర్చుకొనే వేమైనా ఉన్నదా అంటే అదీ మృగ్యం. పెద్దచదువు, చిన్న బుద్ధి, చిన్న ఉద్యోగాలు, ఛీ! ఇది నిజానికి పెద్ద చదువుకాదు. పెద్ద జీవితం దీనితోరాదు. పరిసరాలను ఖండించే ఆర్థిక తత్వాన్ని త్యాగమయ అత్యులతో భేదించి, నిరామయ, నిర్విచార తాత్త్విక కుద్ధ విలక్షణమైన పూర్వముషీ జీవితం శ్రేష్ఠం. మరీన యుక్తమైనది వర్ధమైన అర్థచింతాపరత్వమైనదైన జీవితం నింద్యం. కాబట్టి దివ్య విజ్ఞానాన్ని బోధించే చదువే పెద్దచదువు.

అప్పపాటులో- 'మాతృ దేవో భవ!- పితృ దేవో భవ!- ఆచార్య దేవో భవ! అతిధిదేవో భవ! సత్సంపద' ధర్మంచర, బ్రహ్మచర్యణ తపసాదేవా మృత్యుముదఘ్నత! కృష్ణంతో విశ్వ మార్గం - యాన్యస్థాగం సుచరితాని తాని త్యయో పా స్యాని నో ఇతరాణి- అనే వైదిక నూత్న పరమ అత్యులలో ప్రకాశించే, గురుకులాశ్రమ భిత్తిల కన్నులమందర నిల్చున్నై. నలువైపులనుండి, 'యథా

వృక్షస్య సంపుష్టితస్య దూరాద్గం భోవాని' అని సస్వరమైన మంత్రాధ్యయనం చెపులకు విందుగా వినవచ్చింది.

ఇటువంటి పవిత్ర వాతావరణం సృష్టించి సచ్చాత్రులుగా నేటి యువకులను సిద్ధముచేసే సర్వశాస్త్ర కోవిదులుగా ఎందుకు చేయరాదు? కులవర్గ భూతాదుల కుతంత్రాలు ప్రవేశించకుండా, లోభ ప్రధానమైన ధనం అడుగు పెట్టకుండా ఉండే విద్యానిలయంలో ఎందుకు పిల్లలను చదివించరాదు. పరాధీనమైన చదువు, సదాచార లేతములేని విద్య, ధనములేని వాడు అర్థించరాని విద్య, ఎందుకు? ఎందుకని అంతా కోరుతున్నారు? ఇదొక జటిల సమస్య అయిపోయింది. పోనీ... అందరి సంగతి మనకేం? -మనంమాత్రం- కాదు, 'నేనుమాత్రం తప్పక ఈ ప్రస్తుత మరీన వాతావరణాన్ని బహిష్కరించాలి. అబ్బాయిని గురుకు లాశ్రమ విద్యలో ప్రవేశింప జేయాలి.

ప్రపంచభోరణిలోకివచ్చిమాచా. కుర్రవాడు యెప్పుడో అవతలికి వెళ్ళిపోయాడు. అప్పుడే హరిద్వార గురుకులాశ్రమం వారికి ప్రవేశ నియమావళి కోసం లేఖ వ్రాశా. జవాబు వారంరోజులకు వచ్చింది. 'పదేండ్లలోగా ఉన్న కుర్రవాడైతేనే చేర్చుకుంటామని' ఉన్నది. ప్రత్యేక పరీక్షితులలో మా కుర్రవాణ్ణి చేర్చుకొమ్మని, 'వాడు 15 సంవత్సరాలు మాత్రమే ఉన్నాడ'ని వ్రాశా? -'సుతరామూ వీలుకాదని, గురుకులాశ్రమ నియమాల్ని బట్టి తొమ్మిది సంవత్సరాలలోగా పిల్లలనే చేర్చుకోవలసిన మాట, కాని ఈ కాలపరీక్షితులబట్టి పది సంవత్సరాలవరకు వయస్సును పొడిగించామని, అదేసంస్థ చేసిన గొప్ప ఔదార్యం, అంతకు మించి అనుమతించ వీలులేదనియు, ఇట్లు వ్రాసినందుకు తుంత వుల్లము'ని ఎంతో ఆపాద్యంగా జవాబు వ్రాశారు. ఈ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో నెలరోజులు గడచినై

మొదటిభావాలు నెమరు వేసుకొని వాటిని విరుద్ధ దృష్టితో విమర్శించుకొని, 'అన్యథాశరణం నాస్తి' అని కరాకా అ కోసం అబ్బాయిని పరుగెత్తించా. పోయే వరకు ప్రవేశకాలం గడిచింది. పీటులేవని తిరుగగొట్టారు. 'ఘృతాధారం పాత్రించా? అనే ఆలోచనలతో ఆ సంవత్సరం చదువు పోయింది. దానికి అద్భుతమే శరణ్యంగా తోచింది తృప్తి పడడానికి.

ఎటుపోయినా అదృష్టమే-మనదేశంలో చిరకాలంనుండి కాపాడుతున్నదీ ఒకటి-అదే, 'అదృష్టకవచం'-

ఇంతకి నేను కథ వ్రాయబోతే

(5-వ పేజీ తరువాయి)

చూస్తున్న గదా చెవికున్న లోలాకు కనబడలేదు.

‘అజేమే నీచెవి లోలాకు ఏమండే? అని చిట్టిని అతృతగా అడిగా. అది నవ్వుతూ చెబుతున్నప్పుడు ‘ఎక్కలోపోయిందీ పోయిందీ’ అని నవ్వుతూ డ్యాన్స్ పోజులు పెట్టడం మొదలుపెట్టింది. ఇదే ఇంకొక టైములో అయితే దాన్ని ఎత్తుకుని ముద్దులాడేదాన్నే గాని అసలే చిరాకుగా వుండేమా దాన్నించి చాలా కోపం వచ్చింది చిట్టిమీద కాదు.

‘నీమొహంలాగే వుండి, కొత్తగా చేయిం

చానా మెరుగైనా మాయలేదు. సాయం కాలం అంతా గంతులు వేశావు. ఎక్కడ పడిపోయిందో ఏమో! అని, ఇక దాన్నంటే ప్రయోజనం ఏమిటని చప్రాసీని పెట్రోమెక్సు తెమ్మని ఇల్లంతా వెదకటం ప్రారంభించా. నాతోపాటు వాడుకూడా వెదుకుతున్నాడు. పక్కలు దులిపించా. పెట్టెలు జరిపి చూపించా. తోటలో అంతా వెతికా. ఇల్లంతా గాలించా. ఎక్కడా కనబడలేదు. ఒక వేళ అన్నం పెట్టినప్పుడుగాని వంటింట్లో పడిపోయిందేమో చూడమని వెళ్లాను ఇంతలో మావారు సినీమానుంచి వచ్చినట్లున్నారు. ‘ఏమిటి గడచింది?’ అని జవాబు అడగడం, వాడు ‘అమ్మాజీ కుక్క డూండ్ చీపీ పై’ అని జవాబు చెప్పడం వినిపించింది.

‘ఏమిటి రాధా చాలా చూడావుడిగా వున్నావు?’

‘చిట్టి లోలాకు కనబడడం లేదు.’ అన్నాను.

చప్రాసీని పిలిచి మావారు ‘నువ్వు లోలాకు చూశావా?’ అని అడిగారు.

వాడికి ఆమాట అర్థంకాలేదు కాబోలు వాడు వెంటనే ‘జీనాబ్ మైశామ్ కోలగా దియా’ అని వాడు జవాబు చెప్పాడు.

‘ఇంతసేపూ చెప్పవేమీ ఎక్కడ తగిలిండావు?’ అని అడిగాము.

‘దర్వాజీ కోలగా దియా సాబ్.’

వాడి జవాబు వింటే నాకు కోపంపోయి నవ్వువచ్చింది. ‘వాడిక్కించెం ఇంగ్లీషు వచ్చునులా వుంది’ అన్నాను నేను. వారు కొంచెం కోపంతో ‘ఏంటిరా నీముఖం?’ అని అడిగారు.

‘ఖుష్ లో సాబ్, మై ఆజేహీ పీచ్ కా దర్వాజీ కోలగా దియా!’

‘అరినీ బండపడ ‘లాక్’ కాదురా లోలాకు. బేబీకెపుకి పెట్టుకునేది.’

‘బేబీకా కాన్, పూలే సాబ్ హోమే డీకో మిల్ నా! రూదూదేనేకా బభిత మే మిల్!’

‘ఏదీ? ఎక్కడ పెట్టావు?’

‘బేబీకోయతో బేబీ, కా హాత్ మే దియావో సాబ్.’

‘అరి నీదుంప తెగ బంగాళాదేశువ పసి పిల్ల కిచ్చుకుంటారా? అది ఎక్కడ పారేశిండ్లో నేమా! ఎక్కడ కనిపేస్తుంది పుడు? బంగారపు వస్తువని నీకు తెలియదా?’

‘కన్ కో మాలం సాబ్?’

‘నీబొంద బలేవాడివేదొరికావు. రాధా కేపు ప్రాద్దున్నే వెదుకుదాము. ఇప్పుడీ చీకట్లో ఏం కనబడుతుంది?’

మరునాడు ఇల్లంతా వెతికాము. ఎక్కడా కనబడలేదు. ఈ పనిలో వుండిపోవడం నుంచి నా పనులకు ఆలస్యమైపోయింది. మావారి ‘నాస్తా’మాట చటుక్కున బ్రాపకానికి వచ్చింది తొరగా అయ్యేది వుప్పావే కదా అని అది తయారుచేశాను. అది ఆయనకు ఇష్టం లేకపోవుటచే ముక్కుతూ మూలుగుతూ పలుగుడుతో ‘నాస్తా’ పూర్తి చేశారు. వారు ఆఫీసుకు వెళ్లిపోయాక ఇంకొకమారు వతికి నిమ్మరణంగా విధియి రూపాయల సొమ్ము పోయిందే అని అనుకుని మామూలు ప్రకారం చిట్టికి జడ వేదామని ఇవతల కొచ్చాను. అది ఎక్కడా కనబడలేదు. బొమ్మరింట్లో వుండేమో చూడమని అక్కడ కొచ్చేసరికి చిట్టి తన సొల్లలాయిడ్ బొమ్మలతో ఆడుకుంటూంది. దాని ఆట ఎందుకు భంగం చేయడం? అని దూరంగా నిల్చుని చూస్తూ న్నాను. ఒక తువాయి చీరలాగ కట్టుకుని పెటకొంగు ఎడంచేత్తో సర్దుకుంటూ కుడి చేత్తో ఒక చీపురుపుల్ల పట్టుకుని తన బొమ్మని ఈ విధంగా బెదిరిస్తూ ఆడుకుంటుంది.

‘ఏం? తెప్పమంటే తెప్పవేం? నీకు బుద్ధిలేదు? ఎక్కల పాలేచుకున్నావు? నీ దెండ్లో లోలుకేదీ? కొత్తనా? నీ బాబా దానీ, నీ పని పతిత్రా; బొత్తిగా బయంచేకుండావుండే దొంగతనానా!’

చూస్తున్నగదా రాత్రినుంచి వెదుకుతూన్న లోలాకు దాని సెల్లలాయిడ్ బొమ్మ చెవికి గుండునూడికి తగిలించిపెట్టి వుంది. దాని ముద్దుచేష్టలు చూస్తే నాకు సంతోషం పట్టలేదు. పకపక నవ్వేను. దానితో చిట్టి వెనక్కి తిరిగి చూచి సిగ్గుతో తలవంచుకుంది. అమాంతంగా దాన్ని ఎత్తుకుని ముద్దులాడేను. ‘ఎక్కడిదీ నీకి లోలాకు?’ అని అడిగాను. ‘మా పాపాయి బాబాయి మొన్న నే మదరాసెల్లి కొని తెచ్చేరు. చాలు అప్పిలే ఎలా పాలేచుకుందో! అని ముద్దుమాటలలో కంప్లయింట్లు చేసింది.

‘సరే అమ్మా మీ బాబా వచ్చాక చెప్పడంలే! అని చెప్పి అది చూడకుండా లోలాకు తీసి బాగ్ లో త్రచేశా. అప్పుటినుండి ఏ వస్తువు కనబడకపోయినా చిట్టి బొమ్మలగది వెదికేవారం - ఇంతకీ నేను కథ వ్రాయబోతే? ★

నోబుల్ ట్రస్ట్ కో., సామల్ కోట్. (E. G. Dt)

పోటీ నెం. 1/52 యొక్క ఆఫీసు ఆస్పర్సు

(1) Quiet (2) Nix (3) Have
(4) Pence (5) Few (6) Honey
(7) Dall (8) Clue (9) Nose
(10) Abase (11) House (12) Tide

పోటీ నెం. 10 యొక్క ఆఫీసు ఆస్పర్సు.

(1) నీటి. (2) బట్టలు. (3) ఇట్టిక.
(4) మాటలు. (5) చుండ్లలు క.
(6) ఆవులు. (7) చామ. (8) నక్క.
(9) కన్ను.

పోటీ నెం. 11 యొక్క ఆఫీసు ఆస్పర్సు

21	18	17	22
15	24	27	12
26	18	14	25
16	28	20	19

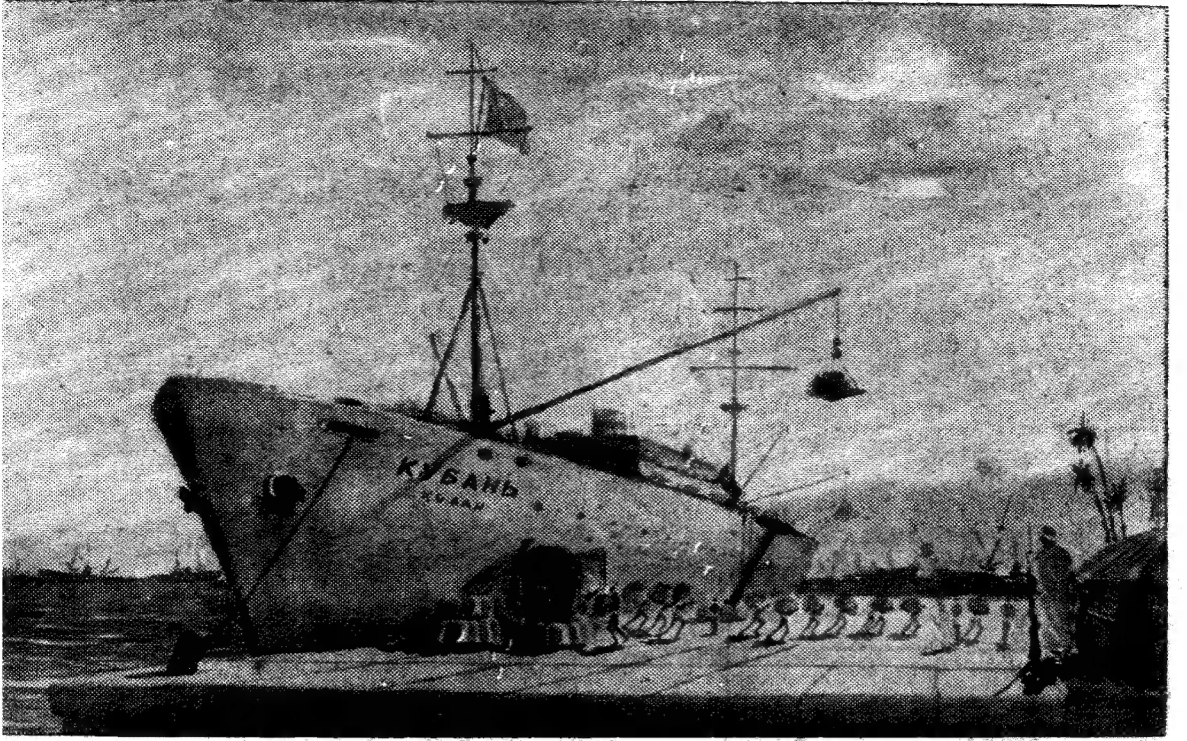
78 మొదటివరుస రెండవ వరుస మూడవవరుస నాల్గవ వరుస

గలుపుల వివరములు కావలసినవారు రెండవతాలు పంపవలెను. మా పజిలు కూపనులు కావలసినవారు వెంటనే వ్రాయండి.

చదవండి! తమగు మాస పత్రిక జయభారత్

... ఎడిటర్ చక్రవర్తి శంకరాచారి ...

బొంబాయి ... బెంగళూరు ...

భారత దేశానికి సోవియట్ ధాన్యం. (లెన్ జుయెంకో 15 సం॥ మాస్కో)

కోతలపండగ (పాన్యెత్సానోవా. 7 సం॥ మాస్కో)

జూన్ 6 న విడుదల!

యువవారి
టింగ్ రింగ్

డైరెక్టర్... B.A. సుబ్బారావు
ప్రొడ్యూసర్... P.S. శేఖరచలం
రచన..... అంపి

YUVA

పూర్ణా రిలీజ్

స్టూడియో: వాహిని

Guduru